

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระราชทาน ส.ค.ส. ปีพุทธศักราช ๒๕๕๖ แก่ประชาชนชาวไทย

“...ในปีใหม่นี้ ข้าพเจ้าจึงปรารถนาอย่างยิ่ง ที่จะเห็นคนไทยเรา ได้ตั้งจิตตั้งใจให้มั่นอยู่ในความเมตตาและหวังดีต่อกัน ดูแลเอาใจใส่กัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ให้กำลังใจแก่กันและกัน ผูกพันกันไว้จันฉันทิและ จันมิตร ทุกคนทุกฝ่ายจะได้ร่วมมือ ร่วมความคิดอ่านกัน สร้างสรรค์ ความสุข ความเจริญมั่นคง ให้แก่ ตน ซชาติได้ ดังที่ตั้งใจปรารถนา

ขออานุภาพแห่งคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ จงคุ้มครอง รักษาท่านทุกคนให้ปราศจากทุกข์ ปราศจากโรคภัยให้มีความสุขกาย สุขใจ ตลอดศกหน้านี้โดยทั่วกัน”

พระราชดำรัส พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
พระราชทานในโอกาสวันขึ้นปีใหม่ ๑ มกราคม ๒๕๕๖

ข่าวการกัลยาณธรรม

ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๖

พระโอวาทวันขึ้นปีใหม่
พุทธศักราช ๒๕๕๖
สมเด็จพระญาณสังวร
สมเด็จพระสังฆราช
สกลมหาสังฆปริณายก

“...พรที่ทุกคนปรารถนา น่าจะเป็นพรสี่ประการที่นิยมเรียกกันว่า จตุรพิธพร คือ อายุ วรรณะ สุขะ พละ ซึ่งหมายถึง ความมีอายุยืน มีวิพรรณมองใสดวงงาม มีความสุขด้วยสมบัติ คือความพร้อมพร้อมด้านต่างๆ และมีพละกำลัง ทั้งกำลังกาย กำลังใจ กำลังปัญญา กำลังทรัพย์ และกำลังพวกพ้อง

อันที่จริง การให้พรกันนั้น ย่อมเป็นที่ทราบกันว่า คือ การให้ความมีมิตรจิตมิตรใจต่อกัน มิใช่ใครจะหยิบยื่นพรเหล่านี้ให้แก่กันได้เพียงแต่พูด หรือกล่าวคำอวยพรแก่กันเท่านั้น ฉะนั้น การให้พรกัน จึงหมายถึงการแสดงออกซึ่งความปรารถนาดีต่อกัน เพียงเท่านี้ ก็เป็นสิ่งที่เกื้อกูลแก่ความสุขทางจิตใจเป็นอันมากด้วยกันทั้งสองฝ่าย ทั้งเป็นสิ่งที่เกื้อกูลให้เกิดพรทั้งสี่ได้จริง

ตรงกันข้าม การแสดงออกซึ่งความปรารถนาร้ายต่อกัน ย่อมเป็นเรื่องบันทอนพรต่าง ๆ มิอายุเป็นต้น ซึ่งมีได้มีความหมายแต่อายุของชีวิตคน แต่รวมไปถึงอายุของกิจการ บ้านเมือง และประเทศชาติด้วย เพราะคนเรานั้นเองเป็นผู้ใส่ชีวิตจิตใจให้แก่กิจการ บ้านเมือง และประเทศชาติ ถ้าอายุของคนสั้น อายุของกิจการ บ้านเมือง ประเทศชาติก็สั้น ถ้าจิตใจของคน มองใสเป็นสุข จิตใจของกิจการ บ้านเมือง ประเทศชาติ ก็มองใส เป็นสุข

ความขาดพรในใจ จึงหมายถึงขาดความปรารถนาดีต่อกัน ขาดความซื่อสัตย์ ความข่มใจ ความอดทน ความเสียสละ และความเคารพนับถือกัน ความขาดพรในใจต่อกัน จึงเป็นเหตุ ทำลายอายุ วรรณะ สุขะ พละ ไม่เฉพาะแต่ของคน แต่รวมไปถึงทำลายอายุ วรรณะ สุขะ พละ ของกิจการ บ้านเมือง และประเทศชาติด้วย

ในวาระดีขึ้นปีใหม่ พุทธศักราช ๒๕๕๖ นี้ จึงขออำนาจให้สาธุชนทั้งหลาย จงมีพรและให้พรแก่กันและกัน เพื่อความเจริญด้วย อายุ วรรณะ สุขะ พละ ของสรรพชีวิต ตลอดจน สรรพกิจการและชาติบ้านเมืองตลอดไป

ขออำนาจพร

ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๒๗
ฉบับมกราคม ๒๕๕๖

พิมพ์แจกเป็นธรรมทานจำนวน ๑๐,๐๐๐ เล่ม
โดยชมรมกัลยาณธรรม

- เลขที่ ๑๐๐ ถ.ประโคนชัย ต.ปากน้ำ
อ.เมือง จ.สมุทรปราการ ๑๐๒๗๐
โทร. ๐-๒๗๐๒-๗๓๕๓
และโทร ๐-๒๗๐๒-๙๖๒๔

สัพพทานัง ธัมมทานัง ชินาติ
การให้ธรรมะเป็นทาน
ย่อมชนะการให้ทั้งปวง

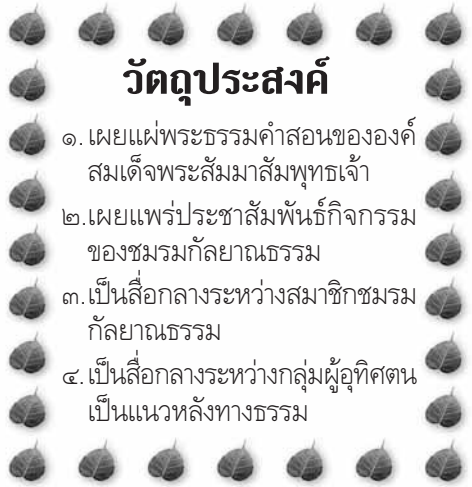
คติธรรม ประจำฉบับ

“ความถูก” หรือ “ความผิด”
ไม่ใช่ภาวะจากภายใน

แต่เป็นการพิพากษา
เชิงอัตวิสัย จาก
“ระบบการให้ค่า”
ของแต่ละคน

เธอสร้างตัวตนของเธอขึ้นมา
จากการให้ค่าเชิงอัตวิสัยนี้

และเธอได้กำหนด
และแสดงออกว่า
ตัวเธอคือใคร
ก็จากคุณค่าส่วนตัวเช่นนั้น

วัตถุประสงค์

๑. เผยแพร่พระธรรมคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
๒. เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรมของชมรมกัลยาณธรรม
๓. เป็นสื่อกลางระหว่างสมาชิกชมรมกัลยาณธรรม
๔. เป็นสื่อกลางระหว่างกลุ่มผู้อุทิศตนเป็นแนวหลังทางธรรม

สารบัญ

พระปี่พาทย์ พ.ศ. ๒๕๕๖	๔
ทำไม “ปฏิบัติธรรม” มาตั้งนานจึงยังไม่เห็นผล?... ..	๑๓
เปิดใจให้แก่ความดี	๒๐
หลวงปู่โม อินทสิริ พุทธถึงสังขและเทวดา	๒๕
ความเชื่อตรงต่อพระธรรม	๒๖
บรรลุธรรมด้วย iPad	๒๘
ร่วมอนุโมทนาเจ้าภาพฯ	๓๑
กำหนดการจัดงานแสดงธรรม	๔๔
คำแนะนำผู้เข้าฟังธรรมในงานแสดงธรรม	๔๕
ประวัติย่อขององค์บรรยาย	๔๙
เมตตาของเทวดา	๕๔
กลิ่นชั้นสูง	๕๘
ปฏิบัติธรรมทำไม	๖๒
ชีวิตเรา...เริ่มต้นได้ด้วยตนเอง	๖๕
การตาย และงานศพของฉัน	๖๗
มาสะสมอริยทรัพย์กันเถอะ	๗๓
คุณสมบัติของน้ำที่ควรมาเป็นคุณสมบัติของคน	๗๖
จดหมายจากชั้นวางสื่อธรรมของชมรมกัลยาณธรรม ...	๗๗
ธรรมะจัดสรร วันแสดงธรรม	๘๐

ในโอกาสขึ้นปีใหม่

ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและ
ขออำนาจแห่งบุญที่ได้บำเพ็ญมาตลอด จง
อำนวยพรให้ทุกคนเจริญ ด้วยอายุ วรรณะ
สุขะ พละ เพื่อเป็นพลังปัจจัยในการบำเพ็ญ
ความดีงามอย่างถึงพร้อมทั้งประโยชน์ตนและ
ประโยชน์ท่าน

ขอให้มีความเจริญในธรรม บังเกิดความสงบเย็น และเกิดปัญญาแจ่มกระจ่าง
พาใจออกจากความทุกข์ เข้าถึงความสุขเกษมศานต์ มีพระนิพพานเป็นที่หมาย
ด้วยกันทุกคนเทอญ

ธรรมและพร
พระไพศาล วิสาโล

พรปีใหม่ ๒๕๕๖ จาก หลวงพ่อเอียน วิโนทโก

“อย่าประมาท”

มีสติให้มาก

โดยเฉพาะคนขับรถ

ก่อนออกรถ ให้สวด

อิติปิโส หนึ่งจบ ก่อน

ปีใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๖

เวลาผ่านไปอีกหนึ่งปีแล้ว
ไม่ควรประมาทหลงลืมวันเวลา
เพราะเวลาไม่ได้ผ่านไปเฉย ๆ
แต่ยังกลืนกินอายุของหนุ่มลัทธิไปด้วย
เวลาผ่านไป อายุก็เหลือน้อยลงทุกที

“พร” “รัตนะ” อันเป็นสิ่งล้ำค่า
มีอยู่มากมายในคำสอนของพระศาสดา
โดยเฉพาะโพธิปักขิยธรรม ๓๗ ประการ
ได้แก่ สติปัฏฐาน ๔ สัมมัปปธาน ๔ อิทธิบาท ๔ อินทรีย์ ๕ พละ ๕
โพชฌงค์ ๗ และอริยมรรคมีองค์ ๘
ขอให้เร่งทำเอา จะได้มี “พร” เยอะ ๆ

พระพุทธเจ้าเป็นบุคคลผู้เลิศสุด
พระธรรมเป็นสิ่งทีเลิศสุด
พระสงฆ์เป็นหมู่ทีเลิศสุด
ด้วยคำลัทธินี้ ขอความสวัสดิ์จึงมีแก่ทุกท่านเทอญ

อาจารย์สุภีร์ ทุมทอง

ธรรมะจากหลวงปู่แบน ธนากโร

“...ไม่ว่าเราจะทำงานใดๆ ให้เราบอกตนเองว่า เรากำลังปฏิบัติธรรม เวลาเราไปเยี่ยมญาติ เยี่ยมเพื่อน หรือไปที่ไหนๆ ให้เราบอกตนเองว่า เราไปปลื้กวิเวก รู้ใหม่...เวลาเราพูดแบบนี้ สิ่งทีไปกระทบใจ มันจะเกิดเป็นความรู้สึกขึ้นมาแบบทีต่างออกไป มันรู้ลึกลึว่าไม่ว่าจะทำอะไรจะไปไหน จิตใจของเราจะสงบและเป็นธรรม...”

พรปีใหม่ ๒๕๕๖

จาก อาจารย์ ดร.สนอง วรอุไร

ปีใหม่ที่กำลังจะมาถึงนี้ เป็นห้วงเวลาแห่งการนับถอยหลัง (count down) ตามกระแสนิยมของชาวโลก

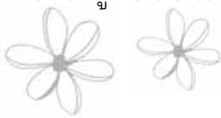
ในฐานะที่ทุกคนเป็นชาวโลก จึงไม่ควรปฏิเสธการนับถอยหลัง

ในฐานะที่เป็นผู้มีจิตผูกฝักใฝ่ในทางธรรม แทนที่จะเอาบาป เราควรมีสตินับถอยหลัง เอาบุญเข้าล้างสมในดวงจิต

แล้วหนทางชีวิตในวันข้างหน้า ย่อมดำเนินไปสู่สุคติ

และยังนับถอยหลังด้วยสติและปัญญาเห็นแจ้ง เข้าล้างสมในดวงจิตด้วยแล้ว หนทางนำพาชีวิตไปสู่การปิดอบายภูมิ และนำพาชีวิตไปสู่การหลุดพ้นจากวัฏสงสาร ย่อมเกิดเป็นความจริงได้

ดังนั้น ในปีใหม่ที่กำลังจะมาถึงนี้ ขอส่ง “ความเห็นถูก” มายังชาวภัลยาณธรรม ใช้เป็นเครื่องนำพาชีวิตไปสู่ความสวัสดิ์ จงทุกท่านทุกคน เทอญ

ดร.สนอง วรอุไร

๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๕

ตอนคิดว่าใครดีไม่ดียังไง มีค่ากับใครไม่รู้
แต่ตอนคิดว่าเราดีหรือไม่ดีเพียงใด
จะมีค่ากับเส้นทางกรรมของเราขึ้นมาทันที

...ตั้งตฤณ

พรปีใหม่ ๒๕๕๖ จาก อาจารย์วดีน อินทสระ

ยศ ... (คือการได้รับการยกย่องให้เป็นใหญ่ ความมีโภคทรัพย์พอสมควร การได้รับความเคารพนับถือ เสียงสรรเสริญด้วยความนิยมชมชอบ) ย่อมเจริญแก่ผู้มีคุณธรรม ๗ ประการ คือ

เป็นผู้หมั่นขยัน มีสติ มีภาระงานสะอาด (สุจริต) ใคร่ครวญก่อนแล้วจึงทำ
สำรวมระวัง กาย วาจา ใจ มีชีวิตอยู่โดยธรรม และไม่ประมาท

... (พระพุทธพจน์ในธรรมบท)

...ผู้มุ่งความสุข ความเจริญในชีวิต ทั้งในบัดนี้และภายหน้า ควรดำรงตน
อยู่ในหลักธรรมทั้ง ๗ ประการนี้

วดีน อินทสระ

วิธีขอพรแบบพระอาจารย์ไพศาล วิสาโล

ถ้าจะอธิษฐานหรือภาวนาอะไรสำหรับตัวเอง
จะไม่ดีกว่าหรือ หากตั้งใจมุ่งมั่นให้ตนเองมีความพร้อม
เช่น มีความขยัน มีสติ ไม่ประมาท
ใช้ประโยชน์จากโชคทุกชนิดให้ดีที่สุด
และที่สำคัญคือ ขอให้มีความพร้อม
ที่จะเปลี่ยนโอกาสใดๆ ก็ตาม ให้กลายเป็นโชค
แม้ว่า โอกาสนั้นจะมาในรูปของเคราะห์กรรมก็ตาม

พรปีใหม่ ๒๕๕๖

วันเวลาผ่านไปไม่หยุดนิ่ง
สรรพสิ่งเปลี่ยนไปดั่งได้เห็น
มีสุขทุกข์ พบพราก พาล้ำเค็ญ
เกิดดับเป็นไปตามเหตุปัจจัย

ได้เรียนรู้สังขารมนำชีวิต
มีกัลยาณธรรมส่องนำใจ

พร้อมกัลยาณมิตรอยู่เคียงใกล้
ชี้ทางให้เดินตรงตามองค์มรรค

ขอเธอจงมุ่งไปไม่ท้อแท้
สร้างปัญญาบารมีให้พร้อมพรัก

อย่ายอมแพ้ต่อปัญหาอุปสรรค
บรรลุหลักแดนทิพย์ นิพพานเทอญ.

ด้วยความปรารถนาดี
พระชาฎชัย อธิปญโญ
๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๕

น้อมรับพรปีใหม่ จาก อาจารย์ประเสริฐ อุทัยเฉลิม

สุขสันต์วันโลกหมุนรอบตัวเอง แล้ว
เหวี่ยงไปหมุนรอบดวงอาทิตย์ ด้วยวงโคจร
โค้ง ๆ เป็นวงรี ตามเหตุปัจจัยของรูปนาม ที่มี
แรงผลักแรงดึง นี่ก็เป็นเพราะ มันพยายาม
รักษาเสถียรภาพไว้

แต่ในความเป็นจริง มันจะอ่อนแรงลงทุกขณะ จึงทำให้วงโคจรยืดออก ตลอดเวลา และสมดุลย์ก็จะเปลี่ยน

นี่จึงทำให้สรรพสิ่งต้องเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ไม่ได้มีใครบงการหรือใคร แก่งไกร แต่เนื่องจากเหตุปัจจัยของรูปและนาม ส่งผลกันอยู่ตลอดเวลา พลังงาน และมวลสารต่าง ๆ จึงส่งผลต่อกัน ไม่ว่าจะกุศล อุกุศล บุญ บาป ก็ส่งผลต่อกันและกัน เป็นอิทัปปัจจยตา (เพราะสิ่งนี้สิ่งนี้เป็นปัจจัย สิ่งนี้ ๆ จึงเกิดขึ้น)

และกระบวนการนี้สืบเนื่องไม่เคยหยุดแม้สักขณะ ถ้าจะ countdown ไปสู่ปีใหม่ คง countdown กันไม่รู้จะหยุดตรงไหน เพราะวัฏฏะนี้ไม่มีปลาย นับกันจริง ๆ มันก็ไม่ได้หยุด เมื่อเรานับไปถึง มันไม่หือไม่อือด้วยเลย

แม้จักรวาลนี้ก็เกิดดับเปลี่ยนแปลงไปทุกวินาทีที่ ต่อให้วินาทีเป็นวินาทีสิ้นจักรวาลนี้ วินาทีที่ดับก็ยังคงสืบเนื่องต่อไป จนมีการเกิดอีก ไม่ว่าจะเรียกสิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิต สิ่งทั้งปวงก็ล้วนเป็นไปตามเหตุและปัจจัย

ดังนั้นเมื่อรูปนามก่อขึ้นด้วยเหตุปัจจัย จนมีพลังงานที่ก่อกำเนิดชีวิตขึ้น จากจิตใจผสมผสานกับวิญญาณ จึงเกิดการถือครองขั้นที่ ๕

ขั้นที่ ๕ จึงเปลี่ยนแปลงตัวเอง ด้วยปัจจัยทั้งภายในที่สั่งสมมาด้วยกรรม และปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อลักษณะอันซับซ้อนแต่ละยุคแต่ละสมัย

สุขสันต์วันปีใหม่ ว่าง.. ไม่อย่างนั้นก็ต้องร้องเพลงปีใหม่กันไปเรื่อย ๆ โดยน่าแปลกที่ไม่เอะใจเลยว่า ตกल्पปีใหม่มันปีใหม่ตัวจริง..มันไม่มี...

วางความยึดถือจึงจะสงบ ว่างเพราะเห็นความจริง วางความเห็นผิด ถอดถอนสิ่งที่สั่งสมมา ลาที่จักรวาลที่นี้กว่าใหญ่ ที่แท้เล็กกว่าจิตชะอีก

ขอชาวภคยานธรรมทุกท่าน จากเหตุที่ท่านทำไว้ดีแล้ว จงเป็นเดชให้ท่าน แคล้วคลาดจากอุปัทภย สุขกายสบายใจประสบความสำเร็จในชีวิตจนถึงที่สุดแห่งทุกข์ด้วยเทอญ

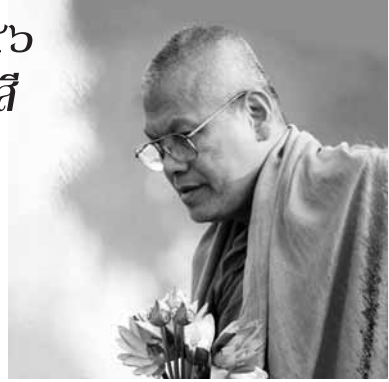

ประเสริฐ อุทัยเฉลิม

สวณนินดีธรรม สุราษฎร์ธานี

ธรรมาพร รัชนีพุทธศักราช ๒๕๕๖ ของ พระอาจารย์สุรศักดิ์ เขมรังสี

เมื่อสิ่งนี้มี สิ่งนี้จึงมี
เพราะสิ่งนี้เกิดขึ้น สิ่งนี้จึงเกิดขึ้น
เพราะสิ่งนี้ไม่มี สิ่งนี้จึงไม่มี
เพราะสิ่งนี้ดับ สิ่งนี้จึงดับ.

ภิกษุทั้งหลาย อาหาร ๔ อย่างนี้ เป็นไปเพื่อความดำรงอยู่ของหมู่สัตว์ผู้เกิดแล้ว หรือ เพื่ออนุเคราะห์หมู่สัตว์เพื่อแสวงหาที่เกิด

อาหาร ๔ อย่าง

๑. กวฬิงการาหาร (เปรียบเหมือนเนื้อบุตร)
๒. ผัสสาหาร (เปรียบเหมือนแม่โคที่ไม่มีหนังหุ้ม)
๓. มโนสัญเจตนาหาร (เปรียบเหมือนหลุมถ่านเพลิง)
๔. วิญญาณาหาร (เปรียบเหมือนนักโทษประหาร)

...เปรียบเหมือน เมื่อมีน้ำย่อม ครั่ง ชมื่น หรือ สีแดงอ่อน ช่างย่อมหรือจิตรกร
พึงเขียนรูปภาพสตรี หรือรูปภาพบุรุษ ให้ได้สัดส่วนครบถ้วน ลงบนแผ่นกระดาษ
ที่ขีดดีแล้ว หรือฝาผนัง หรือแผ่นผ้า

อุปมานี้ ฉันทใด อุปไมยนี้ ฉันทนั้น

...ถ้าราคา (ความกำหนด) นันทิ (ความเพลิตเพลิน) ตัณฑหา (ความทะยาน
อยาก) มีในอาหาร วิญญาณจะตั้งอยู่ อกงามในที่นั้น

- ที่ใด วิญญาณ ตั้งอยู่อกงาม ที่นั้น ย่อมมี นามรูป หยั่งลง
- ที่ใด นามรูป หยั่งลง ที่นั้น ย่อมมีความเจริญแห่ง สังขาร ทั้งหลาย
- ที่ใด มีความเจริญแห่ง สังขาร ทั้งหลาย ที่นั้น ย่อมมีการเกิดใน ภพ ใหม่

ต่อไป

- ที่ใด มีความเกิดใน ภาพใหม่ ต่อไป ที่นั่น ย่อมมี ชาติ ชรา มรณะ ต่อไป
- ที่ใด มีชาติ ชรา มรณะ ต่อไป ที่นั่น เรา (พระพุทธเจ้า) กล่าวว่า มีความ โศก มีความกระวนกระวาย มีความคับแค้น

..เปรียบเหมือนเรือนยอด หรือ ศาลาเรือนยอด มีฝาและหน้าต่าง ทางทิศเหนือ และทิศใต้ ทางทิศตะวันออก พอดวงอาทิตย์ขึ้น แสงสว่างที่เข้าทางหน้าต่าง จะพุ่งส่องไปที่ไหน ?

ส่องไปที่ฝา ทิศตะวันตก พระพุทธเจ้าข้า

ถ้าไม่มีฝาทางทิศตะวันตกเล่า แสงสว่างนั้นจะส่องไปที่ไหน ?

ที่นี้ พระพุทธเจ้าข้า

ไม่มีน้ำเล่า แสงสว่างจะพุ่งส่องไปที่ไหน ?

ไม่มีที่ส่อง พระพุทธเจ้าข้า

ภิกษุทั้งหลาย อุปมานี้ก็ฉันใด อุปไมย ก็ฉันนั้น

..ถ้าราคะ นันทิ ตัณหา ไม่มีในอาหาร วิญญาน จะไม่ตั้งอยู่อกงามในที่นั้น

- ที่ใด วิญญาน ไม่ตั้งอยู่อกงาม ที่นั่น ย่อมไม่มี นามรูป หยั่งลง
- ที่ใด ไม่มี นามรูป หยั่งลง ที่นั่น ย่อมไม่มีการเจริญแห่ง สังขาร ทั้งหลาย
- ที่ใด ไม่มีความเจริญแห่ง สังขาร ทั้งหลาย ที่นั่น ย่อมไม่มีการเกิดใน ภาพใหม่ต่อไป
- ที่ใด ไม่มีการเกิดใน ภาพใหม่ ต่อไป ที่นั่น ย่อมไม่มี ชาติ ชรา มรณะ ต่อไป

- ที่ใด ไม่มี ชาติ ชรา มรณะ ต่อไป เรา (พระพุทธเจ้า) กล่าวว่า ที่นั้นย่อม ไม่มีความโศก ไม่มีความกระวนกระวาย ไม่มีความคับแค้น

คัดย่อจาก ปุตตมั่งสูตร , อัถติราคะสูตร

โดย เขมรสี ภิคุ

หมายเหตุ

อาหาร แปลว่า นำมา หมายความว่า ทำให้ผลเกิดขึ้น และช่วยอุดหนุนให้ตั้งอยู่ได้

กวฬิงการอาหาร คือ ธรรมชาติที่นำให้อาหารชรูปเกิด ได้แก่ โอชาที่อยู่ในอาหารต่าง ๆ

ผัสสอาหาร คือ ธรรมชาติที่นำให้เวทนาเกิด ได้แก่ การกระทบอารมณ์

มโนสัญเจตนาอาหาร คือ ธรรมชาติที่ทำให้ วิปากวิญญาณ มีปฏิสนธิวิญญาณ จิตเป็นต้น เกิด ได้แก่ เจตนา ความจงใจ (กรรม)

วิญญาณาหาร คือ ธรรมชาติที่นำเจตสิก และกัมมชรูปเกิด ได้แก่ ชาติรู้อารมณ์

เจตสิก คือ ธรรมชาติที่อาศัยจิตเกิด (เกิดร่วมกับจิต)

กัมมชรูป คือ รูปที่เกิดจากกรรม

วิปากวิญญาณ คือ ชีวิตที่เป็นผลของกุศล อกุศล เช่น เห็น ได้ยิน รู้กลิ่น รู้รส รู้สีในโณภูมิจุฬพะ (รู้สีก เย็น ร้อน อ่อน แข็ง หย่อน ตึง)

ปฏิสนธิวิญญาณจิต คือ จิตที่สืบต่อภพใหม่ (จิตดวงแรกเกิด)

เวทนา คือ เสวยอารมณ์ รู้สึกสบาย ไม่สบาย เจย ๆ

**ท่านผู้มีจิตศรัทธา ต้องการร่วมสมทบกองทุนธรรมทานของชมรม
กัลยาณธรรม กรุณาบริจาคได้ โดยโอนเข้าบัญชี ดังนี้**

ชื่อบัญชี อัจฉรา กลิ่นสุวรรณณ์ บัญชีออมทรัพย์

๑. ธนาคารกรุงเทพ	สาขาสมาพรปราการ	เลขที่ ๑๕๕ - ๗๐๐ - ๘๒๒๒
๒. ธนาคารกรุงไทย	สาขาสมาพรปราการ	เลขที่ ๒๑๕ - ๑๕๑ - ๐๔๓๓
๓. ธนาคารกรุงศรีอยุธยา	สาขาสมาพรปราการ	เลขที่ ๑๐๐ - ๑๓๙ - ๑๒๓๕
๔. ธนาคารไทยพาณิชย์	สาขานนทบุรีศรีสมุทร	เลขที่ ๓๓๗ - ๒๒๙ - ๖๐๙๒
๕. ธนาคารกสิกรไทย	สาขาตลาดสมุทรปราการ	เลขที่ ๓๖๐ - ๒ - ๓๗๕๐๑ - ๒

Fax รายชื่อผู้บริจาค และไปรษณียบัตรที่ ๐ ๒๗๐๒ ๗๓๕๓ อนุโมทนาสาธุ

ทำไม “ปฏิบัติธรรม” มาตั้งนานจึงยังไม่เห็นผล? (ตอนที่ ๔)

โดย อ.ทวีศักดิ์ คุรุจิตธรรม

๙.๕ หากเราเข้าใจในความเป็น “อนัตตา” ของ “ฉันท์ ๕” แล้ว ลองพิจารณาสิ่งต่อไปนี้

- (๑) เมื่อเข้าใจว่า “เวทนา” ไม่เที่ยง เป็นทุกข์ เป็นอนัตตา เราก็จะไม่ยึดติดใน “สุข” หรือผลลัทธิไส่ไส่ส่ง “ทุกข์” เมื่อทำเช่นนี้ได้ “เวทนา” ก็จะหมดกำลัง
- (๒) เมื่อ “เวทนา” หมดกำลัง ตัว “สัญญา” ที่จะเก็บเป็นภาพ เหตุการณ์ความทรงจำ ซึ่งจะเป็นเชื้อให้กับ “วิญญาณขันธ์” ในการรับรู้ครั้งต่อไป ก็จะไม่มียึดถืออีกต่อไป ยิ่งถ้ารู้ว่า “สัญญา” ก็ไม่เที่ยง-เป็นทุกข์-เป็นอนัตตา ก็ยิ่งคลายความยึดมั่นถือมั่นลงได้อย่างสนิท

- (ก) เมื่อขาดอิทธิพลของ “เวทนา” กับ “สัญญา” ใน “ขั้นที่ ๕” ก็ขาดเชื้อในการส่งต่อให้เกิดการปรุงแต่ง หรือส่งต่อให้ “สังขาร” เมื่อสังขารไม่เกิด ก็จะไม่ส่งต่อให้ทำกิจกรรม (กรรม) ทั้งทาง กาย-วาจา-ใจ
- (ข) ฉะนั้น จึงเหลือการทำงานของ “วิญญาณขั้นที่” เพียงอย่างเดียว
คือ เห็น ก็สักแต่ว่า เห็น
ได้ยิน ก็สักแต่ว่า ได้ยิน
รู้ ก็สักแต่ว่า รู้

เมื่อปราศจากการปรุงแต่งใด ๆ ต่อไปอีก จิตของผู้นั้นก็อยู่เหนือ “ขั้นที่ ๕” เข้าถึงจิตของพระอรหันต์ในที่สุด

- ๙.๖ ผู้ปฏิบัติที่เข้าถึงความเป็น “อนิจจัง-ทุกขัง-อนัตตา” ของ “ขั้นที่ ๕” แล้ว จิตย่อมเบื่อหน่าย ทั้งใน รูป-เวทนา-สัญญา-สังขาร-วิญญาณ เมื่อเบื่อหน่าย จิตย่อมคลายความยึดติด เพราะคลายความยึดติด จิตจึงหลุดพ้น เมื่อจิตหลุดพ้นแล้ว ก็จะเกิด “ญาณทัสสนะ” ว่า

ชาติได้สิ้นแล้ว
พรหมจรรย์ได้อยู่จบแล้ว
กิจที่ควรทำได้ทำเสร็จแล้ว
กิจอื่นเพื่อความเป็นอย่างนี้มิได้มีอีก

นี่แหละคือ “ปัญญาเห็นชอบตามความเป็นจริง” เท่ากับเป็นการปฏิบัติตาม “สติปัฏฐาน ๔” นั่นเอง แต่เป็นแนวทางที่ ลัด-สั้น-เข้าถึงเร็ว

๙.๗ ตัว “ปัญญา” ที่อ้างถึงต้องมาจาก “ประสบการณ์จริง” เท่านั้น (ภาวนามยปัญญา) ไม่ใช่มาจากการศึกษาหรือทำความเข้าใจ (สุตมยปัญญา) หรือเกิดจากการคิดนึกเอา (จินตามยปัญญา)

๑๐. ทุกสำนักที่ปฏิบัติล้วนเน้นตัว “สติ” กับ “สมาธิ” เป็นพื้นฐาน

๑๐.๑ แม้แต่ละสำนักที่ปฏิบัติธรรม จะมีวิธีและเทคนิคที่แตกต่างกันไป แต่สุดท้ายก็มาเน้นที่ตัว “สติ” กับ “สมาธิ”

๑๐.๒ ท่านทราบหรือไม่ว่า ในหมวดธรรมทุก ๆ หมวด ตัว “สติ” จะมาก่อน “สมาธิ” เสมอ เช่น

๑๐.๒.๑ ในอริยมรรคมีองค์ ๘, ข้อ (๗) คือ “สัมมาสติ” แล้วตามด้วยข้อ (๘) คือ “สัมมาสมาธิ”

๑๐.๒.๒ ใน “อินทรีย์ ๕” และ “พละ ๕” ซึ่งได้แก่ (๑) ศรัทธา, (๒) วิริยะ, (๓) สติ, (๔) สมาธิ, (๕) ปัญญา ตัว “สติ” ก็มาก่อน “สมาธิ”

๑๐.๒.๓ ใน “โพชฌงค์ ๗” ตัว “สติ” ก็นำมาเป็นอันดับ (๑), แล้วจึงตามด้วย (๒) ธรรมวิจยะ, (๓) วิริยะ, (๔) ปีติ, (๕) ปัสสัทธิ, (๖) สมาธิ, (๗) อุเบกขา, ตัว “สมาธิ” อยู่ในข้อ (๖) ของโพชฌงค์ ๗ ฯลฯ

๑๐.๒.๔ แม้แต่ที่เราชอบพูดว่าให้มี “สติสัมปชัญญะ” ตัว “สติ” ก็ยังนำหน้าตัว “สัมปชัญญะ”

“สติ” แปลว่า ความระลึกได้ คืออาการที่จิตไม่เพลาไพล รู้อยู่ตลอดเวลาในสิ่งที่กำลัง คิด-พูด-ทำ เป็นเหตุให้ตั้งอยู่ในความไม่ประมาท

“สัมปชัญญะ” แปลว่า การรู้ตัวทั่วพร้อม คือไม่เพียงแต่ “รู้” ในสิ่งที่ คิด-พูด-ทำ แบบมี “สติ” เท่านั้น แต่ยังรู้ตัวทั่วพร้อมในอีก ๔ อย่างต่อไปนี้

- (๑) รู้ว่าสิ่งนั้นมีประโยชน์หรือไม่มีประโยชน์
- (๒) รู้ว่าสิ่งนั้นควรทำหรือควรหลีกเลี่ยง
- (๓) รู้ว่าสิ่งนั้นเมื่อ คิด-พูด-ทำ แล้ว จะสอดคล้องกับธรรมะของพระพุทธเจ้าหรือไม่
- (๔) รู้ชัดในตัว “สภาวะธรรม” ไม่หลงไหลไปกับ “บัญญัติธรรม” หรือ “โลกียธรรม”

๑๐.๓ ฉะนั้น เราจึงควรฝึกตัว “สติ” ให้มาก ในชีวิตประจำวัน แม้แต่เวลาที่เรา “นั่งสมาธิ” หรือ “เดินจงกรม” ก็จะต้องใช้ “สติ” นำมาก่อน แล้วตัว “สมาธิ” จึงจะตามมา ด้วยเหตุนี้ ใน “โพธิปักขิยธรรม ๓๗ ประการ” จึงให้เริ่มที่ “สติปัฏฐาน ๔” ก่อน หากได้ฝึก “สติ” บ่อย ๆ จนกระทั่ง “สติ” ตั้งมั่นได้ดีแล้ว ตัว “ตั้งมั่น” นี้แหละ คือตัว “สมาธิ” หมายถึงว่า เมื่อ “สติ” ตั้งมั่นได้ดีแล้ว ตัว “สมาธิ” จะตามมาโดยอัตโนมัติ

๑๐.๔ ตัว “สมาธิ” จะนำ “สติ” ก็ต่อเมื่อผู้ปฏิบัติเข้าถึง “ฌาน” แล้วเท่านั้น คือ เมื่อจิตตั้งมั่นจนเป็น “สมาธิ” เข้าถึง “ฌาน” ในระดับต่าง ๆ ได้แล้ว จึงใช้ “สติ” ตามดูตามรู้สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นใน “ฌาน” ตามดูตามรู้แล้วก็ปล่อยวาง ปล่อยให้จิตมั่นถึ่มั่นในสิ่งที่ “รู้” หรือ “เห็น” เป็นอันขาด เพราะหากยึดมั่นถึ่มั่นเมื่อใด ตัว “วิปัสสนาญาณขั้นสูง” จะไม่เกิด หนทางหลุดพ้นย่อมไม่มี

๑๐.๕ ทุกวันนี้ ผู้ปฏิบัติธรรมมักใจร้อน ข้ามขั้นตอน โดยไปมุ่งที่ “สมาธิ” ก่อน ทั้ง ๆ ที่การฝึก “สติ” และการดำรง “สติ” ยังไม่มั่นคงแข็งแรงดีพอ จึงทำให้การปฏิบัติธรรมไม่ได้รับผลดีเท่าที่ควร จะสังเกตเห็นว่าทุก ๆ ครั้งที่มีปัญหา เกิดเหตุการณ์ร้าย ๆ มีอุบัติเหตุเกิดโดยไม่คาดฝัน เกิดภัยพิบัติธรรมชาติขึ้น เช่น แผ่นดินไหว ภูเขาไฟระเบิด เกิดคลื่นยักษ์ “สึนามิ” เป็นต้น เรามักจะเตือนจิตเตือนใจผู้ประสพภัยให้มี “สติ” ก่อน เราจะไม่เตือนเขาให้มี “สมาธิ” ก่อน ทั้งนี้เพราะ “สติ” จะต้องมาก่อน “สมาธิ” เสมอ

๑๐.๖ แม้แต่การปฏิบัติกรรมฐาน เช่น การนั่งสมาธิ อาจารย์ผู้นำปฏิบัติทุกท่านมักจะบอกศิษย์ว่า “ให้นั่งตัวตรง ดำรง “สติ” ให้มั่น...” จะไม่มีผู้ใดบอกว่า “ให้นั่งตัวตรง ดำรง “สมาธิ” ให้มั่น” นี้แสดงว่า “สติ” ย่อมมาก่อน “สมาธิ” เสมอ

๑๐.๗ จะสังเกตเห็นว่า ครูบาอาจารย์จะให้ “หัวใจในการปฏิบัติกรรมฐาน” อยู่ ๓ ข้อ คือ :-

๑๐.๗.๑ **อาตปปี** ได้แก่การมี “ความเพียร” คือการตั้งใจทำจริง ๆ ตั้งใจปฏิบัติจริง ๆ เพื่อความหลุดพ้นให้ได้ในบั้นปลายในที่สุด

๑๐.๗.๒ **สติมา** คือ มี “สติ” อยู่ตลอดเวลาที่ลงมือปฏิบัติ ถ้าสามารถมีสติรู้เท่าทัน ก่อนพูด-คิด-ทำ คือ มีสติรู้ ก่อน

รูป-นาม จะเกิด ก็ยิ่งดี

๑๐.๗.๓ **สัมปชาโน** หรือ “สัมปชัญญะ” คือการรู้สึกตัวทั่วพร้อมใน
ทุก ๆ ขณะ เห็นการเกิด-ดับ ของรูป-นาม ในแต่ละขณะ
กล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ การรู้สึกตัวทั่วพร้อมใน “ปัจจุบันขณะ”
ฉะนั้นจึงสามารถเห็นได้อย่างชัดเจน (วิปัสสนา; วิ = แจ้ง,
ชัดเจน; ปัสสนา = เห็น) ของ “ไตรลักษณ์” คือ “อนิจจัง-
ทุกขัง-อนัตตา” ของทุกสิ่งที่มาปรากฏเฉพาะหน้าว่า มัน
เกิดขึ้น-ตั้งอยู่-ดับไป จริง ๆ ในแต่ละขณะ ๆ

เมื่อทุกสิ่งมันไม่เที่ยง มันจึงเป็นทุกข์ (เพราะทนอยู่ในสภาพเดิมไม่ได้) และ
มันก็ไม่มีตัวไม่มีตน ทั้งจะบังคับให้มันเป็นไปตามที่ใจเราปรารถนาก็ไม่ได้ ฉะนั้น
จึงหาสาระแก่นสารแท้ ๆ อะไรไม่ได้ แล้วสมควรหรือที่เราจะไปยึดมั่นถือมั่นเป็นตุ
เป็นตะ ว่า นั่นคือเรา เราเป็นนั่น นั่นเป็นตัวตนของเรา

ทั้งหมดที่กล่าวข้างต้นก็เพื่อสรุปว่า ตัว “สติ” นั้น สำคัญยิ่งกว่าสิ่งอื่นใด และ
มันเป็นตัวมาก่อน “สมาธิ” เสมอ ฉะนั้น ให้หมั่นฝึก “สติ” ก่อน แล้วตัว “สมาธิ” จะ
ตามมาเอง เพราะตัว “สมาธิ” แปลว่า “ความตั้งมั่นแห่งจิต” ตรงกับภาษาอังกฤษว่า
“Concentration” มีใช้ “Meditation” เช่นการนั่งหลับตาทำสมาธิ, การเดินจงกรม
 ฯลฯ และต่อให้เป็น “Meditation” การที่จิตจดจ่ออยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น ลม
หายใจเข้า-ออก, ท้องยุบหนอ-พองหนอ, ฯลฯ ก็ต้องอาศัย “สติ” นำทั้งสิ้น

๑๑. ต้องเข้าใจ “กรรมฐาน ๒ แบบ” ให้ถูกต้อง

“กรรม” แปลว่า การกระทำ; การงาน

“ฐาน” แปลว่า ที่ตั้ง

รวมความแล้ว แปลว่า ที่ตั้งแห่งการกระทำ หรือ ที่ตั้งแห่งการงาน

ถามต่อว่า แล้วเป็นการงานของอะไร

ก็ต้องตอบว่า เป็นการงานของใจ กล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ การฝึกอบรมจิตใจ

นั่นเอง

การฝึกอบรมจิตใจ มี ๒ วิธีใหญ่ ๆ คือ

๑๑.๑ สมถกรรมฐาน “สมถะ” แปลว่า ธรรมอันเป็นเครื่องสงบระงับจิต ฉะนั้น “สมถกรรมฐาน” คือ การฝึกจิตให้สงบนั่นเอง

จิตที่ได้รับการฝึกจนสงบ-นิ่ง-แน่วแน่ เป็นสมาธิ จะเป็นจิตที่มีกำลัง ถึงขั้นแสดงอิทธิฤทธิ์ได้ มีอภิญญาต่าง ๆ ได้ เช่น มีหูทิพย์ ตาทิพย์ หยั่งรู้ใจผู้อื่นได้ ระลึกชาติแต่หนหลังได้ เป็นต้น แต่วิธีนี้ไม่สามารถรู้ต้นตอแห่งทุกข์ หรือประหารกิเลสต่าง ๆ ได้แบบถึงรากถึงโคนของมัน เก่ง ๆ ก็ได้แค่ การช่มกิเลสไว้ชั่วคราวหยุดความอยากความใคร่ประเดี๋ยวประด๋าว ที่ภาษาธรรมเรียกว่า “วิขัมภนปทาน” คือ การช่มกิเลสไว้ชั่วคราว จึงมีผู้เปรียบวิธีนี้เหมือนกับเอาก้อนหินทับหญ้า ทรายเท่าที่ก้อนหิน (การช่มจิต) ยังทับอยู่ หญ้า (กิเลส) ก็ไม่สามารถเจริญงอกงามได้ พอยกก้อนหินออก (เลิกช่มจิต-เลิกทำสมาธิ) หญ้า (ตัวกิเลส) ก็เจริญงอกงามเหมือนเดิม

ตอนสมัยที่เจ้าชายสิทธัตถะ (คำว่า “สิทธัตถะ” แปลว่า “มีความต้องการสำเร็จ”; “สำเร็จตามที่ต้องการ”) เสด็จออกจากวัง เพื่อแสวงหาโมกขธรรม (คำว่า “โมกข” แปลว่า ความหลุดพ้นจากกิเลส คือ นิพพาน; หรือแปลว่า ประชาน, หัวหน้า ฉะนั้น โมกขธรรม จึงแปลว่า ธรรมที่เป็นหัวหน้า นำสัตว์ให้หลุดพ้นจากกิเลสเพื่อสู่พระนิพพาน) และได้มีโอกาสศึกษาธรรมกับอาจารย์ทั้งสองซึ่งเป็นสุดยอดของอาจารย์ ณ ขณะนั้น คือ ท่านอาฬารดาบสกับท่านอุทกดาบส จนได้ “สมาบัติ ๘” เข้าถึง “รูปฌาน ๔” และ “อรูปฌาน ๔” ถึงขั้นที่อาจารย์ทั้งสองได้บอกแก่เจ้าชายสิทธัตถะว่า ภายหลังที่อาจารย์ถึงมรณภาพแล้ว จะให้เจ้าชายสิทธัตถะขึ้นเป็นหัวหน้าสำนักสืบต่อจากตน เพราะเจ้าชายฯ ได้เรียนจบธรรมะขั้นสูงสุดในสมัยนั้นแล้ว อีกทั้งยังมีความคล่องแคล่วชำนาญในการเข้าฌาน สามารถแสดงฤทธิ์และอภิญญาต่าง ๆ อันเกิดจากการปฏิบัติสมถกรรมฐานขั้นสูงได้

แต่เจ้าชายสิทธัตถะก็ไม่ทรงรับ เพราะเห็นว่า นี่ยังไม่ใช่มอกขธรรมจริง คือ ธรรมะอันนำสัตว์ให้หลุดพ้นจากกิเลสทั้งปวงและเข้าสู่พระนิพพาน (คำว่า “นิพพาน” แปลว่า การดับกิเลสและกองทุกข์ เข้าสู่สภาวะธรรมที่ว่าง เย็น ไม่ซัดส่ายไปมาเหมือนเช่น โลภียธรรม แต่เข้าถึงขั้นโลกุตตรธรรม ที่อยู่เหนือโลก เหนือบุญ-บาป เหนือกุศล-อกุศล เหนือดี-ชั่ว ด้วยประการทั้งปวง) ฉะนั้น จึงได้ขอลาจากอาจารย์

ทั้งสอง และมุ่งสู่การค้นหาโมกขธรรมด้วยตนเอง จนตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่ใต้ต้นพระศรีมหาโพธิ์นั่นเอง เราเรียกการปฏิบัติธรรมเพื่อการตรัสรู้ว่าเป็นการปฏิบัติ “วิปัสสนากรรมฐาน”

๑๑.๒ วิปัสสนากรรมฐาน คำว่า “วิ” แปลว่า แจ่ม, ส่วน “ปัสสนา” แปลว่า “เห็น” ฉะนั้น “วิปัสสนา” จึงแปลว่า ความเห็นแจ่ม ได้แก่การเห็นตรงอย่างถูกต้อง ตรงต่อความเป็นจริงของสภาวธรรมที่ปรากฏในแต่ละขณะ ฉะนั้น จึงเป็นการปฏิบัติที่ก่อให้เกิดปัญญาโดยแท้จริง เพื่อถอนรากถอนโคนในความหลงผิดทั้งหลาย เช่น การหลงผิดในสังขาร คือ ตัวปรุงแต่งธรรมทั้งหลาย ทำให้เราหลงเข้าใจว่า มันเป็นจริง มันมีตัวมีตน มันเที่ยง มันอยู่กับเราตลอดเวลา เป็นต้น

เมื่อเข้าถึง “ไตรลักษณ์” คือ ความจริงแท้ ๓ อย่างตามธรรมชาติ อันได้แก่ “อนิจจัง-ทุกขัง-อนัตตา” ไม่ได้ จิตก็จะถูกกิเลส-ตัณหาครอบงำไม่รู้จักจบจักสิ้น หนทางแห่งการพ้นทุกข์หรือให้พ้นจากการเวียนว่ายตายเกิด จึงไม่เกิดขึ้น

(โปรดติดตามอ่าน “ตอนที่ ๕” ในฉบับหน้า)

ขอให้ทุก ๆ ท่านจงเจริญในธรรม

สวัสดี

**เมื่อวันศุกร์ ๒๘ ธันวาคม ที่ผ่านมา
พระเดชพระคุณ พระพรหมคุณาภรณ์
(ป. อ. ปยุตโต) เมตตาให้พรปีใหม่
นี่เป็นบางส่วน**

เวลาปีใหม่มาก็ เราก็ให้ก้าวหน้าไปเพราะเวลาก้าวไป
หมายถึงการพัฒนาตัวเรา ในศีล สมาธิ ปัญญา

ในแง่จิตใจก็ให้มีความรำเริงผ่อนใสเป็นกุศล ท่านว่าให้มี
ปราโมทย์ ร่าเริง เบิกบานใจ มีปิติ อิ่มใจ ในสิ่งที่ทำที่ดี เจริญก้าวหน้าสำเร็จ
ปัสสัทธิ ผ่อนคลาย สงบ เย็นกายใจ และสมาธิ ใจตั้งมั่น แน่วแน่ ไปถึง
สุข จุ่มชื่น รื่นใจ เป็นกัมมณีโย เหมาะกับการใช้งานให้เป็นฐานของปัญญา
เจริญงอกงาม

เปิดใจ ให้แก่ ความดี

โดย พระไพศาล วิสาโล วารสารวัฒนธรรมไทย
ฉบับเดือนพฤษภาคม-มิถุนายน ๒๕๕๔

น้องโยเป็นเด็ก ๗ ขวบ วันหนึ่งป่าชนน้องโยซ้อนมอเตอร์ไซด์เข้าไปในเมือง ปรากฏว่าเกิดอุบัติเหตุ มีรถเข้ามาชนจนมอเตอร์ไซด์คว่ำ ป้าแขนหัก ส่วนน้องโย ขาและข้างหนึ่ง ระหว่างที่นำส่งโรงพยาบาลจนกระทั่งเข้าห้องผ่าตัด ป้าร้องครวญคราง แต่น้องโยนิ่งเงียบ เมื่อหมอผ่าตัดเสร็จ จึงถามน้องโยว่า ทำไมไม่ร้องไห้เลย น้องโยตอบว่า “ผมกลัวป้าเสียใจครับ” น้องโยรู้ว่าป้าไม่ได้เจ็บปวดเพราะแขนหัก อย่างเดียว แต่ยังเป็นทุกข์ที่พ้าน้องโยมารับเคราะห์กรรม น้องโยไม่อยากให้ป้าทุกข์มากกว่านี้ จึงสะกดกลั้นความรู้สึกเอาไว้ เป็นเพราะน้องโยคิดถึงป้า จึงทำให้ทนความเจ็บปวดได้อย่างที่ใคร ๆ ก็นึกไม่ถึง

เมื่อใดที่เรานึกถึงความทุกข์ของผู้อื่น ความทุกข์ของเราจะกลายเป็นเรื่อง เล็กน้อยลง และยิ่งห่วงใยเขามากเท่าไร เราก็อาจจะลืมความเจ็บปวดของตนไปเลย มีสาววัย ๑๗ ผู้หนึ่งป่วยหนักด้วยโรคฟุ่มพวง เธอทุกข์ทรมานมาก เมื่อบาทหลวง มาเยี่ยมเธอ เธอตัดพ้อกับท่านว่า “ทำไมพระเจ้าจึงทำให้หนูเป็นอย่างนี้?” บาทหลวง ตอบอย่างซื่อตรงว่า ท่านไม่ทราบ แต่มีสิ่งหนึ่งที่ท่านอยากแนะนำก็คือ ขอให้เธอ สวดภาวนาถึงพระเจ้า และสวดให้แก่ผู้ป่วยทั้งหลายที่อยู่ออร์ดเดียวกับเธอด้วย

ไม่กี่วันต่อมาเมื่อบาทหลวงไปเยี่ยมเธอ ก็พบว่าเธอมีสีหน้าดีขึ้น หน้าตาหม่นหมองน้อยลง บาทหลวงไปเยี่ยมเธออีกหลายครั้ง แต่ทุกครั้งได้เห็นเธอเบิกบานมากขึ้น สดใสมากกว่าเดิม เธอบอกว่าได้สดภาวนาและแผ่ความปรารถนาดีให้แก่ผู้ป่วยทุกคนในห้องของเธอตามที่บาทหลวงแนะนำ

มีช่วงหนึ่งที่บาทหลวงติดกิจธุระในต่างจังหวัดนานนับเดือน ทันทีที่เข้ากรุงเทพฯ ก็ไปเยี่ยมเธออีก แต่พบว่าเธอได้สิ้นชีวิตแล้ว สิ่งหนึ่งที่บาทหลวงแปลกใจก็คือ ผู้ป่วยที่อยู่วอร์ดเดียวกับเธอต่างพูดถึงเธอด้วยความชื่นชม พวกเขาเล่าว่า ทั้ง ๆ ที่เธอป่วยหนัก แต่ก็ยังลุกมาเยี่ยมเยียนและพูดให้กำลังใจผู้ป่วยทุกคนเป็นประจำ ทุกคนประทับใจในรอยยิ้มและความเอื้อเฟื้อของเธอ พวกเขายังเล่าว่า ตอนที่เธอสิ้นใจนั้น เธอมีอาการสงบมาก ช่างเป็นภาพที่ขัดแย้งกับวันแรกที่บาทหลวงได้พบเธอ

การมีน้ำใจไมตรีต่อผู้อื่นนั้น ไม่ใช่สิ่งที่ผิดธรรมชาติของมนุษย์ เพราะมนุษย์มีเมตตากรุณาเป็นพื้นอยู่แล้วในจิตใจ เมตตากรุณาเป็นส่วนหนึ่งของมโนธรรมที่อยู่ในใจเราทุกคน การทำความดี นึกถึงผู้อื่น เอื้อเฟื้อเกื้อกูลเพื่อนมนุษย์ ช่วยเสริมสร้างมโนธรรมของเราให้เข้มแข็งขึ้น และทำให้มีพลังในการทำความดีมากขึ้น

กล่าวอีกนัยหนึ่ง ความดีนั้นขยายหัวใจของเราให้ใหญ่ขึ้น ขณะเดียวกันก็ทำให้อัตตาของเราเล็กลง จึงมีพื้นที่เพิ่มมากขึ้นสำหรับเปิดรับความสุข ในทางตรงข้ามคนที่นึกถึงแต่ตัวเองนั้น หัวใจจะเล็กลง ขณะที่ออตตาใหญ่ขึ้น จึงเหลือที่ว่างน้อยลงสำหรับความสุข คนที่เห็นแก่ตัวจึงสุขยากแต่ทุกขง่าย ถ้าอยากเป็นคนสุขง่ายทุกขยากก็ควรหมั่นทำความดี

อย่างไรก็ตามอุปสรรคสำคัญที่มักขัดขวางไม่ให้เราทำความดี ก็คือออตตาหรือความเห็นแก่ตัว ออตตานั้นรู้ว่า หากไปรับรู้ความสุขของผู้อื่นเมื่อใด เราจะรู้สึกเป็นทุกข์และอยู่เฉยไม่ได้ ต้องเข้าไปช่วยเหลือเขา ซึ่งหมายถึงการที่ต้องเสียเวลา เสียเงิน หรือเหนื่อยยาก นั่นเป็นเรื่องที่ออตตាយอมไม่ได้ เพราะออตตานั้นอยาก “เอา” แต่ไม่ต้องการ “ให้”

ดังนั้นออตตาจึงมักหาอุบายขัดขวางเราไม่ให้ทำเช่นนั้น วิธีการที่มักใช้กันก็คือปิดหูปิดตา เบือนหน้าหนี หรือแกล้งเป็นมองไม่เห็น เช่น ถ้านั่งรถเมล์ก็หันหน้า

ไปทางหน้าต่าง หรือถ้านั่งรถไฟฟาก็แก้งกลับหรือจ้องอยู่กับหนังสือ ทั้งนี้ก็เพื่อจะได้ไม่ต้องไปรับรู้ว่ามีเด็ก คนแก่ หรือผู้หญิงท้องกำลังยืนอยู่ใกล้ ๆ ที่นั่งของตน

ด้วยเหตุนี้จึงไม่น่าแปลกใจที่เราจะพบเห็นคนเป็นลมหรือฟุบอยู่บนทางเท้าท่ามกลางผู้คนนับร้อย ๆ ที่เดินผ่านไปมา โดยไม่มีใครเข้าไปช่วยเหลือเลย คนเหล่านี้เชื่อว่าจะไม่เห็นว่ามีอะไรเกิดขึ้น แต่ทันทีที่เห็นก็เบือนหน้าหนีทันที หรือไม่มีก็อ้างเหตุผลต่าง ๆ เพื่อจะได้ไม่ต้องหยุดช่วย เหตุผลที่มักอ้างกันก็คือ “ถึงฉันไม่ช่วย คนอื่นก็ช่วย” หรือไม่มี “ฉันกำลังรีบ มีธุระด่วน”

นักเขียนผู้หนึ่งเล่าให้ฟังว่าคราวหนึ่งระหว่างที่เดินผ่านย่านธุรกิจที่จอแจคับคั่งกลางเมือง ได้เห็นชายผู้หนึ่งนอนฟุบอยู่กลางทางเท้าใกล้สถานีรถไฟใต้ดิน เนื้อตัวมอมแมมและผอมโทรมคล้ายคนจรจัด อาการเหมือนคนป่วย แต่ทั้ง ๆ ที่มีผู้คนเดินผ่านไปผ่านมามากมาย แต่ไม่มีใครสนใจเลย เขาจึงหยุดและก้มลงถามชายผู้นั้นว่าต้องการความช่วยเหลืออะไรบ้าง ที่น่าสนใจก็คือพอเขาทำเช่นนั้น ก็เริ่มมีคนอื่นหยุดเข้าไปช่วยชายผู้นั้นด้วย จากหนึ่งคน เป็นสองคน สามคน สี่คน ที่ต่างคนต่างก็ถูกลูกจอบไปหาซื้อน้ำและอาหารให้เขา บางคนก็ไปตามเจ้าหน้าที่สถานีมาช่วย จนกลายเป็น “ไทยมุง” ขึ้นมาทันที

คนนับร้อยที่เดินผ่านคนป่วยดูเผิน ๆ เหมือนเป็นคนไร้น้ำใจ แต่แท้จริงหาเป็นเช่นนั้นไม่ เพราะทันทีที่เห็นคนหนึ่งเข้าไปช่วยคนป่วย อีกหลายคนก็หยุดแล้วเข้าไปช่วยทันที คำถามคือทำไมที่แรกคนเหล่านี้เดินผ่าน คำตอบก็คือเพราะเขาปล่อยให้ห่อตตาคระองใจ จึงนึกถึงแต่ตัวเอง หากไม่เบือนหน้าหนีก็ต้องสรรหาเหตุผลเพื่อเป็นข้ออ้างในการนิ่งดูตาย เห็นได้ชัดว่าในใจของคนเหล่านี้มีโมฆกรรมได้พ่ายแพ้แก่ฮัตตาไปแล้ว

คำถามต่อมาก็คืออะไรเป็นเหตุให้หลายคนตรงเข้าไปช่วยผู้ป่วยทันทีที่เห็นคนหนึ่งทำเช่นนั้น คำตอบก็คือความรู้สึกผิด หลายคนรู้สึกผิดหากเดินผ่านไปโดยไม่ทำอะไรเลยความรู้สึกผิดดังกล่าวเกิดขึ้นจากมโนธรรมหรือความรู้สึกผิดชอบชั่วดีที่แรกนั้นมโนธรรมอ่อนแรงเพราะถูกฮัตตาบดบัง แต่เมื่อเห็นผู้อื่นทำความดีมโนธรรมก็ถูกกระตุ้นให้กลับมามีพลังจนเอาชนะฮัตตา อย่างไรก็ตามปฏิเสธไม่ได้

ว่าการทำความดีตามผู้อื่นนั้นมัวแต่เอาเจือปนอยู่ด้วย เพราะยังมีความคิดในเชิงเปรียบเทียบอยู่ว่า “คนอื่นยังช่วย ทำไมฉันไม่ช่วย”

ในทำนองเดียวกันเวลาสามีตีภรรยาอยู่กลางถนน ผู้คนที่เห็นเหตุการณ์นับสิบกลับอยู่เฉย ปล่อยให้ผู้หญิงร้องด้วยความเจ็บปวด แต่คนที่ที่มีใครสักคนเข้าไปห้าม อีกหลายคนที่เคยยืนดูอยู่ก็จะเข้าไปช่วยห้ามด้วย คนเหล่านั้นไม่สามารถอยู่เฉยได้ต่อไป หากเห็นใครสักคนกล้าทำสิ่งที่สมควรทำ

อิตตาพยายามขัดขวางไม่ให้เราทำความดี มันฉลาดในการหาเหตุผลเพื่อสยบมโนธรรม เช่น อ้างว่าใคร ๆ เขาก็เมินเฉยกันทั้งนั้น หรืออ้างว่าเป็นกรรมของสัตว์ กรรมใครกรรมมัน ฯลฯ บางครั้งอิตตาก็เพียงแต่กดมโนธรรมเอาไว้ไม่ให้ทำงาน เคยมีคนถามฆาตกรผู้หนึ่งว่า ทำไมเขาถึงฆ่าคนได้มากมาย ไม่สงสารเห็นใจเหยื่อบ้างหรือ เขาตอบว่า “ผมต้องปิดความรู้สึกส่วนนั้น (ความเห็นอกเห็นใจ) ไว้ก่อน ไม่งั้นผมฆ่าเขาไม่ได้หรอก”

ชีวิตจิตใจของเราเปรียบเสมือนกับสมรภูมิแห่งการต่อสู้ระหว่างอิตตากับมโนธรรม ธรรมชาติทั้งสองส่วนต่างขับเคี่ยวเพื่อครองใจเรา อะไรจะมีชัยชนะขึ้นอยู่กับว่าเราดำเนินชีวิตอย่างไร หากเราพยายามทำความดี นึกถึงสิ่งดีงาม มโนธรรมก็จะเข้มแข็ง แต่ถ้าเรานึกถึงแต่ตัวเอง ทำเพื่อตัวเองอยู่เสมอ อิตตาก็จะกล้าแกร่ง มิตรสหายหรือชุมชนแวดล้อมก็มีส่วนสำคัญ การมีชีวิตแวดล้อมด้วยกัลยาณมิตรย่อมทำให้มโนธรรมเจริญอกงาม แต่หากอยู่ท่ามกลางผู้คนที่เห็นแก่ตัว หรือหมกมุ่นอยู่กับสื่อที่กระตุ้นความโลภ อิตตาก็จะครอบงำใจได้ง่าย

น่าเป็นห่วงก็ตรงที่โลกปัจจุบันนั้นล้วนแต่โน้มเอียงไปในทางกระตุ้นอิตตา และทำให้มโนธรรมสงบงัน วัฒนธรรมบริโภคนิยมเป็นตัวอย่างหนึ่งที่เสริมพลังให้แก่อิตตาอย่างเต็มที่ แต่สิ่งหนึ่งที่มีอิทธิพลมากหากพูดถึงกันน้อย ก็คือชีวิตที่เร่งรีบ ยิ่งเร่งรีบมากเท่าไร เราก็สนใจคนอื่นน้อยลงเท่านั้น แม้คนนั้นจะทุกข์อยู่ต่อหน้าก็ตาม

เคยมีการทดลองกับนักศึกษากลุ่มหนึ่ง โดยมีการมอบหมายให้นักศึกษาไปพูดหน้าชั้นเรียนซึ่งอยู่อีกตึกหนึ่ง ระหว่างที่ทุกคนเดินไปยังตึกนั้น ก็จะเจอชายผู้หนึ่งนั่งทรุดอยู่ริมถนน ไอ้หอบและร้องครวญคราง สิ่งที่ผู้ทดลองอยากรู้ก็คือ จะมีใครบ้างที่หยุดเดินและเข้าไปช่วยชายผู้นั้น

ในการทดลองดังกล่าว ก่อนที่นักศึกษาจะเดินไปที่ตึกนั้น ทุกคนได้รับคำสั่งหรือเงื่อนไขต่างกัน เช่น บางคนก็ได้รับการบอกว่า “คุณมีเวลาเหลืออีกไม่กี่นาที ต้องรีบไปแล้วล่ะ” แต่บางคนก็ได้รับการบอกว่ายังมีเวลาเหลืออยู่อีกมาก “แต่ถ้าคุณไปตอนนี้เลยก็ดีเหมือนกัน”

ผลการทดลองก็คือ ในบรรดานักศึกษาที่เดินช้าเพราะอาจารย์บอกว่าสายแล้วนั้น มีเพียงร้อยละ ๑๐ เท่านั้นที่เข้าไปช่วย “ผู้ป่วย” ขณะที่นักศึกษาที่ยังพอมีเวลาอยู่นั้น ร้อยละ ๖๓ หยุดเดินและเข้าไปช่วย

การทดลองดังกล่าวพบว่า ปัจจัยสำคัญที่กำหนดว่านักศึกษาคนใดจะช่วยผู้ป่วยหรือไม่ อยู่ที่ว่าเขาอยู่ในสถานการณ์ที่ต้องเร่งรีบหรือไม่ คนที่ต้องเร่งรีบส่วนใหญ่เดินผ่าน ขณะที่คนซึ่งไม่เร่งรีบกลับเข้าไปช่วย

ในโลกที่เร่งรีบผู้คนจึงมีน้ำใจกันน้อยลง อย่างไรก็ตามถึงรอบตัวจะเร่งรีบแต่เราสามารถใช้ชีวิตให้ช้าลงได้ ด้วยการลดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ไม่จำเป็นลงเสียบ้าง หรือทำให้น้อยลง (เช่น เทียวห่าง หรือดูโทรทัศน์) ชีวิตที่ช้าลงนอกจากจะทำให้เราเห็นอกเห็นใจกันมากขึ้นแล้ว ยังทำให้เรามีสุขภาพดีขึ้น รวมทั้งมีเวลาให้แก่ตนเองมากขึ้น ไม่แปลกแยกหรือขัดแย้งกับตัวเอง ดังที่มักเกิดขึ้นกับผู้คนเวลานี้

ร้านธรรมทานของชมรมกัลยาณธรรม ๔ สาขา

ชมรมกัลยาณธรรม เปิดศูนย์หนังสือธรรมทาน ขณะนี้รวม ๔ แห่ง เพื่อเผยแผ่สื่อธรรมะต่าง ๆ โดยยึดหลักธรรมคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

- สาขาแรก** คลินิกอัจฉราทันตแพทย์ ปากน้ำ สมุทรปราการ
โทร ๐๒ ๗๐๒ ๗๓๕๓ และ ๐๒ ๗๐๒ ๕๖๒๔
- สาขาที่ ๒** บริษัท บางกอกเยเนอรัล เอกซเพรส จำกัด สาทร กทม.
โทร ๐ ๒๒๖๖ ๘๒๔๕
- สาขาที่ ๓** ร้านสะดวกซื้อ ปากซอยนิมพูลสุข ทนมาแดง สมุทรปราการ
และร้านกาแฟ-เบเกอรี่ (บุญบุรี) ใกล้กัน
โทร ๐๒ ๓๘๓ ๓๕๕๒ และ ๐๘๕ ๑๒๙ ๕๕๕๑
- สาขาที่ ๔** อยู่ดีอาร์ทแมนน์ ซอยลาซาล สุขุมวิท บางนา กทม.
โทร ๐๒ ๓๖๑ ๑๒๘๐ - ๕ และ ๐๒ ๗๔๔ ๖๑๖๕

หลวงปู่ไม อินทสิริ พูดถึงสัจจะและเทวดา

หลวงปู่สอนว่า ให้นำปฏิบัตินอนหัวค่ำ
แล้วตื่นมาภาวนาตอนตีสอง เป็นช่วงที่สงบวิเวกที่สุด
ให้ตั้งนาฬิกาปลุกในช่วงแรก ๆ เมื่อตื่นแล้วจงรีบลุกขึ้น
ล้างหน้าล้างตา แล้วมาเดินจงกรมให้ได้ ๑ ชั่วโมงก่อน
พอมานั่งแล้ว จิตจะสงบมาก ๆ ทำเป็นประจำให้เป็นนิสัย

ท่านปฏิบัติอย่างนี้สม่ำเสมอ

..ต่อมา ท่านไปเดินธุดงค์ ต้องเดินป่าทั้งวัน

พอค่ำแล้ว ก็หาที่พัก ทางกลดนั่งภาวนา ๔ ทุ่มถึงวง

พอเดินเหนื่อยมากทั้งวัน จะตื่นตีสอง เป็นเรื่องยากมาก

ท่านว่า เทวดาจะมาช่วยผู้ปฏิบัติที่มีสัจจะ

แต่ก่อนท่านไม่นับถือเทวดา เห็นว่าเทวดาก็ไปจากคน

จะวิเศษกว่าคนไปได้อย่างไร

มาเห็นคุณของเทวดา เมื่อตอนปฏิบัติธรรม

หากไม่ตื่น เทพบุตรจะมาปลุก ให้ตื่นมาเดิน

หากไม่ตื่นอีก เขาจะดึงขาเลย ให้ตื่นจนได้

พอตื่นมาหาใครไม่เห็น จึงคิดขอบคุณเทวดา

แต่เขาจะช่วย ต่อเมื่อเห็นเราตั้งใจจริงและมีสัจจะจริง ๆ

ความซื่อตรง ต่อพระธรรม

โดย คุณสันติพันธ์ (นามปากกาของหลวงพ่อบราโมทย์ก่อนบวช)
เมื่อวันศุกร์ที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓

เรื่องการปฏิบัตินั้น เราต้องปฏิบัติด้วยความซื่อตรงต่อพระธรรม ไม่ใช่ปฏิบัติด้วยความรักดีต่อกิเลส

ผู้ปฏิบัติจำนวนหนึ่ง ปฏิบัติด้วยความต้องการแอบแฝง เช่น อยากเด่น อยากดัง อยากได้รับคำชมเชยและการยอมรับจากหมู่เพื่อน หรือปฏิบัติด้วยวิภวตัณหาอันเป็นไปตามอำนาจของโทสะ คือเห็นโลกนี้เป็นพินเป็นไฟ จะต้องรีบหนีให้ได้ในวันนี้พรุ่งนี้ด้วยความไม่พอใจบ้าง ก็ไม่ซื่อตรงต่อแนวทางปฏิบัติที่พระศาสดาทรงวางไว้

คือแทนที่จะปฏิบัติโดยรู้เท่าทันความทุกข์ อันเป็นลัทธิจะสำคัญประการแรก กลับมีตัณหา หรือความอยาก อันเป็นตัวสมุทัยที่จะละทุกข์ โดยไม่ทราบว่าการปฏิบัติทุกข์ ก็คือการปฏิบัติอริยสัจข้อแรก

ไม่มีใครหนีขั้นนี้ได้ ตราบใดที่ยังไม่นิพพาน ปัญหาจึงอยู่ตรงที่ว่า ทำอย่างไรจึงจะอยู่กับขั้นนี้ได้โดยไม่ทุกข์ ทำอย่างไร จึงจะอยู่กับโลกได้ โดยรู้ทันโลก แต่ไม่ทุกข์เพราะโลก นักปฏิบัติไม่ใช่คนอ่อนแอห่อแท้แพ้กิเลส ไม่ใช่คนวิงหนีความจริง แต่ต้องเข้าเผชิญกับทุกข์ อันเป็นความจริง ด้วยสติปัญญา โดยดำเนินตามแนวทางที่พระศาสดาทรงพิสูจน์แล้วว่า เป็นทางพ้นทุกข์

สมัยที่ผมหัดปฏิบัติใหม่ ๆ นั้น ก็ล้มลุกคลุกคลานมานานับครึ่งไม่ถ้วน บางช่วงบางชาติก็ทุ่มเทกำลังกายกำลังใจเข้าต่อสู้เพื่อแสวงหาสัจธรรม บางช่วงบางชาติ

ก็ท้อแท้ทอดอาลัย อับจนหนทางที่จะปฏิบัติเพื่อออกจากทุกข์ แต่เมื่อได้พบหลวงปู่ดุลย์ ได้ฟังคำสอนเรื่องอริยสัจจ์ นับจากวันนั้น ผมสืมความเป็นนักปฏิบัติ สืมการแสวงหาสัจจธรรม ทุกวัน ๆ มีแต่เฝ้าเรียนรู้อยู่ภายในจิตใจด้วยความขยันขันแข็ง โดยไม่ได้คิดว่า ทำไปแล้วจะรู้อะไร จะละอะไร จะได้อะไร รู้แต่เพียงว่า ตอนนี้อาจถูกกิเลสครอบงำ ตอนนี้อาจต่างคนต่างอยู่กับกิเลส ตอนนี้อาจทะเลาะกันไปตามอำนาจของตัณหา ตอนนี้อาจตบเบิกบาน เป็นอิสระชั่วคราวจากตัณหาหยาบ ๆ แต่ละวัน รู้เห็นนวนเวียนอยู่เพียงเท่านั้น แต่มันเหมือนกับว่าจิตมีงานทำ ก็ทำเรื่อยไป โดยไม่ได้คิดว่า ทำไปแล้วจะได้เงินเดือนเมื่อไร

เมื่อพอจะช่วยตนเองได้แล้ว ผมพิจารณาถึงเพื่อนร่วมโลกนับแต่หมู่สัตว์ขึ้นมา ก็เกิดความสลดสังเวชใจอย่างยิ่ง เมื่อพิจารณาเห็นว่า สัตว์ส่วนมาก ไม่ผิดอะไรกับหอยทากตาบอด ที่คืบคลานวนเวียนอยู่กันเหว ไม่รู้ว่าเมื่อไรจะคลานพ้นจากหุบเหวนั้นขึ้นมาได้ เพราะสัตว์ส่วนมากนั้น พอใจกับสภาพของตนเสียแล้ว ไม่ได้คิดเฉลี่ยใจว่า ยังมีทางออกที่ดีกว่ากันเหวที่ตนรู้จัก บางพวกที่ฉลาด เหยงหน้าขึ้นเห็นแสงสว่างเบื้องบน แต่ก็ท้อแท้ใจว่า จะต้องไต่หน้าผาสูงชันยากเย็นเสียเต็มประดา มีน้อยกว่าน้อย ที่มองเห็นแสงสว่างเบื้องบนซึ่งพระศาสดาทรงบุกเบิกไว้แล้วน้อยลงไปอีก ที่จะสวมหัวใจของพระมหาชนก ในการว่ายน้ำข้ามห้วงมหรณพ หรือไต่หน้าผาขึ้นจากกันเหว

ผมเห็นใจและเข้าใจผู้ปฏิบัติที่เหนื่อยหน่ายท้อแท้ใจเป็นครั้งคราว เพราะรู้งานนี้ยาก เหมือนการว่ายน้ำข้ามมหาสมุทรของพระมหาชนก แต่ทางทางนี้ต้องเดินเอง ก็ทำได้แค่ชวนผู้สนใจให้มาเดินเป็นเพื่อนกัน ทุกวันนั้นก็ก็มีเพื่อนมาร่วมเดินด้วยกันเป็นกลุ่มใหญ่ บางคนเดินช้า บางคนเดินเร็ว บางคนเดินตรงทาง บางคนแวะข้างทาง บางคนพอใจที่จะก้มหน้าก้มตาเดินไปเจียบ ๆ ส่วนบางคนพอใจที่จะชักชวนเพื่อนให้มาเดินด้วยกันอีกมาก ๆ ผมเองก็ยังคงเดินอยู่เหมือนกัน ถึงจะไม่ลำบากเท่าเมื่อปฏิบัติแรก ๆ แต่ก็ยังต้องพยายาม ไม่อาจจะหยุดพักแบบนั่งนอนใจได้

จะเดินแบบไปไหนก็ไม่เป็นไรหรอกครับ ขอให้เดินให้ตรงเป้าหมาย และอย่าหยุดพักนานนักก็แล้วกัน ☺

msUSS๑SSU ด้วย iPad

โดย อ.ประเสริฐ อุทัยเฉลิม

๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๕

ไม่ใช่ที่มาโฆษณาขายของ และคำว่า iPad ก็ไม่ได้หมายถึง iPad แต่หมายถึง อุปกรณ์ที่ทำงานในลักษณะเดียวกันทั้งหมด

วันนี้เราอาจจะไปคิดว่าเสียงคำสอนครูบาอาจารย์ทั้งหลายเป็นไฟล์ Mp3 ภาพทั้งหลายไปดูจาก YouTube หนังสือต่าง ๆ แม้แต่พระไตรปิฎกก็ไปโหลดมาจากเว็บไซต์ได้

เอาสิ่งสมมติออกไป แล้วเราจะพบความจริงที่แสนอัศจรรย์

ในสมัยพุทธกาล พระอานนท์เป็นอสีติมหาสาวกผู้เป็นเลิศด้านพหูสูตร ท่านเป็นผู้ได้ยินได้ฟังคำสอนจากพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามากที่สุด ดั่งมีคำกล่าวที่ว่าพระไตรปิฎกทั้ง ๘๔,๐๐๐ พระธรรมขันธ์ มาจากพระอานนท์ถึง ๘๒,๐๐๐ แต่เราลืมอะไรไปหรือเปล่าว่า ทั้ง ๘๔,๐๐๐ พระธรรมขันธ์นั้น ทุกวันนี้สามารถถูกบรรจุเอาไว้ใน iPad รวมทั้งการถ่ายทอดจากผู้รู้มากมาย และการจัดหมวดหมู่ การเรียงลำดับ เป็นไปอย่างไม่เคยมียุคใดทำได้มาก่อน การค้นคว้าสืบค้นเป็นไปชั่วพริบตา เราศึกษาผ่าน iPad ได้มากมาย ซึ่งถ้าดูเฉพาะปริมาณ เราอาจได้ยินคำจากพระโอรุ้มากกว่าพระอานนท์เสียอีก เราได้ยินพระพุทธเจ้าตรัสกับพระสารีบุตร ตรัสกับพราหมณ์ ตรัสกับนางวิสาขา เราวิ่งกลับไปมาได้ระหว่างอดีตและอนาคต ภายใต้อุปกรณ์ปัจจุบัน

เสียงคำสอนทั้งหลายที่เรากำลังฟัง พ่อแม่ครูบาอาจารย์ หลวงปู่ หลวงตา สาย พระป่าก็ดี ท่านพุทธทาส หลวงพ่อเอี่ยม ครูบาอาจารย์ทุก ๆ ท่านทั้งที่มีมรณภาพไปแล้วและยังมีชีวิตอยู่ก็ดี นั่นคือเรากำลังฟังท่านอยู่ เสมือนเข้าไปอยู่ในเหตุการณ์วันนั้น แต่นี่คือการย้อนอดีตพวกเรากลับไปอยู่ต่อหน้าท่าน (โดยไม่ใช่การปรุงให้เคลิ้มนะ แต่เมื่อเสียงว่างจากความหมายแห่งตัวตนเสียงทั้งหลายว่างอิสระ ใครเข้าคอร์สให้หนักถึงสื่อไถ่อย่าง สัมตำ-จวบลิง) ไม่ว่าเราจะอยู่ในเหตุการณ์วันนั้นที่สวนโมกข์ ภูจ้อก้อ วังสันติบรรพต หรือที่ใด ๆ ในโลกหรือไม่ก็ตาม ท่านเหล่านั้นกำลังแสดงธรรมอยู่จริง ๆ ในเวลานั้นซึ่งก็คือเวลานี้ เราได้เข้าไปอยู่เข้าไปฟังเป็นหนึ่งในกลุ่มคนในวันนั้น หากคนในเหตุการณ์นั้นสามารถเข้าใจธรรมได้ เราก็ทำได้เช่นกัน แถมเราได้เปรียบกว่าตรงที่จะฟังซ้ำกี่ครั้งก็ได้ สามารถหยุดหาข้อมูลของคำที่เราไม่เข้าใจความหมายได้โดยใช้ Google ซึ่งง่ายดายมาก

วันนี้หากเรานำความอัศจรรย์ในความได้เปรียบนี้มาใช้ มนุษย์วันนี้แทบจะไปได้เปรียบเทวดาด้วยซ้ำ เราเดินทางกลับสู่อดีตด้วยการถอยไปฟังการแสดงธรรมครั้งใด ๆ ก็ได้ในอดีตได้โดยไม่ต้องเดินทางไปด้วยซ้ำ เพียงใช้ปลายนิ้วสัมผัสเพียงเราตั้งใจ ตัดการปรุงแต่งถึงแหล่งกำเนิดเสียงออก เพราะเสียงจะว่าง แล้วนั่นคือคำสอนที่ทรงคุณค่าเป็นอย่างยิ่ง

ทุกวันนี้มนุษย์รู้อาาคต ก่อนที่เราจะไปถึงสถานที่นั้นหรือสถานการณ์นั้นแล้วเสียอีก หากท่านจะเดินทางไปที่ไหนในประเทศหรือในโลก ท่านสามารถรู้ล่วงหน้าได้ว่าอากาศที่นั่นเป็นอย่างไร อะไรกำลังเกิดขึ้นบ้าง ถนนไหนรถติดรถไม่ติดไปทางไหนถึงจะเร็วโดยไม่ต้องใช้मानเลย แต่เรากำลังปล่อยให้ความเคยชินอันเกิดจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เป็นนวัตกรรม ซึ่งก้าวหน้าขึ้นเรื่อย ๆ วันละนิดสร้างความเคยชินของชีวิตจนเห็นมันเป็นธรรมดาไป นี่ล่ะ ที่พวกเราอาจพลาดสิ่งที่ได้เปรียบที่สุด และปล่อยให้มันผ่านไปเฉย ๆ โดยไม่ได้ทำอะไรเลย วิทยาการวันนี้แม้จะเดินหน้าไปจนสามารถรู้ถึงความคิดคน ฝันความคิดใด ๆ ในคน ให้เขาคิดหรือตอบอย่างที่เราต้องการได้ โดยไม่ต้องนั่งสมาธิเลย แต่นั่นไม่ได้ทำให้เราพ้นทุกข์

หากเราถอดถอนสมมุติที่ปิดบังออก ก็จะเหลือแต่อายตนะภายนอกคือรูป บ้าง เสียงบ้าง มากกระทบกับอายตนะภายใน คือตา หู ของเรา วิญญาณที่เข้าไปแปลค่า ก็อย่าเฝ้าให้การปรุงแต่งไปบดบังว่า เสียงมาจาก iPad ให้พ้นจากการถูก

บดบังด้วยการแปรรูปและเสียง นั่นเป็นเพียงสิ่งที้ออกมาจากเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ ท่านจะสามารถเข้าถึงสภาพไร้กาลเวลา ไร้จากข้อจำกัด ว่าสิ่งนี้มาจากอินเทอร์เน็ต เมื่อนั้นท่านจะได้รับประโยชน์สูงสุดจากยุคปัจจุบันอย่างแท้จริง

หากอุปกรณ์เหล่านี้ทำให้ผู้คนเข้าไปยึดติดเสพติด ด้วยเกม ด้วยเฟซบุ๊ก ด้วยสิ่งเย้ายวนใจ พวกเราจะใช้อาวุธของศัตรูนี้ละพิฆาตศัตรู หนทางแห่งการพ้นทุกข์ พ้นด้วยปัญญา มีปัญญาหยิบอุปกรณ์ในโลกมาใช้ประโยชน์ในการเดินทาง ท่านสามารถมีคำสอนเดินทางไปกับท่านตลอดเวลา เวลาวิเวกอยู่ในป่า ฟังคำของพระพุทธเจ้า ก็เท่ากับนั่งต่อหน้าพระพักตร์ แล้วปฏิบัติตามคำ แล้ววันนี้จะเป็นจุดเปลี่ยนที่ฆราวาสผู้เฝัธรรม จะได้โอกาสพลิกสถานการณ์ที่เป็นรองขึ้นมา เป็นต่อ ผมรับรองได้ว่าอนาคตอีกไม่นานในชั่วชีวิตนี้ จะมีฆราวาสที่เฝัในการปฏิบัติบรรลุธรรมจำนวนมากจากความได้เปรียบนี้ แต่ต้องภาวนาย้อนกลับเข้ามาที่กายใจนี้ เพื่อให้รู้แจ้งให้ได้ว่า มันไม่ใช่ “เรา”

วันหนึ่งอาจมีคนอื่นเห็นท่านก้มลงกราบ iPad คนอาจหัวเราะด้วยความไม่เข้าใจ จริง ๆ แล้วท่านไม่ได้กราบ iPad ท่านกำลังก้มลงกราบ...พระธรรม

ทุกวันนี้ท่านกราบ...หิน...เหล็ก...พระพุทธรูป หรือกราบพระพุทธเจ้า

ขมรมกัลยาณธรรมไม่สิ้นโยบายเรียโรบอบกุกุญใด ๆ ทั้งสิ้น ขึ้นอยู่กับความศรัทธาของกัลยาณมิตรทั้งหลายที่จะสนับสนุน และขมรมกัลยาณธรรมไม่สิ้นโยบายสร้างวัตถุหรือทำการบุญอื่นใด นอกจากการให้ปัญญาทางธรรมซึ่งเป็นทานอันบริสุทธิ์ อุดมการณ์ของขมรมฯ จึงมุ่งมั่นในการเผยแผ่ธรรมะอันประเสริฐ เป็นแนวหลังทางธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพระพุทธเจ้า ให้พระธรรมอันบริสุทธิ์เป็นที่พึ่งของสรรพสัตว์สืบไป.

ร่วมอนุโมทนาเจ้าภาพงานแสดงธรรม ครั้งที่ ๒๔ (วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕)

๑. เจ้าภาพร่วมจัดพิมพ์หนังสือแจกเป็นธรรมทาน

- คุณมีนา เสตธากิรมย์ และครอบครัว
- คุณพ่อธรรมวัชรดี - คุณแม่พรรณณี คำดา
- คุณชัยยนต์ กุลนิตติ
- คุณสมมติตติ-คุณวรวลักษ์ณ-คุณสุนันฎฐาสุขสมัย
- คุณสุรเดช-ทพญ.สุชาติดา-นส.ชญาดา วัฒนบุรานนท์
- คุณพรทิพย์ วงษ์วิจารณ์
- ทพญ.เปรมฤดี ทิรัญพฤกษ์
- คุณวราภรณ์ ตันฤดี
- คุณสุวีร เทียงทัศน์
- คุณพัลลภ-ทัศนีย์-ดลพร และภูษิสส์ พิพัฒน์ ไผดากุล
- คุณบุญรัตน์-คุณบุญมา นาคคะนอง อุทิศให้ นายเล็ก-นายบุญฤทธิ์ นาคคะนอง
- คุณสมบุญธน์-คุณศศิธร-คุณปริชญ์-คุณปราณี ศรีบุตรกรณ
- คุณประภาศิริ วงษ์ชื่น
- คุณกุลนิษฐ์ สุทวิปราโมชานนท์
- พ.ต.อ.บุญเสริม-คุณยุพดี และ น.ส.กฤติกา ศรีชมภู
- คุณLilly และคุณ Warren Hunt
- คุณณรงค์ฤทธิ์-คุณรัชดา และ ด.ช.นวพรรษ อุปถัมภ์
- คุณเมธีรัตน์ ภาณุศักดิ์
- คุณแควรัฐสิทธิ์ ตันทอง
- คุณเนยดา พงศ์พานานญเวช
- คุณเคิมหันต์ ตันตยานันท์กุล
- คุณปานจิตต์ วงศ์อ่อนดี
- คุณกุลปราณี จันทรสุกรี
- คุณกิตติพงษ์ ปันคง
- คุณเมณฑาทานต์ ชุติกานนท์
- คุณรุจินันท์ ชุติกานนท์
- รศ.ดร.สาลี สุภาภรณ์ และศิษย์โยคะสูงอายุ
- คุณชวนพิศ วัชรสิทธิ์
- คุณสมเกียรติ บุญสิงห์ และ คุณอติมา เกษมวัฒนา
- คุณอัปสร ตั้งมโนกุล

- คุณเสนาะ พันธุมเสน
- คุณศุภฤทธิ ศรีปลั่ง
- คุณเพลินพิศ นวาระสุจิตร์
- คุณกัญพิมล เลิศจิระประเสริฐ
- คุณอุตมพร สายเพชร
- คุณยุวดี ทองสิมา
- คุณพัชนี ทองสิมา
- คุณสมศรี ลาคา
- คุณพรสวรรค์ วิทยานูมาส
- คุณอิสริย์ วิทยานูมาส
- คุณนรินทร์-คุณธีระประภา เศวตประวิชกุล
- คุณพิรุณ จิตรยังยืน
- รศ.ดร. ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์
- คุณฉันทนา พึ่งสมวงศ์
- คุณสมสุข-คุณสุภรา เศวตรัตนเสถียร และครอบครัว
- คุณจุฑารัตน์-คุณพวงทิพย์ นิลประดับแก้ว
- คุณสมพร ศรีสุทัศน์กุล และครอบครัว
- คุณกนกนันท์-คุณนรจูนันท์ ชวนสนิท
- คุณประไพศรี วัฒนาธรรมศิริ
- คุณสมเกียรติ ปิยะเวทนนท์
- คุณเพชร เอกบุญยืน
- ลิบบอกบุญเพราะ วิมลจิตร์
- คุณจันทิมา สกลภักดี
- คุณमारศรี วิสิทธิภาค
- คุณวิชิต ตั้งสุขนิรันดร์
- คุณสมใจ ทองศรี
- คุณลาวัลย์ นิสสัยสุข
- คุณเปถุน วิศุทธิเมธ
- คุณพัชรา วิศุทธิเมธ
- คุณณิชาภา วิจิตรอาชากุล
- คุณสมศรี ชลกุลจนา
- คุณปัทมาสน์ ศิลาวีภาพร
- คุณนัตชนันท์ ภารณสุทธิกานต์
- คุณจันทนี อินทสุต
- คุณสุคนธ์ วัฒนะพันธุ์
- รศ.วรรณพร วณิชนานุกร
- รศ.เกสียพันธ์ ขจรมดุงกิตติ

- ดร.เยาวภา และคุณแกลรี่ นาลิค
- คุณสิทธิเดช-คุณลักขณา ชวนะเวศน์
- คุณสุรเดช-คุณมธุรส เตชะศรีสุขโข
- ครอบครัววงศ์สวัสดิ์ศักดิ์-ตระกูลวานิช
- คุณพรชัย - คุณสุพิทวา - คุณคณิน - คุณคณิต
ศรีประเสริฐ
- คุณปิ่นทาร์ย์ จิตรไคร์ครวญ
- คุณเสริมสุข กาญจนศักดิ์
- กลุ่มอัลลัมซ็ญ หวาน ๆ
- คุณสุนทร วัฒนะพันธ์
- น.ส.กิริพันธ์ จำเริญ
- น.ส.พกามาศ พิณีวัฒน์
- คุณศุภกร-คุณธเนศวร-ดช.พงศกร นิमित
วานิชกุล
- คุณยุวรัตน์ วัชรินทร์กาญจน์
- คุณพ่อวาสนา-คุณแม่สังวาลย์ สีไชสง
- คุณเกษิษฐ์-ด.ญ.อดิภา-ด.ญ.ฐิติรัตน์ สีไชสง
- คุณประสาร - คุณสมพิศ - คุณวราภรณ์ -
คุณอสมมา เยาวราช
- น.ส.ธีรนาฏ ยุ่นสมาน
- คุณแม่บัว-คุณแสงวาลักษณ์ เพียงอภิชาติ
- คุณชุตติกาญจน์ กาญจน์
- คุณเบญจวรรณ บวรกุลภา
- คุณสมพร ปานยินดี
- ครอบครัวแต่โสภางษ์
- คุณนิมา แซ่ไค้ว
- คุณรชต ชอบธรรมสกุล
- คุณแฉอรินทร์ นันทพูลทรัพย์
- คุณจรรยา อินทรหนองไผ่
- คุณพรชนก ธรรมรักษา
- คุณวีระเดช และคุณแก้ว เจริญราศรี
- คุณภีราณี และคุณกุตลิน ศรีสัตย์ชยะ
- คุณกิตติพงษ์ - คุณนัทมน - น้องภัท
บุญพ่วงสัมพันธ์
- คุณธนวินท์ ชมันแก้ว
- คุณคณิตตา อ้ออดกัน
- MON MON - NYWE TUN & Family
- KHIN KHIN WIN
- คุณเปภาวดี กิจสุวรรณวงศ์
- คุณชุตติมา เทพา
- คุณนภาพร เอี่ยมวัฒนเสรี
- คุณสุภาภรณ์ วัฒนพงศ์ไพศาล

- คุณบุญสม ทัดละมัย
- คุณบุญส่ง วีรวงศ์จันทร์
- คุณสุขุมภรณ์ เอี่ยมโอภาส
- คุณแม่รุ่งชม แซ่ตั้ง และลูกหลาน
- คุณกัญฐิตา และคุณसानต์ญาณ ดวงแก้ว
พิบูลย์

๒. เจ้าภาพร่วมผลิตซีดีธรรมะแจกเป็นธรรมทาน

- คุณกุลปราณี จันทร์สุกรี
- คุณอัปสร ตั้งมโนกุล
- คุณเมينا เสตถาภิรมย์ และครอบครัว
- คุณสุรเดช - ทพญ.สุชาดา - น.ส.ชญาดา
วัฒนบูรานนท์
- คุณบุญรัตน์ - คุณบุญมา นาคคะนอง
อุทิศให้นายเล็ก - นายบุญฤทธิ์ นาคคะนอง
- คุณสมบุญ - คุณศศิธร - คุณเปริชญ์ -
คุณปราชญ์ ศรีบุศกรณ
- คุณเมธีรัตน์ ภาณุภัค
- คุณเศรษฐสิทธิ์ ต้นทอง
- คุณประภาศิริ วงษ์ชื่น
- คุณกุลนิษฐ์ สุทธิปราโมชานนท์
- คุณยุพิน ญาติธรรมจากโลลาวาเนย
- คุณชลการ ลีรัชยังกูร
- คุณแก้ววรรณ วนาอำนาจ
- คุณวารรัตน์ อิ่มแสงนวล
- คุณโสฬส โพธิ์ชินณรงค์
- คุณแพลีนพิศ นวาระสุจิตร
- คุณกัญพัมล เลิศจิระประเสริฐ
- คุณอุตมพร สายเพชร
- พญ.ภทรพร อัครเดชเมธากุล
- คุณโอฬาร วีระกวงฉิม
- คุณสมศรี ลาศา
- คุณนรินทร์ - คุณธีรประภา เศวตประวิฑูร
- คุณพิรุณ จิตระยังยืน
- คุณสมสุข - คุณสุภาว เศวตรัตน์เสถียร และ
ครอบครัว
- คุณจุฑารัตน์-คุณพวงทิพย์ นิลประดับแก้ว
- คุณสมพร ศรีสุทัศน์กุล และครอบครัว
- คุณกนกานันท์-คุณนรธรรณันท์ ชวนสนธิ
- ชมรมชิ่ง รพ.สมุทรปราการ
- คุณเปกรณ์ ชินพงศ์สุวรรณ
- คุณจันทิมา สกลภักดิ์

- คุณศิริพงษ์ กมลชัยวานิช
- คุณลาวัลย์ นิสสัยสุข
- คุณสมศรี ชลกุลจนา
- อาม่าเลียมฮั่ว แซ่ลี่
- คุณภัค ศิลาวิภาพร
- คุณวิลาวัลย์ ศิลาวิภาพร
- คุณพัชรา ศิลาวิภาพร
- คุณธีรรัตน์ สมาชิกหมายเลข ๔๘๐๓๖๓๗
- คุณสุคนธ์ วัฒนะพันธ์ุ
- คุณเยาว์รัตน์ วัชรินทร์กาญจน์
- คุณภูมิศิริ กุลนิตี
- คุณชุตติกาญจน์ กาญจน์
- ครอบครัวแต่โสภาพงษ์
- คุณนิภา แซ่ไคว่
- คุณจันทิมา - คุณสมใจ ภัทรวิมลพร และครอบครัว
- คุณปภาวดี กิจสุวรรณวงศ์
- คุณชุตติมา เทพา
- คุณนภาพร เอี่ยมวัฒนเสรี
- คุณสุภาภรณ์ วัฒนพงศ์ไพศาล
- คุณบุญสม ทัดละมัย
- คุณบุญส่ง วีรวงศ์นรินทร์
- คุณสุขุมภรณ์ เอี่ยมโสภาส
- คุณแม่รุ่งซิม แซ่ตั้ง และลูกหลาน
- คุณกัญญ์ชิตา และคุณสถานต์ญาณ ดวงแก้ว พิบูลย์
- คุณวีระพล คุ่มเนตร
- คุณดารงศักดิ์ พันธุ์เกษมสุข
- คุณจุฑารัตน์ - คุณพวงทิพย์ นิลประดับแก้ว
- คุณสุภารัตน์ วงศ์จินดา
- คุณเมธาศรี วิสุทธิกา
- คุณสมใจ ทองศรี
- คุณลาวัลย์ นิสสัยสุข
- อาจารย์ ดร.ประไพศรี สุทัศน์ ณ อยุธยา
- คุณเลิทธิเดช - คุณลักขณา ชวนะเวศน์
- คุณสุรเดช - คุณเมธุส เตชะศรีสุขไช
- ครอบครัวคงสวัสดิ์ศักดิ์ - ตรรกาวณิช
- คุณสุคนธ์ วัฒนะพันธ์ุ
- คุณศุภกร - คุณธณวรรณ - ดช.พงศกร นิมิตวานิชกุล
- คุณสุวี เทียงทัศน์
- คุณเยาว์รัตน์ วัชรินทร์กาญจน์
- คุณนทยา บ.ฮิตาชิ
- คุณสาทร สุวรรณ
- คุณธนิต เคาตศรีธวัลย์
- คุณปภาวดี กิจสุวรรณวงศ์
- คุณชุตติมา เทพา
- คุณนภาพร เอี่ยมวัฒนเสรี
- คุณสุภาภรณ์ วัฒนพงศ์ไพศาล
- คุณบุญสม ทัดละมัย
- คุณบุญส่ง วีรวงศ์นรินทร์
- คุณสุขุมภรณ์ เอี่ยมโสภาส
- คุณแม่รุ่งซิม แซ่ตั้ง และลูกหลาน

๓. เจ้าภาพค่าเดินทาง หลวงพ่อเอี่ยม (พระมหาพรตศักดิ์) วิโนทโ

- คุณอัปสร ตั้งมโนกุล
- คุณวิชัย โพธิ์นทีไท และครอบครัว
- คุณเพชรธรรมรัชต์ - คุณแม่พรณี คำดา
- คุณสมมติตติ - คุณนวลลักษณ์ - คุณสุนันฐา สุขสมัย
- คุณสุรเดช - ทพญ.สุชาดา - น.ส.ชญาดา วัฒนบูรานนท์
- คุณบุญรัตน์ - คุณบุญมา นาคคະນອງ อุทิศให้นายเล็ก - นายบุญฤทธิ์ นาคคະນອງ
- คุณสมบุญธน์ - คุณศศิธร - คุณเปริญญ์ - คุณปราชญ์ ศรีบุศกรณ
- คุณเนียดา พงศ์พาชำนาญเวช
- คุณปานจิตต์ วงศ์อ่อนดี

๔. เจ้าภาพค่าเดินทาง อ.ดร.สนอง วรอุไร

- คุณอัปสร ตั้งมโนกุล
- คุณศรีสวรรค์ สุนทรานนท์
- คุณเพชรธรรมรัชต์ - คุณแม่พรณี คำดา
- คุณสมบุญธน์ - คุณศศิธร - คุณเปริญญ์ - คุณปราชญ์ ศรีบุศกรณ
- คุณจรัส พันธุ์บุตร
- คุณวิรัตน์ สีสุข
- คุณพรกัญจ วรรณวิโรจน์
- คุณประภาศิริ วงษ์ชื่น
- คุณกุลนิษฐ์ สุทวีราโมชานนท์
- คุณบุญรัตน์ - คุณบุญมา นาคคະນອງ อุทิศให้นายเล็ก - นายบุญฤทธิ์ นาคคະນອງ

- คุณสมมติ - คุณวรลักษณ์ - คุณสุนันฐา สุขสมัย
- คุณสุรเดช - ทพญ.สุชาดา - น.ส.ชญาดา วัฒนบูรานนท์
- คุณพรทิพย์ วงษ์วิจารณ์
- คุณณรงค์ฤทธิ์ - คุณรัชดา และ ด.ช.นพพรราช อุปถัมภ์
- คุณกิตติเชษฐ กายจนะวิศิษฎ์ และครอบครัว
- คุณปานจิตต์ วงศ์อ่อนดี
- คุณศุภฤทธิ์ ศรีปลั่ง
- คุณแพลินพิศ นวาระสุจิตร
- คุณกัญพิมล เลิศจิระประเสริฐ
- คุณสมศรี ลาตา
- คุณจินห์วรา ฐานวรกุล
- คุณจุฑารัตน์ - คุณพวงทิพย์ นิลประดับแก้ว
- คุณปกรณ์ ชินพงศ์สุวรรณ
- คุณลาวัลย์ นิสสัยสุข
- คุณสมศรี ชลกุลจนา
- อาจารย์ ดร.ประไพศรี สุทัศน์ ณ อยุธยา
- คุณสุคนธ์ วัฒนะพันธ์
- คุณสุวีร เทียงทัศน์
- คุณพันธ์เทพ แซ่เฮง
- คุณสุนี แสงมณีทอง
- คุณสุนารี เต็มวิสุทธิกุล
- คุณพรชนก ธรรมรักษา
- คุณวีระเดช และคุณแก้ว เจริญราศรี
- คุณภิราณี และคุณกฤตสิน ศรีสัตย์ชยะ
- คุณกิตติพงษ์ - คุณภัทมน - น้องภัท บุญพวงสัมพันธ์
- คุณธนวิณฑ์ ขมิ้นแก้ว
- คุณคณิตตา ออดกัน
- MON MON - NYWE TUN & Family
- KHIN KHIN WIN
- คุณปภาวดี กิจสุวรรณวงศ์
- คุณชุตินา เทพา
- คุณนภาพร เอี่ยมวัฒนเสรี
- คุณสุภาภรณ์ วัฒนพงศ์ไพศาล
- คุณบุญสม ทัดละมัย
- คุณบุญส่ง วีรวงศ์นรินทร์
- คุณสุขุมภรณ์ เอี่ยมโสภาส
- คุณแม่จูนิม แซ่ตั้ง และลูกหลาน

๕. เจ้าภาพค่าเดินทาง อาจารย์สุกรี ทุมทอง

- คุณสุรเดช - ทพญ.สุชาดา - น.ส.ชญาดา วัฒนบูรานนท์
- คุณบุญรัตน์ - คุณบุญมา นาคคะนอง อุทิศให้นายเล็ก - นายบุญฤทธิ์ นาคคะนอง
- คุณสมบูรณ์ - คุณศศิธร - คุณปริชญ์ - คุณปราชัญ ศรีบุตรกรณ์
- คุณปานจิตต์ วงศ์อ่อนดี
- คุณจินห์วรา ฐานวรกุล
- คุณจุฑารัตน์ - คุณพวงทิพย์ นิลประดับแก้ว
- คุณลาวัลย์ นิสสัยสุข
- อาจารย์ ดร. ประไพศรี สุทัศน์ ณ อยุธยา
- คุณรชต ขอบธรรมกุล
- คุณณอริณณ์ นันทพูลทรัพย์
- คุณสุคนธ์ วัฒนะพันธ์
- คุณนันทชนันท์ ภรณ์สุทธิกานต์
- คุณจันทนี อินทสุต
- คุณสุวีร เทียงทัศน์
- คุณปภาวดี กิจสุวรรณวงศ์
- คุณชุตินา เทพา
- คุณนภาพร เอี่ยมวัฒนเสรี
- คุณสุภาภรณ์ วัฒนพงศ์ไพศาล
- คุณบุญสม ทัดละมัย
- คุณบุญส่ง วีรวงศ์นรินทร์
- คุณสุขุมภรณ์ เอี่ยมโสภาส

๖. เจ้าภาพค่าเดินทาง อ. ประเสริฐ อุทัยเฉลิม

- คุณสุรเดช - ทพญ.สุชาดา - น.ส.ชญาดา วัฒนบูรานนท์
- คุณบุญรัตน์ - คุณบุญมา นาคคะนอง อุทิศให้นายเล็ก - นายบุญฤทธิ์ นาคคะนอง
- คุณสมบูรณ์ - คุณศศิธร - คุณปริชญ์ - คุณปราชัญ ศรีบุตรกรณ์
- คุณปานจิตต์ วงศ์อ่อนดี
- คุณจุฑารัตน์ - คุณพวงทิพย์ นิลประดับแก้ว
- คุณลาวัลย์ นิสสัยสุข
- อาจารย์ ดร. ประไพศรี สุทัศน์ ณ อยุธยา
- อาจารย์สวัสดิ์ อมรสิทธิ์
- อาจารย์จินดา มาสมบูรณ์
- คุณสุวีร เทียงทัศน์
- คุณธนิต เศวตศรีถวัลย์
- คุณปภาวดี กิจสุวรรณวงศ์

- คุณชุติมา เทพา
- คุณนภาพร เอี่ยมวัฒมนเสรี
- คุณสุภาภรณ์ วัฒนพงศ์ไพศาล
- คุณบุญสม ทัดละม้าย
- คุณบุญส่ง วีรวงศ์นรินทร์
- คุณสุขุมภรณ์ เอี่ยมโสภา

๗. เจ้าภาพร่วมถวายสังฆทานแก่องค์บรรยายในงานแสดงธรรม

- คุณเมีนา สเตถาภิรมย์ และครอบครัว
- คุณพ่อธรรมรัชต์ - คุณแม่พรรณณี คำดา
- คุณแซวริน ภัทรโชคชัย
- คุณณรงค์ - คุณวราทิพย์ พร้อมครอบครัว
ห้างเพชรทองเจริญ
- คุณณรงค์ฤทธิ์ - คุณรัชดา และ ด.ช.นวพรรษ
อุปถัมภ์
- คุณสมมิตติ - คุณวรลักษณ์ - คุณสุนันฎฐา
สุขสมัย
- คุณสุรเดช - ทพญ.สุชาดา - น.ส.ชญาดา
วัฒนบูรานนท์
- คุณบุญรัตน์ - คุณบุญมา นาคคะนอง
อุทิศให้นายเล็ก - นายบุญฤทธิ์ นาคคะนอง
- คุณสมบุญรณ์ - คุณศศิธร - คุณปริญญ์ -
คุณปราชญ์ ศรีบุศกรณ์
- คุณนัยดา พงศ์พาชำนาญเวช
- คุณยุพิน จากสโลวานีเย
- คุณอุดมพร สายเพ็ชร
- พญ.ภทรพร อัครเดชเมธากุล
- คุณไอฟารี วีระกวดดี
- คุณสมศรี ลาตา
- คุณสมสุข - คุณสุภาวรา เกวตรัตน์เสถียร และ
ครอบครัว
- คุณจุฑารัตน์ - คุณพวงทิพย์ นิลประดับแก้ว
- คุณหรรษา โสธะโร
- คุณสมพร ศรีสุทัศน์กุล และครอบครัว
- คุณลาวัลย์ นิสสัยสุข
- คุณสมศิริ สุวรรณเทศ
- คุณวิทยา หวังกิตติกาล และครอบครัว
- คุณไอลาส พรสุนทรทวี และครอบครัว
- คุณณัฐชนก มงคลสิทธิการ และครอบครัว
- คุณสุวีรี เทียงทัศน์
- คุณวราภรณ์ ตันฤดี

- คุณสิทธิเดช - คุณลักขณา ชวนะเวศน์
- คุณสุรเดช - คุณเมธวรส เตชะศรีสุขโช
- ครอบครัววงสวัสดิ์ศักดิ์-ตรรกาวณิช
- คุณพรชัย - คุณสุพัตรา - คุณคณิติน - คุณคณิต
ศรีประเสริฐ
- อัสสัมชัญ หวานๆ
- คุณธนิต เศวตศิริวัลย์
- คุณเยาวนิตย์ ฉัตรตระกูล
- ครอบครัวแต่โสภภาพงษ์
- คุณนิมา แซ่เต๋
- คุณพรธนทิพา เกษมกุลวิโรจน์
- คุณแม่รุ่งชม แซ่ตั้ง และลูกหลาน
- คุณกัญญ์ศิกา และคุณสภานต์ญาณ ดวงแก้ว
พิบูลย์

๘. เจ้าภาพร่วมถวายภัตตาหารแก่พระสงฆ์และ องค์บรรยาย

- คุณพ่อธรรมรัชต์ - คุณแม่พรรณณี คำดา
- คุณสมมิตติ - คุณวรลักษณ์ - คุณสุนันฎฐา
สุขสมัย
- คุณสุรเดช - ทพญ.สุชาดา - น.ส.ชญาดา
วัฒนบูรานนท์
- คุณพรทิพย์ วงษ์วิจารณ์
- คุณบุญรัตน์ - คุณบุญมา นาคคะนอง
อุทิศให้นายเล็ก - นายบุญฤทธิ์ นาคคะนอง
- คุณสมบุญรณ์ - คุณศศิธร - คุณปริญญ์ -
คุณปราชญ์ ศรีบุศกรณ์
- คุณเพลินพิศ นวาระสุจิตร์
- คุณกัญพิมล เลิศจิระประเสริฐ
- คุณอุดมพร สายเพ็ชร
- คุณสมศรี ลาตา
- รศ.ดร.ใจทิพย์ เข็้อรัตน์พงษ์
- คุณฉันทนา พึ่งสมวงศ์
- คุณจุฑารัตน์ - คุณพวงทิพย์ นิลประดับแก้ว
- คุณสมพร ศรีสุทัศน์กุล และครอบครัว
- คุณปกรณ์ ชินพงศ์สุวรรณ
- คุณสุภารัตน์ วงศ์จินดา
- คุณสมศรี ชลกุลจนา
- คุณวิโรฒ ศิริพรสิริ
- คุณศุภการ - คุณธนวรรณ - ด.ช.พงศกร
นิมิตวานิชกุล
- คุณพิชญา อโนทัยสินทวี

- คุณแม่รุ่งซิม แซ่ตั้ง และลูกหลาน
- คุณกัณฐิศา และคุณสภานต์ญาณ ดวงแก้วพิบูลย์

๙. เจ้าภาพค้ำอาหารเช้าและกลางวัน

- รศ.ดร.สาส์ สุภามารณ์และศิษย์โยคะสูงอายุ
- คุณมีนา เสตธากิรมย์ และครอบครัว
- คุณสุรเดช - ทพญ.สุชาดา - น.ส.ชญาดา วัฒนบูรานนท์
- คุณบุญรัตน์ - คุณบุญมา นาคคะนอง อุทิศให้นายเล็ก - นายบุญฤทธิ์ นาคคะนอง
- คุณสมบุรณ์ - คุณศศิธร - คุณปริญญา - คุณปราชญ์ ศิริบุศกรรณ์
- คุณประภาศิริ วงษ์ชื่น
- คุณกุลนิษฐ์ สุทวิปราโมชานนท์
- คุณมณีนรัตน์ ภาณุภาค
- คุณเศรษฐสิทธิ์ ตันทอง
- คุณธนภัทร ธรรมพงษ์
- คุณสุรวุฒม์ พัฒน์
- คุณนิตร์ชัย
- คุณเนียดา พงศ์พาชำนาญเวช
- คุณยุพิน ญาติธรรมจากประเทศสโลวาเนีย
- คุณเพลินพิศ นวาระสุจิตร
- คุณกัญญิมล เลิศจิระประเสริฐ
- พญ.ภทรพร อัครเดชเมฆากุล
- คุณไอฟารี วีระกวุฒิ
- คุณสมศรี ลาศา
- คุณสมสุข - คุณสุภาว เศวตรัตนเสถียร และครอบครัว
- คุณจุฬารัตน์ - คุณพวงทิพย์ นิลประดับแก้ว
- คุณคำแก้ว เทพวงศ์
- คุณจิราภรณ์ ศรีวิธนะ
- คุณมาลินี บุญชูใจ
- ทพญ.ลัดดา บุญชูใจ
- คุณสุนันทา ศรีวิธนะ
- คุณรารี วรกมล
- คุณสมพร ศรีสุทัศน์กุล และครอบครัว
- คุณอดิภา เกษมวัฒนา และคุณสมเกียรติ บุญสิงห์
- คุณจำรัสลักษณ์ ขวัญนวล
- คุณเปกกรณ ชินพงศ์สุวรรณ
- คุณภาวณี ชำนาญเวช

- คุณสมศรี ชลกุลจนา
- คุณสมศิริ สุวรรณทศ
- นางธัญพร ภูบั้งบอน และครอบครัว
- รศ.วรรณพร วัฒนชานุกร
- รศ.เกลิยพันธ์ ขจรมดุงกิตติ
- ดร.เยาวภา และคุณแลรี่ นาลิค
- คุณสิทธิเดช - คุณลักขณา ชวนะเวศน์
- คุณสุรเดช - คุณเมธูรส เตชะศรีสุขไช
- ครอบครัวคงสวัสดิ์ศักดิ์-ตรรวาณิช
- คุณพรชัย - คุณสุพิศรา - คุณคณิน - คุณคณิต ศิริประเสริฐ
- คุณบัณฑิตยร์ จิตรไคร์ครวญ
- คุณเสริมสุข กาญจนศักดิ์
- กลุ่มอัลสั่มชัย หวาน ๆ
- คุณสุวี เทียงทัศน์
- คุณปราณี มหะรำลึก
- คุณแอมรอ วัฒนไธคม
- ครอบครัวแต่โสภาพงษ์
- คุณนิภา แซ่ไคว์
- คุณแม่สมลักษณ์ แซ่ลิ้ม และครอบครัว
- คุณศุภกร - คุณธนวรรณ - ดช.พงศกร นิมิตรวานิชกุล
- คุณพิชญา อโนทัยสินทวี
- คุณพรชนก ธรรมรักษา
- คุณวีรเดช และคุณแก้ว เจริญราศรี
- คุณภาวณี และคุณกฤษติน ศรีสัตย์ชยะ
- คุณกัญญาพิงษ์ - คุณภัทมน - น้องภัท บุญพ่วงสัมฤทธิ์
- คุณธนวินท์ ชมันแก้ว
- คุณคณิตตา ออดกัน
- MON MON - NYWE TUN & Family
- KHIN KHIN WIN
- คุณปภาวดี กิจสุวรรณวงศ์
- คุณชูติมา เทพา
- คุณนภาพร เอี่ยมวัฒนะศรี
- คุณสุภาภรณ์ วัฒนพงศ์ไพศาล
- คุณบุญสม ทัดละมัย
- คุณบุญส่ง วีรวงศ์นรินทร์
- คุณสุษามารณ์ เอี่ยมโสภาส
- คุณแม่รุ่งซิม แซ่ตั้ง และลูกหลาน
- คุณกัณฐิศา และคุณสภานต์ญาณ ดวงแก้วพิบูลย์

- คุณชญาณี สุวรรณมาศ

๑๐. เจ้าภาพค่าน้ำดื่ม - น้ำชา - กาแฟ - ซุป - น้ำเต้าหู้ และโอวัลติน

- คุณเรวดี - คุณณัชชา สุวรรณกิตติ และครอบครัว บริษัทค่าน้ำดื่มตราสิงห์ ขนาด ๖ ลิตร ๑๐๐ ขวด
- คุณพ่อธรรมรักษ์ - คุณแม่พรรณิ คำดา
- คุณสมมติ - คุณวรลักษณ์ - คุณสุนันฐา สุขสมัย
- คุณสมบุญ - คุณศศิธร - คุณปริญญา - คุณปราชัญ ศรีบุตรกรณ์
- คุณสมศรี ลาตา
- คุณเน่งน้อย อนวัชศิริวงศ์
- อ.พงษ์จันทร์ อยู่แพทย์
- คุณธีรรัตน์ สมาชิกหมายเลข ๔๘๐๓๖๓๓
- สมเกียรติ ปิยะเวทยานนท์
- วัลภา อิมอมรพงศ์
- นายอัศวิน ทิตเพ็ง
- คุณสุวี เทียงทัศน์
- คุณปรภาวดี กิจสุวรรณวงศ์
- คุณชุติมา เทพา
- คุณนภาพร เอี่ยมวัฒนาเสรี
- คุณสุภาภรณ์ วัฒนพงษ์ไพศาล
- คุณบุญสม ทัดละม้าย
- คุณบุญส่ง วีรวงศ์นรินทร์
- คุณสุขุมภรณ์ เอี่ยมโสภาส
- คุณแม่รุ่งเข็ม แซ่ตั้ง และลูกหลาน

๑๑. เจ้าภาพค่าเช่ารถสุขาเอกชนติดแอร์ จำนวน ๔ คัน

- อ.วคิน อินทสระ
- รศ.ดร.สาลี สุภาภรณ์และศิษย์โยคะสูงอายุ เจ้าภาพรถสุขาติดแอร์ ๑ คัน
- คุณพวงทิพย์ หวังหลี่ เจ้าภาพรถสุขาติดแอร์ ๑ คัน
- คุณสุรเดช - ทพญ.สุชาดา - น.ส.ชญาดา วัฒนบูรานนท์
- คุณอัมภินี บุรณดิลก
- คุณบุญรัตน์ - คุณบุญมา นาคคะนอง อุทิศให้นายเล็ก - นายบุญฤทธิ์ นาคคะนอง

- คุณสมบุญ - คุณศศิธร - คุณปริญญา - คุณปราชัญ ศรีบุตรกรณ์
- คุณอุดมพร สายเพชร
- พญ. ภรทพร อัครเดชเมธากุล
- คุณโอฬาร วีระกฤษณ์
- คุณสมศรี ลาตา
- คุณสุภาณี บุรพ์ภาค
- คุณจุฑารัตน์ - คุณพวงทิพย์ นิลประดับแก้ว
- คุณสมพร ศรีสุทัศน์กุล และครอบครัว
- คุณสุภารัตน์ วงศ์จินดา
- คุณบุญช่วย พงษ์บุญฤทธิ์
- คุณมารศรี วิสิทธิ์ภาค
- คุณสมศรี ชลกุลจนา
- คุณปัทมาสน์ ศิลาวิภาพร
- คุณกิตยาพร ใหญ่สว่าง
- อ.พงษ์จันทร์ อยู่แพทย์
- นางธัญพร ภูบั้งบอน และครอบครัว
- คุณสิทธิเดช - คุณลักขณา ชวนะเวศน์
- คุณสุรเดช - คุณเมธวรส เตชะศรีสุขโข
- ครอบครัวคงสวัสดิ์ศักดิ์ - ตรรกาวณิช
- คุณพรชัย - คุณสุภัตรา - คุณคณิต - คุณคณิตศรีประเสริฐ
- กลุ่มอัสสัมชัญ ทวาน ๑
- คุณชาญชัย - คุณเบญจมาศ เกียรติไกรกังวาล
- คุณสุวี เทียงทัศน์
- น้อง Pop Up
- คุณศุภกร - คุณธณวรรณ - ดช.พงศกร นิมิตวานิชกุล
- คุณวรารัตน์ สุทธิพงษ์ฉวีกุล
- คุณเยาวนิตย์ ฉัตรตระกูล
- ครอบครัวแต่โสภาพงษ์
- คุณนิภา แซ่ไคว้
- คุณกัญญาวีร์ พรหมจันทร์
- คุณเสาวรส สัมฤทธิ์
- คุณพร - คุณเกษร เจริญหล้า
- คุณเจริญตา สดมณี
- คุณแม่รุ่งเข็ม แซ่ตั้ง และลูกหลาน

๑๒. เจ้าภาพค่าดอกไม้ตกแต่งหอประชุม

- กราบขอบพระคุณ คุณดิศกร เอฟเฟนด์ และคณะ ช่วยจัดดอกไม้บนเวที

- ขอขอบพระคุณคุณพ่อวัชร - คุณแม่ทองสุก โลทาภิรักษ์พงษ์ สนับสนุนนับจ้าย
- คุณสุภาณี บุรพ์ภาค
- คุณจุฑารัตน์-คุณพวงทิพย์ นิลประดับแก้ว
- คุณเยาวนิตย์ ฉัตรตระกูล
- คุณแม่รุ่งเข็ม แซ่ตั้ง และลูกหลาน

๑๓. เจ้าภาพค่าเช่ากล้องถ่ายทำโทรทัศน์เครื่องเสียง และตัดต่อ

- คุณพวงทิพย์ ทวีงหลี
- พ.ต.อ.บุญเสริม - คุณยุพดี และ น.ส.กฤติกา ศรีชมภู
- คุณคิมหันต์ ต้นตายนันทกุล
- คุณปรารถนา หังสวนัส
- คุณกัญญา ซาดง
- คุณวัชรวิ โกเกียรติรัตน์
- คุณศิระดล บัณฑิต
- คุณยุพิน ญาติธรรมจากสโลวาเนีย
- คุณอุตมพร สายเพชร
- คุณยุวดี ทองลิมา
- คุณพัชนี ทองลิมา
- คุณพนิดา ดวงตรีคุณ
- คุณสุภาณี บุรพ์ภาค
- คุณรัตนา เอื้อจิตรบารุง
- คุณพิชัย สุภาพงษ์
- คุณสมพร ศรีสุทัศน์กุล และครอบครัว
- คุณแววกา สุขแสนไกรศรี
- คุณภาวณี ชำนาญเวช
- คุณวิรงรอง ไชยพงษ์
- คุณमारศรี วิสิทธิ์ภาค
- คุณชัชวาล จิตติกุลติก และครอบครัว
- อาจารย์สวัสดิ์ อมรสิทธิ์
- อาจารย์จินดา มาสมบูรณ์
- นางธัญพร ภูบั้งบอน และครอบครัว
- คุณสุดา แซ่ลิ้ม
- คุณขอ - คุณอารีย์ มงคลสวัสดิ์
- คุณนาสนา โชคสวัสดิ์
- คุณปัทมา วัฒนานนท์
- น.พ.มานิต หงสวีนิตกุลและครอบครัว

๑๔. เจ้าภาพค่าแรงงานและโยธา

- คุณกิตติเชษฐ กาญจนะวิศิษฐ์ และครอบครัว

- คุณอุตมพร สายเพชร
- คุณยุวดี ทองลิมา
- คุณพัชนี ทองลิมา
- คุณสมศรี ลาศา
- คุณสุภาณี บุรพ์ภาค
- คุณบุษรา แซ่อึ้ง
- คุณสมพร ศรีสุทัศน์กุล และครอบครัว
- คุณปวีศา แกนต์
- คุณमारศรี วิสิทธิ์ภาค
- คุณชัชวาล จิตติกุลติก และครอบครัว
- อาจารย์สวัสดิ์ อมรสิทธิ์
- อาจารย์จินดา มาสมบูรณ์
- นางธัญพร ภูบั้งบอน และครอบครัว

๑๕. เจ้าภาพค่าเช่าพัดลมไอน้ำ

- บริษัท มาสเตอร์คูล จำกัด อนุเคราะห์ให้ยืมพัดลม ๑๒ ตัว (คิดแต่ค่าบริการขนส่ง)
- พญ. ภทรพร อัครเดชเมธากุล
- คุณไอฟารี วีระกฤษณ์
- คุณสมศรี ลาศา
- คุณสุภารัตน์ วงศ์จินดา
- อาจารย์ ดร. ประไพศรี สุทัศน์ ณ อยุธยา
- คุณพรชนก ธรรมรักษา
- คุณวีระเดช และคุณกวี เจริญราศรี
- คุณอภิราณี และคุณกฤษณ ศรีสัตย์ชยะ
- คุณกิติพิทพงษ์ - คุณภัทมน - น้องภัทบุญพวงสัมพันธ์
- คุณธนวินท์ ชมันแก้ว
- คุณคณิตตา ออดกัน
- MON MON - NYWE TUN & Family
- KHIN KHIN WIN

๑๖. เจ้าภาพสมทบค่าอาหารที่จัดงาน

- คุณสุภาณี บุรพ์ภาค
- คุณธรรมนารถ ทองเทียน และครอบครัว
- พ.ต.อ.บุญเสริม - คุณยุพดี ศรีชมภู และครอบครัว
- คุณจุฑารัตน์ - คุณพวงทิพย์ นิลประดับแก้ว
- อาจารย์สวัสดิ์ อมรสิทธิ์
- อาจารย์จินดา มาสมบูรณ์
- คุณปภาวดี กิจสุวรรณวงศ์
- คุณฐิติมา เทพา

- คุณณาพร เอี่ยมวัฒนะเสรี
- คุณสุภาภรณ์ วัฒนพงศ์ไพศาล
- คุณบุญสม ทัดละมัย
- คุณบุญส่ง วีรวงศ์นิรันดร์
- คุณสุชมาภรณ์ เอี่ยมโสภา

๑๗. เจ้าภาพค่าสถานที่จัดงาน

- ขอพระคุณ ดร.สาธิต พุทธชัยยังค์ ท่านอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
**ที่กรุณาให้ใช้หอประชุม มทร.กรุงเทพ
 บพิตรพิมุข มหาเมฆและบริเวณใกล้เคียง
 เป็นสถานที่จัดงาน รวมทั้งยังช่วยเรื่องการ
 ถ่ายทอดสดผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต
 ตลอดงาน**
- ขอพระคุณคุณคุณวีระ ภัทรวรางกูร และคุณ
 สุกัญญา อัครพงษ์ไพศาล พร้อมบุตร - ธิดา
 เป็นเจ้าภาพค่าสถานที่

๑๘. เจ้าภาพเดินทัพไป

- กราบอนุโมทนาบุญ พรไพศาลผ้าใบ โดยคุณ
 ปกรณ์ ชินพงษ์สุวรรณ ที่ให้ความเมตตา
 อนุเคราะห์เดินทัพไปแ่กงานแสดงธรรมของ
 ชมรมกัลยาณธรรมมาโดยตลอด ทั้งบริการ
 ติดตั้งเต็นท์จำนวน ๒๔ หลัง โดยไม่คิดค่า
 ใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น

๑๙. รถขยะ จำนวน ๑ คัน และระบบจัดเก็บขยะ

- กราบอนุโมทนา คุณพรทิพา งามญาณ ท่าน
 ผอ.เขตสาทร
**อนุเคราะห์เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตสาทร
 บริการรถขยะและถังใส่ขยะ**

๒๐. รถบรรทุกอาสาขนของธรรมทาน

- หจก.สหรุ่งกิจโลหะ โดยคุณวีระ ภัทรวรางกูร
 และคุณสุกัญญา อัครพงษ์ไพศาล และคุณ
 ลุกๆ ทุกคน
 อนุเคราะห์รถบรรทุกทุกถล้อ ๒ คัน และช่วย
 เก็บรักษา-ขนส่งแ่กกัน ๑๔๐ แ่กแ่กพั้ดลม
 ๔๐ ตัวของชมรมมา
- บ.ชมทงอุตสาหกรรมการพิมพ์ จำกัด โดย
 คุณพ่อไพบุลย์ พิทยธนากุล

อนุเคราะห์พนักงานมาช่วยจัดสถานที่ ๕ คน

- บริษัท เค.ที.พี เซอร์วิส จำกัด ให้ความ
 อนุเคราะห์รถบรรทุก ๖ ล้อ ๒ คัน
- บริษัทแสงเจริญพัฒนาเอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด
 โดยคุณสันติ - คุณอิสระ - คุณสุชาติ ศิริ
 วงศ์วัฒนา อนุเคราะห์รถบรรทุก ๖ ล้อ ๑ คัน
 แล้รถบรรทุก ๔ ล้อ อีก ๑ คัน พร้อมทีมงาน
 ๖ คน
- บ.ชงโควิศวกรรม จำกัด โดยคุณภาคกรณ์ รุจา
 ธนนันท์พร้อมทีมงานช่างแล้รถบริการ
- บ.วี.ที.การเ้มนท์จำกัด ช่วยดูแลบริการ ขนส่ง
 อุปกรณ์จัดดอกไม้ แล้อาหารโรงทาน
- คุณแม่จวีพรธน ภูทอง อนุเคราะห์รถสองแถว
 ๒ คัน พร้อมทีมงานลูกหลาน ญาติมิตร
- คุณสันตติ สิมมา เอื้อเฟื้อรถบรรทุก ๖ ล้อ ๑
 คัน
- ขอกราบขอพระคุณทุกน้ำใจของท่าน กราบ
 ขออภัยหากเ่ยนหมไม่ครบถ้วน

๒๑. พยาบาลอาสาสมัครจากโรงพยาบาล สมุทรปราการ

กราบขอพระคุณ นายแพทย์สัมพันธ์ คมฤทธิ์
 ท่านผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมุทรปราการ
 ที่อนุมัติพยาบาลอาสา มาดูแลตรวจสุขภาพ
 ในเบื้องต้นและดูแลความเจ็บป่วยฉุกเฉินแ่ก
 ทีมงานและผู้เข้าเ้งัธรรม

รายนามพยาบาลอาสาสมัครนี้

๑. คุณประไพศรี วัฒนากรมศิริ
๒. คุณอรุณ ไยศิริ
๓. คุณเกสรี่ เลิศประไพ
๔. คุณวันเพ็ญ เพชรรักษ์
๕. คุณชุตติมา จุลกะเศียน
๖. คุณสมร อรัญ
๗. คุณสุดใจ ฟองสวัสดิ์
๘. คุณประนอม สกกุลพิพัฒน์

๒๒. ซองใส่วารสารชมรมและถุงขยะและถุงหิ้ว

- กราบอนุโมทนาบุญ บริษัท ภัณฑ์ดีพลาสติค
 จำกัดโดยคุณปราโมทย์ นาคทัศน์พล บริจาค
 ถุงขยะย่อยสลายง่ายสีดำแล้สีเขียว แล้
 ซองใส่วารสารส่งถึงสมาชิกชมรมกัลยาณธรรม

- กราบขอบคุณ บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่งจำกัด (มหาชน) บริจาคถุงร้านนายอินทร์เพื่อใส่ชุดธรรมทาน ๖,๐๐๐ ใบ

๒๓. ออกแบบโฆษณา-ประชาสัมพันธ์

- คุณสุวดี ผ่องใสภา
- คุณนงนุช บุญศรีสุวรรณ
- ทีมงานคนข้างหลัง

๒๔. ชุดผ้าไตร-บาตร-อาสนะ เพื่อจำหน่ายในบ้านสังฆทาน

- บจก. ธรรมลินสังฆภัณฑ์ บริจาคผ้าไตร, บาตร, อาสนะ และจำหน่ายในราคาพิเศษ
- คุณสัมฤทธิ์ ชาญตีกี มอบเสื้ออกเข้าร้านสังฆทาน มูลค่า ๕๐๐๐ บาท
- คุณธีรวัฒน์ วิทยุปรกรณ์ และ คุณบัวขาว เล็กวรกุล บริจาคไข่ไก่สำหรับจำหน่าย มูลค่า ๑๐,๐๐๐ บาท
- คุณจินฉวีร์ ถัง (ร้านไหมพรมเชียงใหม่ - Easy 2 Knit) บริจาคหมวกไหมพรม ๑๙๙ ใบ และสไป ๖๙ ผืน เพื่อเป็นจำหน่ายเป็นทุนในการดำเนินงานของชมรม

๒๕. โรงทานกัลยาณธรรม

อาหารที่จัดงานวันจัดธรรมทาน และเช้าวันเสาร์

- คุณสุชาติ แท้เที่ยงเจริญ
- อาจารย์จันทร์หา ทองเคียน และญาติมิตร

อาหารกลางวันและอาหารเย็นของทีมงานในวันเสาร์และเย็นวันอาทิตย์ช่วงเก็บงาน

- ภัตตาหารบุญคุณดาว จาก จ.พระนครศรีอยุธยา

อาหารเช้า, ของหวาน และเครื่องดื่มผู้ฟังธรรม

- ภัตตาหารบุญ โดย คุณธีรพล เป่าเงิน (ดาว) และคณะ
- คุณสมจิตต์ และคณะญาติมิตร
- คุณสุภมาษา วิชัยวงษ์
- ครอบครัวฤกษ์อาษา
- ครอบครัวเชื้อไทย,
- คุณหม่อมอุทัย เพิ่มศิริวานิชย์ และคณะ
- คุณวีระภัทร (ก๊อ) ลิ้นพูลย์

- คุณทิวาพร หลวงบำรุง
- คุณสมหมาย เต็มประสิทธิ์ศักดิ์

อาหารกลางวัน, ของหวาน และเครื่องดื่มผู้ฟังธรรม

- ภัตตาหารบุญ โดย คุณธีรพล เป่าเงิน (ดาว) และคณะ
- คุณเอกชัย ตีรุ่งโรจน์ และเพื่อน ๆ
- ครอบครัวตีรุ่งโรจน์
- คุณเล็ดดาวลัย พิพัฒพันธ์
- คุณสุภมาษา วิชัยวงษ์
- คุณพัชรา ธรรมลิขิตชัย บ. สยามเพิร์ส
- คุณหม่อมอุทัย เพิ่มศิริวานิชย์ และคณะ
- คุณแสงจันทร์ และเพื่อน ๆ
- คุณวิมล และคุณนวรรธน์ วาณิชวานนท์
- กลุ่มอัสสัมชัญหวาน ๆ
- คุณสุนันหา ลีเลิศพันธ์ บ.ดอกบัวคู่
- คุณยายอุบล แสนคำอ้าย
- ร.ต.อ.พรชัย ยังดำรง รองสารวัตร ตม. แม่สาย
- ทพญ.ลัดดา วงศ์สินศิริกุล และคณะ โดยคุณแม่เลี้ยงเอง แซ่เต๋-ไว้ว และลูก ๆ หลาน ๆ

อาหารที่จัดงาน

- ภัตตาหารบุญ โดย คุณธีรพล เป่าเงิน (ดาว) และคณะ

เจ้าภาพน้ำแข็ง และน้ำถึงดื่มกาแฟ

- คุณวราวรรณหา และคุณอนันนวรรต ลีลาภัทร์
- คุณธนา อดิพัฒนานนท์
- คุณไพโรษ วิศวุตโสภณ
- คุณเสาวนีย์ เกียรติสิงห์นคร
- คุณกัญญา นพศรี
- คุณไพโรษณ์ ชัยครองรักษ์ และคุณสุภาพร เหลืองสุรีย์
- คุณเลิศ อักษร และภรรยา
- คุณสิริธรรม - สรญา - พินิตพิชา ชนาน่า
- คุณผ่าน - วรณทอง กันตะกวาง
- บจก. วีตูเวล
- คุณวิทยา-ดารณี ลีลาภัทร์
- คุณดำริห์ - คุณสุนันหา พุ่มตาล
- คุณจรรยา ปิงแก้ว
- คุณจิราพรพรณ ประภาพรสุข
- คุณนงนุช ภูนาศ
- คุณศิริพร ไพศาลสิงห์

- คุณพันธุ์เลิศ คงรอดเพ็ง
- คุณพีระดา ศรีสันติธรรม
- อ.พงษ์จันทร์ อยู่แพทย์

น้ำดื่มวันเสาร์

- ครอบครัวคงสวัสดิ์ศักดิ์-ตรรกาวณิช
- คุณสิทธิเดช-คุณลักขณา ชวานะเวกรณ์

บริจาคน้ำทิพย์ขนาด ๖๐๐ ซีซี จำนวน ๓๖๐ ขวด

เจ้าภาพไข่ไก่สำหรับทำอาหารในโรงพยาบาลคุณดาว

- คุณสมจิตต์ ครอบครัวมงคล และญาติมิตร ๓๐๐๐ ฟอง
- คุณวิชัย โพธิ์นทีไท และครอบครัว ๓๐๐๐ ฟอง

๒๖. ขออนุโมทนาทุกท่านที่ร่วมบริจาคปัจจัยในตู้บริจาคชมรมกัลยาณธรรม ซึ่งปัจจัยส่วนหนึ่งจะนำไปซื้อไม้เท้าขาว จำนวน ๙๙ อัน ราคาอันละ ๕๖๐ บาท เป็นเงินทั้งสิ้น ๕๕,๕๕๐ บาท เพื่อมอบให้นักเรียนโรงเรียนสอนคนตาบอดแห่งประเทศไทย (ในพระบรมราชูปถัมภ์) เพื่อน้อมถวายเป็นพระราชกุศลแด่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

๒๗. กราบอนุโมทนาบุญ คณะศรัทธาจากสหรัฐอเมริกา

- Sunan Suwannakam ๓,๐๐๐ บาท
- Pam Khoo ๑,๕๐๐ บาท
- คุณเมธี ดีทรัพย์ ๗๐๐ บาท
- Panee Osbourn ๓๐๐ บาท
- Indhira Sidhisoradej ๑๐,๐๐๐ บาท
- คุณนกน้อย ๒๐ USD
- Mimi & Tom Wichitsipornkul ๑๐๐ USD
- คุณตึก สุคนธ์ ๒๐ USD
- คุณผึ้ง - คุณเพ็ง ๒๐ USD
- คุณบุศราภรณ์ - คุณวิเชียร เอี่ยมรานนท์ ๑๐๐ USD
- คุณวัชรินทร์ ตั้งใจอยู่ ๑๐๐ USD
- คุณเรื่องกานต์ ช่วยเอี่ยม ๒๐ USD
- คุณจรรยา แซ่ฮ้อย ๒๐ USD
- คุณอ้อย ๒๐ USD
- คุณทราย ๒๐ USD
- คุณเดือนกมล ๒๐ USD
- คุณกึ่ง ปรียานุช ๒๐ USD
- คุณอ้วน ศศิธร ๒๐ USD

- คุณผวย ศรีชุ่ม ๒๐ USD
- คุณรุ่ง แม็กเนส ๑๐๐ USD

๒๘. กราบอนุโมทนาบุญอาสาสมัครและธรรมบริกรทุกท่าน

- เพื่อน ๆ น้อง ๆ บมจ. SCG นำโดยคุณ ณรงค์ฤทธิ์ อุปถัมภ์
- ทีมช่างไฟ และพนักงานจาก บจก.ชงโควิศวกรรม นำโดยคุณภาคกรณ์ ภูจันทน์
- บจก.วีทีการเน้นท์ นำโดยคุณพ่อวัชระ - คุณแม่ทองสุก โลทาภรณ์พงศ์ และลูกหลาน ญาติมิตร
- นักศึกษา มจร. อังครักษ์ ภาควิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา นำโดย รศ.ดร.สาส์ สุภาภรณ์
- ทีม ม.สยาม นำโดย อ.เบญจวรรณ บวรกุลภา และ อ.สมพร ปานยินดี
- บจก.สตาร์ครีโอโปรดักชั่น นำโดยคุณธีรพล เปาเงิน พร้อมครอบครัว และพนักงาน
- บจก.ชุมทองอุตสาหกรรมและการพิมพ์ โดยคุณพ่อไพบุลย์ พิทยธนากุล
- ด.ต.อาทิตย์ วัฒนปฤดา พร้อมคณะตำรวจอาสา และวินมอเตอร์ไซด์ยานนาวา บางโพธิ์พวงสาทร
- ดต. อนันต์ หล้าสุข สน.ทุ่งมหาเมฆ และ ดต. เสาวนีย์ วิชัย สน.บางโพธิ์พวง พร้อมกำลัง ๑๐ นาย
- ขอขอบคุณ ผู้บังคับการ กรมสารวัตรทหารเรือ เอื้อเพื่อ กำลังพล ๒๐ นาย มาช่วยทำงาน และเก็บงาน
- ขอขอบคุณ ผู้อำนวยการเขตสาทร อำนวยความสะดวกเรื่องจัดเก็บขยะในงาน
- ขอขอบคุณ คุณสมใจ รุ่งชนิกิจ และ น.ต. รณชัย ภูทองสุข ที่จัดกำลังทหารอากาศมาช่วยขนของ ๑๐ นาย
- คุณวิชัย โพธิ์นทีไท และญาติมิตร
- คุณแม่ฉวีพรพรรณ ภูทอง และลูกหลานบริวารญาติมิตร
- น้อง ๆ นักเรียนพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีกองเทพ นำโดย ดร.วรัญญา แสงพิทักษ์
- น้อง ๆ ม.๔ โรงเรียนวัดสุทธิมาช่วยในวันเสาร์
- พี่น้องจิตอาสาทุกท่าน ที่มาร่วมด้วยช่วยกัน สร้างสรรค์ความดีโดยมีได้ندหมาย

กราบขอพระคุณและกราบอนุโมทนาบุญทุกท่าน ทั้งที่ไม่อาจเอ่ยนามได้ทั้งหมด ที่ได้ร่วมเสียดสละมาเป็นธรรมบิภิกขุ ทำหน้าที่บุตรของพระพุทธะ ขอโน้มกราบขอพระคุณและระลึกในคุณงามความดีของทุกท่านตลอดไป

๒๙. กราบขอพระคุณที่ทีมงานประชาสัมพันธ์ นำโดย อ.มนตรี จตุรภัทร และรายการ สองโลกสองธรรม ออกอากาศทางสถานีวิทยุ AM ๙๔๕ khz ทุกวันเสาร์ เวลา ๐๕.๓๕ - ๐๖.๓๐ น. และทุกวันอาทิตย์ เวลา ๒๓.๐๐ - ๒๔.๐๐ น.

๓๐. กราบขอพระคุณแนวหลังทางธรรมที่อุทิศพื้นที่ให้เป็นร้านธรรมทานของชมรมกัลยาณธรรม

- สำนักงานและร้านหนังสือชมรมฯ คณิศร อัจฉรา หันตแพทย์ ปากน้ำ สมุทรปราการ
- สาขา ๒ บจก. บางกอกเอนเนอรัล เอกซ์เพรส โดยคุณชัยสิทธิ์ และคุณธนวรรณ เอกสิทธิ์พงษ์
- สาขา ๓ คุณฉวีวรรณ ภูทอง ร้านสะดวกซื้อ และร้านกาแฟ - เบเกอรี่ บุญบุรี อยู่ปากซอย นิคมพูลสุข ศรีนครินทร์
- สาขา ๔ อยู่ตึกพาร์เทเนนซ์ ซอยลาซาล สุขุมวิท บางนา กรุงเทพฯ

**ขอกราบขอพระคุณในความเมตตาของท่าน
จากใจจริง**

**อนุโมทนาแก่ธรรมทานที่แจกในงานแสดงธรรม
ครั้งที่ ๒๔**

๑. หนังสือ สายกลาง ของ อ.สุภีร์ ทุมทอง จาก บ.มทพันธ์ จำกัด (มหาชน)
๒. หนังสือกายคตาสติ ของ อ.สุภีร์ ทุมทอง
๓. หนังสือรู้กายรู้จิตสิ้นทุกข์ ของ อ.กำพล ทองบุญน่ม
๔. หนังสือสนทนาภาษาธรรม เล่ม ๒๒ ของ อ.ดร. สอนง วรรณโร
๕. หนังสือสนทนาธรรม เล่ม ๕ ของ อ.วศิน อินทสระ
๖. หนังสือการบรินิพพานของพระพุทธเจ้า ของ อ.วศิน อินทสระ
๗. หนังสือเตรียมตัวก่อนตาย ของ อ.ดร.สอนง วรรณโร

๘. หนังสือท่านพุทธทาส คนใช้ที่ผมรู้จัก ของ นพ.นิธิพัฒน์ เจียรกุล
๙. หนังสือ ดับ ว่าง สงบ เย็น ของหลวงพ่อเถียน วิโนทโก
๑๐. หนังสือเห็นถูก รู้แจ้ง ๑ ของ อ.ประเสริฐ อุทัยเฉลิม
๑๑. หนังสือสวดมนต์ ของสวนโมกข์ โดยคณะศิษย์ อ.ประเสริฐ อุทัยเฉลิม
๑๒. ข่าวสารกัลยาณธรรม ฉบับกันยายน ๒๕๕๕
๑๓. Mp3 ชุดกรรมฐาน ของหลวงพ่อสุรศักดิ์ เขมรังสี วัดมเหยงคณ์ จพระนครศรีอยุธยา
๑๔. Mp3 รวม ธรรมะ ท่าน ก. เขาสวนหลวง
๑๕. Mp3 อัศจรรย์ประวัติและธรรมะหลวงพ่อกฐานियो
๑๖. Mp3 ปฏิบัติธรรมเบื้องต้น แผ่น ๑๖ อ.สุภีร์ ทุมทอง
๑๗. Mp3 ธรรมะของ อ.สุภีร์ ทุมทอง
๑๘. Mp3 มัคคานาคา อ.ประเสริฐ อุทัยเฉลิม
๑๙. Mp3 พระธรรมเทศนา ชุด ไม่ช้าก็ ชุดรวมธรรมะของหลวงพ่อเถียน วิโนทโก
๒๐. Mp3 คอร์สอย่างนี้ไม่มีในโลก ของ อ.ประเสริฐ อุทัยเฉลิม โดยคณะศิษย์ อ.ประเสริฐ
๒๑. DVD รวมเสียงธรรมจากงานแสดงธรรมของชมรมกัลยาณธรรม
๒๒. Mp3 สัมภาษณ์ ดร.สอนง วรรณโร และเสียงอ่านหนังสือตามรอยพ่อ
๒๓. Mp3 รวมธรรมเทศนาของพระอาจารย์มานพ อุปสโม
๒๔. Vcd รวมบรรยายจากงานแสดงธรรมครั้งที่ ๒๓
๒๕. Mp3 รวมธรรมบรรยายของ ดร.สอนง วรรณโร

เมนูอาหารกัลยาณธรรม ๔ พ.ย. ๕๕

อาหารเช้า

๑. ข้าวต้ม ๑,๕๐๐ ชาม
๒. โจ๊ก (เจ) ๒,๐๐๐ ชาม
๓. ข้าวผัดไข่ ๕๐๐ จาน
๔. ก๋วยเตี๋ยวหมutton ลูกชิ้น ๑,๐๐๐ ชาม

ขนมมื้อเช้า

๑. ข้าวเหนียวสังขยาและหน้าอื่น ๆ ๑,๕๐๐ ชิ้น
- ชานาเปา, ขนมไข่
๒. ขนมลอดช่อง ๑,๐๐๐ ถ้วย

๓. ข้าวต้มมัด ๑,๐๐๐ ชิ้น
๔. คุกกี้อัลมอนด์ ๑๐ กก.

เครื่องดื่มมือเช้า

๑. กาแฟ ๓,๐๐๐ แก้ว
๒. โอวัลติน ๒๐๐๐ แก้ว
๓. น้ำปานะ (แครอท+ผักทอง+ข้าวโพด) ๑,๐๐๐ แก้ว
๔. นำนมโปรตีนธัญพืช ๑,๐๐๐ แก้ว

อาหารกลางวัน

๑. ข้าวผัดกะเพราลูกชิ้นปลา ๒,๐๐๐ จาน
๒. ผัดซีอิ้วมั่งสะวีริติ ๕๐๐ จาน
๓. ข้าวหมูกระเทียม / ข้าวผัดพริกขิง ๕๐๐ กลอง
๔. ขนมจีนแกงเจ/ข้าวอบเผือกเจ/ผัดหมี่เจ ๕๐๐ จาน
๕. ข้าวอบเผือกเจ ๓๐๐ จาน
๖. ขนมจีนเส้นสด น้ำยากะทิ ๕๐๐ ซาม
๗. ก๋วยเตี๋ยวราดหน้าหมู ๑๐๐๐ ซาม
๘. ก๋วยจั๊บญวน ๕๐๐ ซาม
๙. เกี้ยวทอด ๕๐๐ ชิ้น
๑๐. ก๋วยเตี๋ยวมูต๋น/ลูกชิ้น ๑๐๐๐ ซาม
๑๑. สเปาเกี๊ยวครีมซอส ๓๕๐ ถ้วย
๑๒. ผัดซีอิ้วหมู ๕๐๐ จาน
๑๓. ข้าวขาหมู ๕๐๐ จาน

ขนมมือกลางวัน

๑. น้ำแข็งไสทรงเครื่อง ๕๐๐ ถ้วย
๒. พักทองแกงบวด, บัวลอยแก้ว, ข้าวเหนียว ๑๐๐๐ ถ้วย
๓. ขนมหวาน ๕๐๐ ชิ้น
๔. เต้าหู้มันสด ๓๐๐ ถ้วย

เครื่องดื่มมือกลางวัน

๑. น้ำปวยและสารพัดชา
๒. ชา กาแฟ
๓. น้ำเต้าหู้แช่เย็น ๔๐๐ ขวด
๔. น้ำดื่มตราสิงห์ ขวดละ ๖ ลิตร ๑๐๐ ขวด

ชมรมกัลยาณธรรมขอมอบน้อมกราบขอพระคุณทุก ๆ แร่กาย แร่ใจ แร่ศรัทธาที่มีต่องานกิจกรรมเผยแพร่วัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง

ด้วยแรงสนับสนุนและกำลังใจจากทุกท่านที่ถักทอสานต่อกันไม่เคยเสื่อมคลาย ชมรมกัลยาณธรรมจึงยังยืนหยัดอยู่ได้และดำเนินกิจกรรมอันน่ายุติและสันติสุขมาสู่สังคมอย่างต่อเนื่องเสมอมา

ขอมอบน้อมแทบบาทพระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า

ขอมอบน้อมบูชาพระธรรมอันเป็นที่พึ่งทุกกาลสมัย ขอมอบน้อมบูชาพระสงฆ์สาวกผู้ปฏิบัติปฏิบัติชอบ ขอมอบน้อมเกล้าน้อมกระหม่อม ถวายมหาทศกมลมหาทานนี้ แด่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และพระบรมวงศานุวงศ์ทุกพระองค์ ขอจงทรงพระเจริญ มีพระชนมายุยั่งยืนนาน

ขออุทิศบุญกุศลจากมหาทานนี้แก่พ่อแม่ครูบาอาจารย์และวิญญูณแห่งบรรพชนเจ้าที่เจ้าทาง สัมภเวสีทั้งหลาย ที่อยู่บริเวณสถานที่แห่งนี้และทุกภพภูมิ

ขออุทิศบุญกุศลแด่ทุกท่านที่มีส่วนร่วมในงานครั้งนี้

บัดนี้ทุกท่านได้ร่วมกันสร้างมหาทาน มหากุศลอันยิ่งใหญ่คือ การให้ธรรมะเป็นทาน ซึ่งเป็นทานที่มีอานิสงส์สูงสุด เหนือการให้ทั้งปวง

ขอให้ทุกท่านตั้งเจตนาทั้งสามให้เป็นมหากุศล

๑. ปุพฺพเจตนา (เจตนาก่อนจะให้)

๒. ปุญฺจเจตนา (เจตนาขณะให้)

๓. อปรเจตนา (เจตนาหลังจากให้แล้ว)

สามองค์ประกอบนี้ช่วยให้ทานอันบริสุทธิ์ของท่านมีผลมาก มีผลไพศาล

ขอกราบอนุโมทนาบุญแด่ทุกท่านและขอแบ่งปันบุญอันดีนี้ให้แก่กันและกัน แบ่งปันทั่วถึงสรรพสัตว์ทุกภพ ทุกภูมิ ขอได้โปรดจงมาอนุโมทนาและรับผลบุญจงทั่วกันเทอญ สาธุ สาธุ สาธุ

พระพุทธเจ้าตรัสถึงอานิสงส์ ของการให้ทาน

บุคคลให้ข้าว ชื่อว่าให้กำลัง

ให้ผ้า ชื่อว่าให้วรรณะ

ให้ยานพาหนะ ชื่อว่าให้ความสุข

ให้ประทับโคมไฟ ชื่อว่าให้แสงสว่าง

ส่วนผู้ที่ให้ธรรมะ ชื่อว่าให้อมฤตธรรม

ขอกราบขอขมา หากขาดตกชื่อใดและคณะใดไปโดยมิได้เจตนา ขอกราบอนุโมทนาในหยาดน้ำใจทุกท่านอีกครั้งด้วยสำนึกในพระคุณอย่างยิ่ง

ด้วยความเคารพและศรัทธา

ชมรมกัลยาณธรรม

งานแสดงธรรม-ปฏิบัติ ธรรม

เพื่อถวายเป็นพระราชกุศล
แด่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

เป็นธรรมทาน ครั้งที่ ๒๕

จัดโดย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ร่วมกับ ชมรมกัลยาณธรรม
ณ หอประชุมใหญ่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ บพิตรพิมุข มหาเมฆ
วันอาทิตย์ที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๖ เวลา ๐๘.๐๐-๑๖.๓๐ น.

- ๐๕.๐๐ น. เริ่มเปิดให้บริการลงทะเบียนและบริการอาหารเช้า
- ๐๘.๓๐ น. พิธีเปิดงานโดย อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ดร. สาธิต พุทธชัยยงค์
- ๐๘.๔๕ น. **พระอาจารย์ไม อินทสิริ** วัดป่าเขาภูหลวง จ.อุดรธานี แสดงธรรมเรื่อง “อานิสงส์ของศีล”
- ๑๐.๐๐ น. เจริญสติ ๑๐ นาที และถวายสังฆทาน
- ๑๐.๒๐ น. **พระอาจารย์พุทธศาสตร์ พุทธจาโร** วัดป่าทรัพย์ทวีธรรมาราม อ.วังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา แสดงธรรมเรื่อง “รู้ทันมาร”
- ๑๑.๕๐ น. เจริญสติ ๑๐ นาที และถวายสังฆทาน
- ๑๒.๐๐ น. พักรับประทานอาหารกลางวัน (มีบริการทุกท่าน)
- ๑๓.๓๐ น. **อาจารย์ ดร.สนอง วรอุไร** บรรยายธรรมเรื่อง “จิตที่พ้นจากทุกข์”
- ๑๔.๓๐ น. เจริญสติ ๕ นาที และมอบของที่ระลึก
- ๑๔.๔๐ น. **พระครูเกษมธรรมทัต (หลวงพ่อสุรศักดิ์ เขมรังสี)** วัดมเหยงคณ์ จ.พระนครศรีอยุธยา แสดงธรรมเรื่อง “ทางสู่ความรู้แจ้ง”
- ๑๖.๐๐ น. เจริญสติ ๑๐ นาที
- ๑๖.๑๐ น. ประธานชมรมกัลยาณธรรม กล่าวอนุโมทนา
- ๑๖.๒๐ น. ปิดงาน (เสร็จสิ้นพิธีกรรมนวัที ภายใน ๑๖.๓๐ น.)

- เปิดรับลงทะเบียนหน้างานเข้าวันงาน ตั้งแต่ ๐๕.๐๐ น. เป็นต้นไป
- รับบริจาคปัจจัยและสิ่งของช่วยเหลือวัดพระบาทน้ำพุ จ.ลพบุรี

คำแนะนำผู้เข้าฟังธรรมในงานแสดงธรรม ครั้งที่ ๒๕ (อาทิตย์ที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๖)

๑. **ไม่มีการลงทะเบียนล่วงหน้าทางไปรษณีย์** ท่านใดมาลงทะเบียนก่อนมีสิทธิ์ก่อน และไม่อนุญาตให้ลงทะเบียนแทนกัน โดยงานครั้งนี้สามารถรองรับผู้ฟังธรรมได้ประมาณ **๔,๕๐๐** ท่าน โดยมีที่นั่งฟังธรรม ๓ จุดคือ

บนหอประชุม	๑,๘๐๐	ที่นั่ง
โถงใต้หอประชุม	๙๐๐	ที่นั่ง
โรงอาหาร	๑,๕๐๐	ที่นั่ง
สวนหย่อม	๓๐๐	ที่นั่ง

ท่านสามารถมาขอรับเลขที่นั่งได้ที่เต็นท์ลงทะเบียนท่านที่ประสงค์จะนั่งด้านล่าง สามารถแจ้งความประสงค์ได้ และท่านที่ต้องการนั่งติดกัน ต้องมาขอรับเลขที่นั่งพร้อมกัน ท่านควรเก็บบัตรที่นั่งไว้จนเลิกงาน เพื่อใช้ในการขอรับชมมหรณพ

๒. **ขอความร่วมมือให้ทุกท่านเข้าประจำที่นั่ง** ก่อนที่การบรรยายธรรมในแต่ละรอบจะเริ่ม เพื่อไม่เป็นการรบกวนการฟังธรรมของท่านอื่น ดังนี้

- ในรอบเช้า โปรดเข้าประจำที่นั่งเวลา ๐๘.๑๕ น. เพื่อรับฟังคำชี้แจงที่เป็นประโยชน์ก่อนพิธีเปิดงาน ซึ่งจะมีขึ้นในเวลา ๐๘.๓๐ น.
- ในรอบบ่าย โปรดเข้าประจำที่นั่งภายในเวลา ๑๓.๒๐ น (ครั้งนี้ช่วงพักรับประทานอาหารเที่ยงเพิ่มเวลาเป็น ๑ ชั่วโมง ๑๕ นาที ๑๒.๐๐-๑๓.๑๕ น. เพื่อให้ทุกท่านมีเวลาเพียงพอในการรับประทานอาหาร, หาซื้อหนังสือ, CD-MP3, ทำบุญ และทำธุระส่วนตัว)

๓. **ขอเชิญชวนทุกท่านเตรียมภาชนะ และกระบอกน้ำส่วนตัวมาจากบ้าน เพื่อช่วยกันลดปริมาณขยะ ลดโลกร้อน** โดยจะมีจุดเติมน้ำสะอาดและจุดล้างภาชนะไว้บริการ (ครั้งนี้ ชมรมฯ จะเพิ่มช่องทางด่วนในการรับอาหารให้แก่ผู้ที่ไม่สามารถมาเองด้วย เพื่อตอบสนองน้ำใจท่านที่ร่วมแสดงออกถึงการรณรงค์ร่วมกับทางชมรมฯ และ มท.)

๔. โรงทานจะเปิดปิดเป็นเวลา โดยในรอบเช้า เปิดตั้งแต่ ๐๕.๐๐-๐๗.๕๐ น. และรอบกลางวันจะเปิดเวลา ๑๒.๐๐-๑๓.๐๐ น. เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่ต้องใช้คู่มือใด ๆ ทั้งสิ้น ท่านสามารถเลือกทานอาหารได้ตามอัธยาศัย
๕. ขอความร่วมมือท่านแยกขยะลงถัง ที่แยกเป็นถังขยะแห้ง และถังใส่เศษอาหาร
- กรุณาทิ้งเศษอาหาร น้ำแข็ง และน้ำ ลงในถังใส่เศษอาหาร ก่อนที่จะทิ้งภาชนะทุกชนิดลงในถังขยะแห้ง ทั้งนี้ผู้ขนขยะจะไปทำการคัดแยกเอง
๖. รณรงค์ให้ท่านเดินทางโดยรถแท็กซี่ รถประจำทางและขนส่งมวลชน เพื่อช่วยกันแก้ปัญหาเรื่องรถที่จอดรอไม่พอเพียงและช่วยกันประหยัดพลังงาน
๗. ท่านที่ขับรถมาเอง ขอความกรุณาไปจอดในสถานที่ ๆ กำหนดไว้ อย่าไปจอดขวางทางเข้าออกของเพื่อนบ้านรอบ ๆ มหาวิทยาลัย
๘. หนังสือและซีดีที่นำมาบริจาค กรุณาอย่านำสิ่งที่ไม่ใช่หนังสือหรือซีดีธรรมดา เช่น แผ่นพับโฆษณา แคตตาล็อกสินค้า หนังสือเรียนเก่า ๆ ฯลฯ มาใส่ในกล่องรับบริจาค และขอสงวนสิทธิ์ที่จะไม่รับซีดีที่ท่านลงข้อมูล (write) เอง เพราะตรวจสอบยาก
๙. ชมรมฯ ไม่อนุญาตให้นำเอกสารหรือสื่อธรรมะอื่นใดมาแจกในงาน หากไม่ได้ขออนุญาตทางชมรมฯ ไว้ล่วงหน้า ทั้งนี้ เพื่อไม่ให้เกิดความสับสน
๑๐. แนะนำการทำบุญในงาน
- ๑๐.๑ ทำบุญด้วยการนำสิ่งของมาบริจาคให้แก่วัดพระบาทน้ำพุ บริเวณเตินท์แรก โดยจะมีธรรมปริกรคอยอำนวยความสะดวกแก่ท่าน
 - ๑๐.๒ ทำบุญด้วยการถวายปัจจัย บูชาภัณฑ์เทศน์ครูบาอาจารย์องค์บรรยาย และร่วมทำบุญกับมูลนิธิราชประชานุเคราะห์ กับทางชมรมกัลยาณธรรม

๑๐.๓ ถวายสังฆทานแก่พระสงฆ์ป็นโนที่เมตตามาเป็นองค์บรรยายธรรม

๑๐.๔ ซื้อต้นไม้ที่จัดขายในงาน และสินค้าหลากหลายจากร้านป็นบุญ โดย
รายได้ทั้งหมดสมทบให้วัดพระบาทน้ำพุ

๑๐.๕ ซื้อหนังสือ, CD-MP3 เพื่อไปบริจาคหรือนำกลับไปอ่านไปฟังหรือ
มอบเป็นของขวัญแก่คนที่ท่านรักและปรารถนาดี รายได้ชมรมฯ นำ
ไปเป็นทุนเผยแผ่ธรรมต่อไป

๑๑. โปรดระวัง การก้าวขึ้น-ลงบันไดและพื้นลื่น ในการใช้บริการห้องน้ำ ทั้งรถ
สุขาเอกชนที่แอร์เย็นสบายและห้องน้ำตามอาคาร เพราะจะมีเจ้าหน้าที่คอย
ดูแลทำความสะอาดบ่อย ๆ เพื่อสุขอนามัยของทุกท่าน

๑๒. ช่วงเลิกงาน ท่านสามารถรับของช่วยเหลือหรือบริจาคธรรมบรณการได้ ด้วยกติกา ๑ ท่าน
๑ ลิทรี โดยต้องแสดงบัตรที่หนึ่งด้วยทุกครั้ง และชมรมจะเริ่มแจกเมื่อพิธีการ
เสร็จสมบูรณ์แล้ว ขอทุกท่านโปรดให้ความร่วมมือไม่ลุกจากที่นั่ง จนกว่า
พิธีปิดงานจบสมบูรณ์

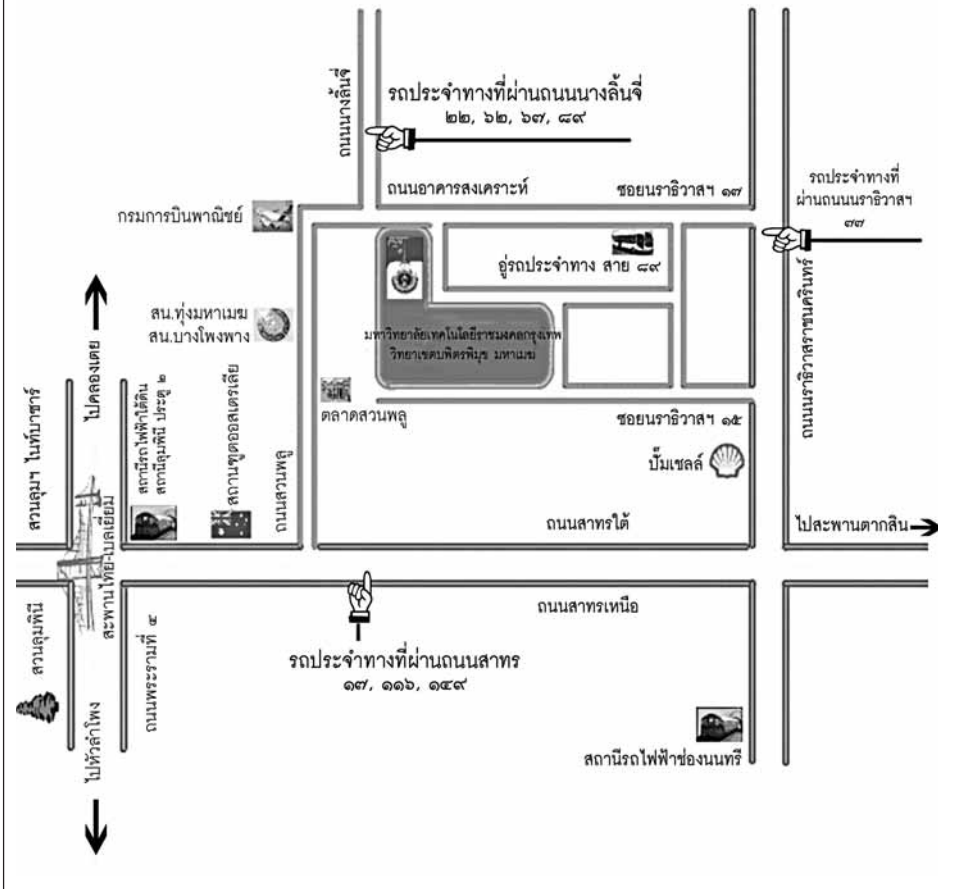
๑๓. กรณีที่ท่านจะกลับก่อนงานเลิกขอความกรุณาค้นบัตรที่หนึ่งที่ประชาสัมพันธ์
เพื่อให้โอกาสท่านอื่น ๆ ต่อไปด้วย

๑๔. กรณีที่ต้องการความช่วยเหลือหรือมีข้อสงสัยขอแนะนำประการใด สามารถ
ติดต่อสอบถามจากธรรมบริการ ที่มีบัตรติดเสื้อ

๑๕. ขอเชิญชวนทุกท่านร่วมฟังธรรมและปฏิบัติธรรม สร้างความดี ฝึกฝนพัฒนา
จิตใจ ด้วยการเจริญสติ ระลึกรู้ในกาย-ใจของตนเอง และเจริญเมตตาต่อ
ญาติสัมมาปฏิบัติธรรมที่มาร่วมฟังธรรม เนื่องจากผู้มาฟังธรรมมีจำนวนมาก
อาจมีบางเหตุการณ์ที่อาจกระทบจิตใจท่านได้ ฝึกใจลดละ โกรธ หลง
มีรอยยิ้มให้กัน อภัยให้กันและกัน

ขออนุโมทนาทุกท่านค่ะ

แผนที่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ บพิตรพิมุข มหาเมฆ

รถโดยสารประจำทางสาย ๒๒, ๖๒, ๖๗, ๘๙
 รถโดยสารประจำทางปรับอากาศ ปอ. ๒๒, ๖๒, ๖๗, ๘๙
 หรือโดยสารรถไฟฟ้าบีทีเอส (BTS) ลงสถานีช่องนนทรี แล้วต่อรถโดยสาร, สามล้อ, รถแท็กซี่
 หรือโดยสารรถไฟฟ้าใต้ดิน (MRT) ขึ้นสถานีชุมพูนี ประตู ๒ แล้วต่อรถโดยสารสองแถวสีแดง
 สายวิฑู-สวนพูลู-เทคนิค, สามล้อ, รถแท็กซี่

ประวัติย่อ องค์บรรยาย งานแสดงธรรมครั้งที่ ๒๕

ท่านพระครูเกษมธรรมทัต (สุรศักดิ์ เขมรังสี)

วัดมเหยงคณ์ อ. พระนครศรีอยุธยา
จ. พระนครศรีอยุธยา

นามเดิม สุรศักดิ์ เพ็งอาทิตย์

ภูมิลำเนาเดิม ต. นครหลวง อ. นครหลวง จ. พระนครศรีอยุธยา

การศึกษาปฐมวัย ระดับประถมและมัธยมศึกษา ที่โรงเรียนนครหลวงวิทยาการ
โรงเรียนนครหลวงพิบูลย์ประเสริฐวิทย์ และโรงเรียนอุดมรัชนีวิทยา

บรรพชา/อุปสมบท เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๑๘ ณ วัดพร้าวโสภณาราม
ต. นครหลวง อ. นครหลวง จ. พระนครศรีอยุธยา

- พระครูอดุลธรรมประกาศ เป็นพระอุปัชฌาย์
- พระอธิการป่วน โสภโณ เป็นพระกรรมวาจาจารย์
- พระครูลำเรียง เป็นพระอนุสาวนาจารย์
- ได้รับฉายาว่า เขมรังสี (ประทีปธรรมนำความสงบ และหลุดพ้น)

การปฏิบัติธรรม ได้ปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน ณ สำนักวิปัสสนา นครหลวง
จ. พระนครศรีอยุธยา และวัดเพลงวิปัสสนา เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ

ศึกษาพระอภิธรรม

- ได้ศึกษาพระอภิธรรม ณ อภิธรรมโชติควิทยาลัย สามารถสอบได้
คะแนนสูงสุดของประเทศ และได้เป็นอาจารย์สอนพระอภิธรรม
ตั้งแต่อายุพรรษา ๓ พรรษา
- ได้ศึกษาหาความรู้จากครูบาอาจารย์ต่าง ๆ และปฏิบัติกรรมฐานอย่าง
ต่อเนื่อง และได้เปิดสำนักปฏิบัติธรรม วัดมเหยงคณ์

สมณศักดิ์

- ๕ ธันวาคม ๒๕๓๔ ได้รับพระราชทานสมณศักดิ์เป็นพระครูสัญญาบัตร ชั้นโท โดยได้รับพระราชทานนามว่า “พระครูเกษมธรรมทัต”
- ๕ ธันวาคม ๒๕๔๐ ได้รับพระราชทานเลื่อนสมณศักดิ์เป็นพระครูสัญญาบัตรชั้นเอก

การเผยแผ่พระพุทธศาสนา

- จัดปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน ณ วัดมเหยงคณ์ เป็นประจำทุกเดือน
- พระวิปัสสนาจารย์ ณ ศูนย์วิปัสสนายุวพุทธฯ เฉลิมพระเกียรติ จ. ปทุมธานี และพระวิปัสสนาจารย์ ณ บ้านทรงไทย (ส.รวายเจริญ) และสถานที่อื่น ๆ อีกมากมาย

รายการแสดงธรรมทางสถานีวิทยุ

สถานีวิทยุทหารอากาศ ๑๑ มีนบุรี คลื่น ๙๔.๕ ระบบ AM วันจันทร์ - วันเสาร์ เวลา ๐๔.๐๐-๐๕.๐๐ น.

พระอาจารย์พุทธศาสตร์ พุทธาจาโร

วัดป่าวิฑร์พย์ จ.นครราชสีมา

เกิด เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๑

ก่อนบวช คำชายอยู่กับคุณพ่อคุณแม่ ที่บ้านใน ต.ตะโหมด อ.ตะโหมด จ.พัทลุง

บรรพชา อุปสมบทเมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๑ โดยมี ท่านอาจารย์ใหญ่ กัณฑ์ สุขกาโม เป็นพระอุปัชฌาย์ ณ พัทธสีมา วัดแพร่ธรรมาราม อ.เด่นชัย จ.แพร่

ปัจจุบันจำพรรษาอยู่ที่ วัดป่าวิฑร์พย์ทิวธรรมาราม อ.วังน้ำเขียว จ. นครราชสีมา

หลวงปู่ไม อินทสิริ

วัดป่าเขาภูหลวง อ.วังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

ท่านอยากบวชตั้งแต่เรียนอยู่ประถมปีที่ ๔
ขอพ่อ แต่พ่อไม่ให้ พ่อขอให้ช่วยงานบ้าน ช่วยแม่
เลี้ยงน้อง เพราะน้องยังเล็ก ต้องอาศัยท่านช่วยงานบ้าน ตักน้ำ ต่ำข้าว

ท่านมีพี่น้องทั้งหมด ๗ คน ชาย ๖ คน หญิง ๑ คน คุณพ่อขอให้น้อง ๆ
โตก่อนค่อยบวช

ตอนอายุประมาณ ๑๐-๑๑ ปี

ไปอยู่หนองบัวลำภู เข้าท่านจะนำควายไปเลี้ยงตามทุ่งนา ท่านชอบนั่งอยู่ใต้
ร่มไม้ “ใต้ต้นซ้อ” ท่านชอบนั่งหลับตาเป็นนิสสัย แต่ไม่ได้ภาวนา ท่านมักจะเห็น
สวรรค์เป็นหอปราสาท และ เห็นสักกเทวราช (พระอินทร์) ไล่โจงกระเบน เหาะลง
มาสอนท่านสวดมนต์คาถา จนท่านท่องจำได้ จนอายุ ๑๖-๑๗ ปี ก็ยังเห็นท่านอยู่
ท่านจะสอนธรรมะ คาถาป้องกันตัว อยู่ยงคงกระพัน คาถาเจ็บไข้ได้ป่วย เวลา
ท่านสักกเทวราชจะกลับ ท่านจะสั่งว่า เวลาเมื่อไร ให้นึกถึงพ่อท่านเรียกตัวเองว่า
พ่อ ท่านจะลงมาช่วย พระอาจารย์ท่านไม่เคยเล่าเรื่องนี้ให้ใครฟังนอกจากคุณพ่อ
คุณพ่อท่านให้เขียนคาถาเอาไปท่อง เพราะเหตุนี้ เวลามีคนเจ็บไข้ได้ป่วยเล็ก ๆ
น้อย ๆ มาหาพระอาจารย์ไม ท่านเป่าให้ บอกหาย คนนั้นก็หาย

สู่ร่มกาสาวพัสตร์

อยู่มาอายุ ๑๘-๑๙ ปี ลุงอยากให้มาบวช เพราะที่วัดไม่มีพระเถรมาบวช
อีกอย่างเห็นสาว ๆ มากุญเล่นด้วย ลุงขอร้องให้บวช ก็แล้วจะมีเมียก่อน ลุงเคี้ยวเชื้อม
ทุกวัน สูดทำยจิงตกลงใจบวช ตกลงไปเข้านาค ก่อนเข้านาคสัญญากับลุงว่า ถ้า
หลานไปบวชออกพรรษาเมื่อไร ก็สึกเมื่อนั้น อย่าห้าม ก็เลยไปเข้านาค ๑ เดือน
บรรพชาเป็นสามเณรไม เมื่อ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๐๙ ที่วัดศิริวัฒนา จ.อุดรธานี
บวชเป็นเณรอยู่ ๒ พรรษา ต่อมาปี พ.ศ. ๒๕๑๑ ก็ได้อุปสมบทเป็นพระภิกษุ

ระยะเวลาเป็นแฉกร อยู่อุปัฏฐากครูบาอาจารย์ อาหารไม่ค่อยมี ไปตัดยอดหวาย หน่อไม้ ตอนเข้าไปทำอาหาร เช่น แกงขี้เหล็ก เลี้ยงถวายครูบาอาจารย์ ถ้าพระแฉกรไม่มา พระอาจารย์ตอนเป็นแฉกร ก็จวัตรประจำวัน ตักน้ำจากบ่อเป็นน้ำสรอง ครูบาอาจารย์ ๑ ทุ่มทำวัตรเย็น ๒ ทุ่มเดินจงกรม ๒ ทุ่มครึ่งนั่งสมาธิ ท่านมีความตั้งใจปฏิบัติ เข้มงวด กวดขัน

บวชได้ ๑ เดือน ๒๐ วัน ก็ปฏิบัติธรรมจนรู้ธรรม เห็นธรรม สู้เป็น สู้ตาย ไม่หลับไม่นอนหลายวันหลายคืน ปฏิบัติจริงจัง ปฏิบัติเอาเป็นเอาตาย พอจิตเข้าถึงธรรมแล้ว จิตยึดมั่นอยู่ในคำสอนของพระพุทธเจ้า

ท่านปฏิบัติไม่ท้อถอย อดทน ต่อสู้ และงานของวัดไม่ว่าวัดไหน งานก่อสร้าง ศาลาการเปรียญ จะตั้งใจช่วยงาน

ข่าวประชาสัมพันธ์จากชมรมกัลยาณธรรม

- ขอเชิญท่านสาธุชนติดตามรับฟังรายการวิทยุ “สองโลก - สองธรรม” ออกอากาศ ทุกเช้าวันเสาร์ เวลา ๐๕.๓๐ น. - ๐๖.๓๐ น. และทุกวันเสาร์ - อาทิตย์ เวลา ๒๓.๐๐ - ๒๔.๐๐ น. ทางสถานี วิทยุทหารอากาศ ๐๑ มีนบุรี AM ๙๔๕ KHz ดำเนินรายการโดย อาจารย์มนตรี จตุรภัทร
- ชมรมกัลยาณธรรมแจกลีขธรรมบรรณาการทุก ๆ เดือน ติดตามข้อมูลได้จาก เว็บไซต์กัลยาณธรรม (www.kanlayanatam.com) หรือโทรสอบถามข้อมูลได้ที่ชมรมกัลยาณธรรม โทรศัพท์ ๐๒ ๗๐๒ ๗๓๕๓
- ห้องสมุดหรือสถาบันการศึกษาใด ที่มีความประสงค์จะรับสื่อธรรมะเพื่อเป็นความรู้แก่สมาชิกในสถาบัน กรุณาทำจดหมายแจ้งความจำนงขอสื่อธรรมะต่าง ๆ มายังชมรมกัลยาณธรรม ทางชมรมฯ จะพิจารณาจัดให้ตามความเหมาะสม
- ขอเชิญติดตามชมเทศกาลธรรมและธรรมบรรยายอันทรงคุณค่าของครูบาอาจารย์ผ่าน กัลยาณธรรมทีวี ทางเว็บไซต์กัลยาณธรรม www.kanlayanatam.com
- ขอเชิญทุกท่านร่วมเป็นเจ้าของในงานแสดงธรรม และร่วมออกโรงทาน หรือเป็นเจ้าของโรงทาน วันอาทิตย์ที่ ๑๐ มีนาคม ศกนี้ ตามกำลังศรัทธา เพื่อสนับสนุนกิจกรรมอันเป็นประโยชน์แก่สังคม และพระศาสนาสืบไป โทรศัพท์ ๐๒ ๗๐๒ ๗๓๕๓

ขอกราบอนุโมทนาบุญท่านผู้มีจิตกุศลทุกท่าน

หนังสือที่ได้รับบริจาคในงานแสดงธรรม
นำไปบริจาคในที่ต่าง ๆ ที่ต้องการสื่อธรรมะ
อนุโมทนาสาธุ ทุกท่านที่บริจาคหนังสือมา

“เมตตาของเทวดา”

จากหนังสือ “สังขารมีและเมตตาบารมี”
ของ ดร.สนอง วรอุไร หน้า ๗๐ - หน้า ๗๕

นอกจากมนุษย์แล้ว เทวดาก็มีเมตตาได้ ดังจะเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นในครั้งพุทธกาลให้ฟังว่า

มีอยู่วันหนึ่งพระสารีบุตรอาพาธและโรคที่เป็นนั้นจะหายไปก็ต้องฉันข้าวมธุปายาส พระมหาโมคคัลลานะได้กล่าวกับพระสารีบุตรผู้เป็นอัครสาวกคู่กับท่านโดยแนะนำพระสารีบุตรว่า “มีโยมคนหนึ่งได้เปิดโอกาสให้ท่านขอในสิ่งที่ต้องการ (ปวารณา) ได้ กระผมจะส่งคนไปบอกให้หุงข้าวมธุปายาสเตรียมไว้ วันพรุ่งนี้กระผมจะไปบิณฑบาตข้าวมธุปายาสมาถวายท่าน”

เมื่อพระสารีบุตรผู้เคร่งครัดในธรรมวินัยได้ยินเช่นนั้น จึงกล่าวห้ามมิให้ท่านโมคคัลลานะ ส่งคนไปบอกบ้านที่ปวารณาไว้ แต่ปรากฏว่า เทวดาประจำองค์พระสารีบุตรมีความปรารถนาจะให้พระสารีบุตรหายจากอาพาธ จึงไปดลใจให้โยมที่ปวารณาไว้ หุงข้าวมธุปายาสไว้ใส่บาตรในวันรุ่งขึ้น

ผลปรากฏว่าเหตุการณ์เป็นเช่นนั้นจริง พระมหาโมคคัลลานะไปบิณฑบาต และได้ข้าวมธุปายาสมาถวายพระสารีบุตร ท่านรับประเคนแล้วพิจารณาข้าวมธุปายาสที่รับไว้ แล้วจึงได้เททิ้ง ด้วยรู้ว่าเทวดาประจำองค์ไปดลใจให้เขาทำเพื่อถวายท่าน ที่บอกเล่ามาให้ฟังเพื่อจะบอกว่า เทวดาก็มีเมตตา ปรารถนาให้พระสารีบุตรหายจากอาพาธ

ที่มาของ อาฏานาฏิยปริตร

ยังมีอยู่อีกกรณีหนึ่ง ที่จะเล่าเรื่องความเมตตาของเทวดา ในครั้งที่พระพุทธรูปประทับอยู่ในกุฏิบนยอดเขาศิขณภูฏา ท้าวเวสสุวัณซึ่งเป็นหนึ่งในเจ็ดตุลโลกบาล ผู้เป็นใหญ่ในสวรรค์ชั้นจาตุมหาราชิกา มีเมตตาต่อภิกษุที่ไปปฏิบัติธรรมอยู่ในป่าเปลี่ยว มีอมนุษย์บางพวก ไม่ครีธาในคำสอนของพระพุทธรูป ที่ห้ามมิให้ฆ่าสัตว์ จึงประพฤติดันลอกหลอนให้ภิกษุหวาดกลัว ท้าวเวสสุวัณจึงมาถวายมนต์ตราที่เรียกว่า “อาฏานาฏิยปริตร” แต่พระพุทธรูป เพื่อประทานให้ภิกษุนำไปสาธยาย คຸ້ມครองตนมิให้อมนุษย์เข้ามาหลอกหลอน นี่เป็นเครื่องบ่งชี้ให้เห็นความมีเมตตาของเทวดา (ท้าวเวสสุวัณ) ที่มีต่อมนุษย์

ประสบการณ์ของอาจารย์

และจากประสบการณ์ของผู้บรรยายที่เกี่ยวกับเรื่องเมตตาของเทวดา มีเพื่อนของผู้บรรยายได้ซื้อที่ดินผืนหนึ่งไว้ใกล้กับมหาวิทยาลัยที่ตัวเองไปรับราชการอยู่ที่นั่น บนที่ดินแปลงนั้นมีบ่อน้ำที่ขุดโดยชาวบ้าน อยู่ในบริเวณด้านหน้าของที่ดิน เพื่อนของผู้บรรยายเล่าให้ฟังว่า เขาอยากถมดินกลบทับบ่อน้ำเพื่อให้ดูสวยงาม และจะปลูกบ้านอยู่บนที่ดินแปลงนั้น ความคิดที่จะถมดินทับบ่อน้ำ ได้รับการท้วงติงจากชาวบ้านอยู่เสมอ

เมื่อถึงเวลาที่มีการปลูกบ้านลงบนที่ดินผืนนั้น เพื่อนคนนี้ได้แวะเวียนไปดูความก้าวหน้าของการสร้างบ้านอยู่เสมอ หลังเลิกงานแล้ว

จนกระทั่งวันหนึ่ง ขณะที่เขาแวะไปดูบ้านที่กำลังอยู่ในระหว่างก่อสร้าง ปรากฏว่าหัวหน้าผู้รับเหมารสร้างบ้านได้บอกกับเขาว่า

“เมื่อก็มีผู้ชายผมขาว แต่งกายในชุดสีขาว มาบอกกับเขาว่า ถ้าจะถมบ่อน้ำให้ใช้ท่อหย่อนปลายข้างหนึ่งให้จมอยู่ที่ใต้ผิวน้ำ และให้ปลายท่ออีกข้างหนึ่งโผล่ขึ้นเหนือผิวดิน แล้วท่อซีเมนต์ปิดทับบ่อน้ำได้”

เมื่อเพื่อนได้ยื่นคำบอกเล่าจากหัวหน้าผู้รับเหมาฯ จึงรีบตามหาผู้ชายที่อยู่ในชุดแต่งกายสีขาว หาอย่างไรก็ไม่พบ เพราะเขามีไม่มนุษย์ แต่เป็นภูมมเทวดา เณรมิตกายหยาบมาเป็นมนุษย์ เพื่อช่วยเหลือเจ้าของบ้าน หลังจากปลูกบ้านแล้วเสร็จ เจ้าของบ้านและบริวาร จึงได้เข้าอยู่อาศัยในบ้านหลังที่ปลูกขึ้นนั้น

มีอยู่วันหนึ่ง แม่บ้านและคนทำอาหาร ได้เห็นชายสูงวัยคนหนึ่งในชุดสีขาว นั่งอยู่โคนต้นมะพร้าวใหญ่ที่ขึ้นอยู่หน้าบ้าน เจ้าของบ้านจึงได้รู้ ชายที่มาบอกวิธีแก้ ปัญหาเรื่องบ่อน้ำ ก็คือเทวดา (เจ้าที่) นั่นเอง

คนที่อยู่ทางภาคเหนือ มีความเชื่อว่า การถมบ่อน้ำที่เคยตื้น เคยใช้จะนำ ความวิบัติมาสู่ชีวิตได้ เรื่องเช่นนี้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ไม่อาจพิสูจน์ได้ จึงเป็นเรื่องที่น่าคิด ดังที่ผู้บรรยายจะบอกเล่าให้ฟังว่า

มีอยู่วันหนึ่งผู้บรรยายได้รับเชิญไปบรรยายธรรมที่วัดแห่งหนึ่ง ในอำเภอ บ้านโสัง จังหวัดลำพูน เป็นงานพระราชทานเพลิงศพของพระผู้ใหญ่แห่งอำเภอบ้านโสัง ก่อนการบรรยายจะมาถึง มีผู้นำพาผู้บรรยายไปดูสถานที่ตั้งของวัด ก่อนล่วงหน้าหนึ่งวัน ขณะที่ผู้นำไปดูวัดได้จอดรถอยู่หน้าบ้านหลังใหญ่แห่งหนึ่ง ได้ชี้ให้ดูบ้านนั้นพร้อมพูดว่า

“อาจารย์เห็นบ้านหลังนี้แล้วคิดอะไร” ผู้บรรยายพูดว่า “เป็นบ้านร้าง” เขาได้อธิบายต่อไปว่า เจ้าของบ้านนั่งตายอยู่ในบ้าน ภรรยาเจ้าของบ้านเป็นอัมพาต จึงไม่มีผู้ใดเข้าอยู่อาศัย เป็นบ้านร้างอย่างที่อาจารย์เข้าใจ

เมื่อได้พูดคุยกัน จึงได้รู้ถึงสาเหตุแห่งความวิบัติของคู่สามีภรรยาว่า เขาทั้งสองเป็นคนไม่เชื่อเรื่องอาถรรพ์ เขาได้ปลูกบ้านคร่อมลำเหมืองที่มีน้ำไหล ซึ่งใช้เป็นทางสัญจรของอมนุษย์ (พญานาค)

ส่วนภรรยาเอาสังกะสีมาทำคล้ายฝาชี ปิดบ่อน้ำที่ชาวบ้านใช้ดื่มใช้อาบ ซึ่งเป็นช่องทางหายใจของเมืองบาดาล เหตุผลเล็ก ๆ เช่นนี้ วิทยาศาสตร์ไม่สามารถรู้เห็นเข้าใจว่ามีอยู่จริง เขาทั้งสองจึงต้องพบกับความวิบัติของชีวิต

เมตตาเป็นคุณธรรมที่ยิ่งใหญ่

จากประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับเมตตาที่บอกเล่ามาเป็นสังขะ และมีได้คิดว่า ตัวเองเป็นผู้วิเศษแต่อย่างไร หากทุกท่านให้อภัยต่อสิ่งที่ เป็นเหตุขัดใจในทุกเรื่อง ได้ เมตตาบารมีย่อมเกิดขึ้นแน่นอน แล้วทำให้มีอารมณ์สงบเย็น

อานิสงส์ของการมีเมตตา อาทิ หลับเป็นสุข ตื่นเป็นสุข นอนไม่ฝันร้าย เป็นที่รักของมนุษย์และ อมนุษย์ มีเทวดาคุ้มรักษา ไฟ ยาพิษ ศัตราไม่แผ้วพาน มีจิต

ตั้งมั่น สี่หน้าผองใส ฯลฯ ย่อมเป็นผลให้ผู้มีเมตตาได้รับ สรรพสัตว์ที่เวียนตาย เวียนเกิดอยู่ในภพต่าง ๆ ของวัฏสงสาร โดยเฉพาะสัตว์มนุษย์และเทวดา สามารถพัฒนาเมตตาบารมีให้เกิดขึ้นได้

ส่วนสัตว์ที่เป็นพรหม มีพรหมวิหารธรรม (เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา) เป็นคุณสมบัติประจำตนอยู่แล้ว ซึ่งเป็นผลที่ได้มาในครั้งที่เกิดเป็นมนุษย์

เมตตาเป็นหนึ่งในคุณธรรมที่นำสู่ความตั้งมั่นเป็นสมาธิของจิต มนุษย์ที่พัฒนาจิต (สมถภาวนา) จนเข้าถึงความเป็นสมาธิแน่นหนา (อัปนาสมาธิ) หรือเรียกว่า “สมาธิระดับฌาน” หากถึงขั้นนี้ลาโลกในขณะที่จิตทรงอยู่ในฌาน ย่อมไปอุบัติเป็นสัตว์ในพรหมโลกชั้นต่าง ๆ ตามกำลังของฌานที่พัฒนาได้

ตรงกันข้ามกับมนุษย์ที่ไม่มีเมตตา เมื่อถึงวาระสิ้นอายุขัยและต้องทิ้งชั้นนี้ลาโลกไป จิตวิญญานย่อมโคจรไปเกิดเป็นสัตว์อยู่ในภพต่ำ นับแต่ภพเดรัจฉานไปจนภพนรก

ดังนั้นมนุษย์ผู้มีเมตตา เป็นคุณธรรมประจำใจ จึงมีแต่คิดช่วยเหลือผู้อื่นให้ได้ประโยชน์โดยไม่มีประมาณ

ซึ่งจะเห็นได้จากตัวอย่างของพระพุทธะขณะกำลังจะเสด็จดับขันธปรินิพพาน ได้ยินเสียงสนทนาระหว่างพระอานนท์พุทธปฏิภนุญจ ที่ไม่ยินยอมให้สุภัททปริพาชก ชาวเมืองกุสินารา เข้าถามปัญหาธรรมกับพระพุทธเจ้าถึง ๓ วัน ด้วยเหตุที่พระอานนท์เกรงว่าพระพุทธเจ้าจะทรงเหน็ดเหนื่อย

พระพุทธะผู้เปี่ยมด้วยเมตตาได้ตรัสกับพุทธปฏิภนุญจว่า “อานนท์ ให้สุภัททะเข้ามาหาเราเถิด”

พระองค์ได้ตรัสสอนสุภัททะว่า.. “ธรรมวินัยใด ประกอบไปด้วยมรรคมืองค์แปด ผู้ใดประพฤติถูกต้องตามธรรมแล้ว โลกย่อมไม่ว่างจากพระอรหันต์”

สุภัททะเกิดศรัทธาต่อพุทธวจนะที่กล่าว จึงขอบวชเป็นภิกษุในพุทธศาสนา หลังจากบวชแล้วจึงเร่งปฏิบัติธรรมจนบรรลุอรหัตตผล อภิญญา ๖ พร้อมกับมีปฏิสัมภิทา๔ ในคืนเดียวกันนั้น ก่อนพุทธปรินิพพาน ปัจฉิมสาวกในพุทธศาสนา จึงได้เกิดขึ้น ด้วยเหตุแห่งเมตตาของพระพุทธะนั่นเอง..

กลิ่นชั้นสูง

จากหนังสือ “ทางแห่งความดี” เล่ม ๑ ของ อ. วศิน อินสระ

พระพุทธรูป

อุปมตโต อัย คนฺโธ ยวายํ ตครจนฺโท
โย จ สีลวตฺ คนฺโธ วาติ เทเวสุ อุตฺตโม ฯ

คำแปล

กลิ่นกฤษณาและจันทน์เป็นกลิ่นเล็กน้อย
ส่วนกลิ่นของผู้มีศีลเป็นกลิ่นสูงสุด
ย่อมพุ่งไปแม้ในหมู่เทพ

อธิบายความ

ท่านว่า พวกเทพไม่ค่อยลงมาอยู่กับมนุษย์ เพราะพวกมนุษย์กลิ่นเหม็นแรง นอกจากนี้ ยังเมื่อที่มนุษย์ส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีศีลธรรม มนุษย์คนใดมีศีลดี มีธรรมงาม ย่อมเป็นที่รักของทวยเทพ พวกเทพย่อมตามคุ้มครองรักษา ขจัดอันตรายออกน้อมนำแต่สิ่งอันเป็นสิริมงคลเข้าไปให้ สมดังพระพุทธรูปที่ว่า

“ยสฺมี ปฺเทศ กปฺเปติ ฯลฯ สทา ภาฑฺรานิ ปสฺสุตฺติ” แปลความว่า “บัณฑิตอยู่ที่ใด ย่อมเลี้ยงดูสมณพราหมณ์ผู้มีศีล ประพฤติพรหมจรรย์ และผู้สํารวมระวังทำบุญอุทิศให้เทวดาอันสถิตประจำอยู่ ณ สถานที่นั้น เทวดาเหล่านั้น เมื่อได้รับการบูชานับถือแล้ว ย่อมบูชาและนับถือตอบ และอนุเคราะห์บุคคลนั้นเหมือนมารดาบิดาตั้งใจอนุเคราะห์บุตรธิดา บุคคลผู้อันเทวดาอนุเคราะห์แล้ว ย่อมพบแต่ความเจริญ”

การทำบุญอุทิศให้เทวดาเป็นพลีอย่างหนึ่ง ท่านเรียกว่า **เทวดาพลี** เทวดาย่อมรักและตั้งใจสงเคราะห์บุคคลผู้ตั้งอยู่ในศีลในธรรม หากเป็นพระที่มีศีลาจารวัตรดี เทวดาย่อมเคารพบูชาอย่างยิ่ง เช่น พระมหากัสสปะเป็นตัวอย่าง :-

เรื่องประกอบ การถวายบิณฑบาตแก่พระมหากัสสปะ

พระศาสดาตรัสเทศนาเรื่องนี้ เมื่อประทับอยู่ที่เวฬุวัน ทรงปรารภการถวายบิณฑบาตแก่พระมหากัสสปะ มีเรื่องย่อดังนี้ :-

วันหนึ่ง พระเถระออกจากนิโรธสมาบัติ ซึ่งท่านเข้ามา ๗ วัน แล้วมีความประสงค์จะสงเคราะห์คนจน^๑ ท่านจึงต้องการไปโปรดคนจนคนใดคนหนึ่งในเมืองราชคฤห์ แต่พวกเทพอัปสรประมาณ ๕๐๐ นางรู้เสียก่อน ต้องการให้บุญเป็นของตน จึงเตรียมอาหาร ๕๐๐ สำรับไว้คอยตัดถวายพระเถระ ขอให้พระเถระรับอาหารเพื่อสงเคราะห์พวกตน

พระเถระรู้ว่า นี่เป็นเหล่าเทพธิดา จึงบอกให้หลีกไปเสีย ท่านจะไปสงเคราะห์คนยากจน พวกเทพธิดารวยอยู่แล้ว จะโลกไปถึงไหน แม้พวกเทพธิดาจะอ่อนหวานสักเพียงไร ก็หาฟังไม่ พวกเทพธิดารอหน้าไม่ติด จึงหลีกไปยังพิภพของตน—ไปพบกับท้าวสักกะ ท้าวสักกะถามว่า ไปไหนกันมา เมื่อทราบเรื่องจากเทพอัปสรทั้งหมดแล้ว ปรารภนาจะได้บุญบ้าง คิดหาอุบายอยู่ ได้มองเห็นอุบายอย่างหนึ่งแล้วจึงปลอมร่างเป็นชายแก่ยากจน เป็นช่างหูก แม้สุซาดาเทพกัญญาภิปลอมแปลงตนเป็นหญิงแก่ช่างหูกเหมือนกัน ท้าวสักกะทรงนมรมิตถนนช่างหูกขึ้นสายหนึ่ง ทอหูกอยู่

พระเถระมุ่งหน้าเข้าเมืองเพื่อสงเคราะห์คนจน เห็นถนนสายที่ท้าวสักกะนมรมิตขึ้น อยู่นอกเมือง ได้เห็นคนแก่สองคนทอหูกอยู่ พระเถระคิดว่า “สองคนนี้แก่แล้ว ยังต้องทำงานอยู่ ในเมืองนี้เห็นจะไม่มีใครเขี้ยวใจยิ่งกว่าสองคนนี้ เราจกรับอาหารเพื่อทำการสงเคราะห์คนชราทั้งสอง” ดังนี้แล้ว ได้บ้ายหน้าไปยังเรือนของเขา

ท้าวสักกะทอดพระเนตรเห็นพระเถระกำลังเดินมายังเรือนของตน จึงกระซิบอสุรกัญญา คือสุซาดา ว่าให้ทำเป็นไม่เห็นท่านเสียชั่วระยะหนึ่ง ฉันทจักลงท่านสักครู่หนึ่งเพื่อให้ท่านตายใจแล้วถวายบิณฑบาต

พระเถระมายืนอยู่ที่ประตูเรือน สองผิวเมียทำเป็นเสมือนไม่เห็นท่าน ก็มหน้าทำงานอยู่ ครู่หนึ่งผ่านไป ท้าวสักกะจึงกล่าวขึ้นว่า

๑ ท่านว่า การทำบุญกับพระที่ออกจากนิโรธสมาบัตินั้น อาหิงส์แรง และไม่ข้ามวัน คือ ให้ผลในวันนั้น - วค.

“ที่ประตูเรือน ดูเหมือนมีพระเถระยืนอยู่รูปหนึ่ง ยายลงไปดูดูสิ”

“ตาไปดูเองเถอะ ฉันยังยุ่งอยู่” สุชาติดาตอบ

ท้าวลัทธิกะเสด็จออกจากเรือน ทรงไหว้พระเถระแล้วเอาพระหัตถ์ทั้งสองยันพระชานู ถอนพระทัย เสด็จลุกขึ้น ย่อพระองค์ลงหน่อยหนึ่ง พลังตรัสว่า “พระผู้เป็นเจ้า เป็นพระเถระรูปไหนหนอแล? ตาของกระผมฝ้าเสียแล้ว” ดังนี้แล้ว ทรงป้องหน้าดู เมื่อเห็นชัดจึงตรัสว่า

“โอ! พระผู้เป็นเจ้า พระมหากัสสปะของเรานั่นเอง นาน ๆ มายังประตูกระท่อมของพวกเราครั้งหนึ่ง มีอะไรอยู่ในเรือนบ้างไหมหนอ?”

สุชาติดาทำกิริยากอดกอดอยู่หน่อยหนึ่ง จึงให้คำตอบออกมาว่า “มี ตา”

ท้าวลัทธิกะจึงตรัสกับพระเถระว่า “ขอพระคุณเจ้าอย่าได้คิดว่าท่านนี้แค่รำหมองหรือประณีตเลย โปรดทำการสงเคราะห์แก่กระผมทั้งสองด้วยเถิด” ดังนี้แล้ว ทรงรับบาตรของพระเถระ

ฝ่ายพระเถระก็คิดจะสงเคราะห์เขาจริง ๆ ว่า “จะเป็นผักดองหรือรำกำมีหนึ่งก็ตาม เราจะได้รับบิณฑบาตเพื่อสงเคราะห์คนชราทั้งสองนี้” ดังนี้แล้ว ได้มอบบาตรให้

ท้าวลัทธิกะเสด็จเข้าไปภายในเรือน ทรงคดข้าวสุกออกจากหม้อ ใส่ให้เต็มบาตร มอบถวายแก่พระเถระ บิณฑบาตนั้นมีแกงและกับมากมาย

พระเถระพิจารณาว่า “ชายผู้นี้มีศักดิ์น้อย แต่บิณฑบาตของเขาเสมือนของคนมั่งคั่ง เขาเป็นใครหนอ?” พิจารณาไปจึงรู้ว่าเป็นท้าวลัทธิกะ จึงต่อว่า “พระองค์ทรงแย่งสมบัติของคนยากจน เป็นกรรมหนัก เพราะใคร ๆ ก็ตามที่เป็นคนเข็ญใจ ถวายบิณฑบาตแก่อาตมภาพในวันนี้ ฟังได้ตำแหน่งและสมบัติ”

“พระคุณเจ้า ข้าพเจ้าก็เป็นคนเข็ญใจเหมือนกัน ใคร ๆ อื่นจะเข็ญใจยิ่งกว่า ข้าพเจ้ามิได้มี” ท้าวลัทธิกะว่า

พระเถระจึงกล่าวว่า “พระองค์สวยสิริทิพยสมบัติในทิวโลก จะเรียกว่าเป็นคนเข็ญใจอย่างไร?”

ท้าวสักกะทูลว่า “อย่างที่พระองค์เจ้าพูดมานั้นก็ถูกเหมือนกัน แต่ข้าพเจ้าได้กระทำการมดีไว้ตั้งแต่สมัยที่พระพุทธเจ้ายังไม่อุบัติขึ้น แต่ในสมัยของพระพุทธเจ้านี้เอง มีเทพบุตรใหม่ ๓ องค์ มีศักดิ์เสมอกัน คือ จูฬรโหเทพบุตร, มหาธเทพบุตร, อเนกวรรณเทพบุตร ทำกรรมดีแล้วเกิดที่ใกล้วิมานของข้าพเจ้า มีเดชและรัศมียิ่งกว่าข้าพเจ้า เมื่อเทพบุตรทั้งสามพาบทปริจาริกาออกนอกวิมาน ข้าพเจ้าต้องหลบหนีเข้าตำหนัก เพราะเดชจากรัศมีของเทพบุตรทั้งสามนั้น ท่วมทับรัศมีของข้าพเจ้า ข้าแต่พระองค์เจ้า ใครเล่าจักเจริญใจยิ่งกว่าข้าพเจ้า”

“อย่างไรก็ตาม” พระเถระกล่าว “ตั้งแต่นี้ต่อไป ท่านอย่าได้ทำอย่างนี้อีก”

“เมื่อข้าพเจ้าลวงท่านถวายนาน กุศลจักมีแก่ข้าพเจ้าหรือไม่?”

“มี พระองค์” พระเถระตอบ

“เมื่อเป็นดังนี้ การทำกุศลย่อมเป็นหน้าที่ของข้าพเจ้า”

ท้าวสักกะตรัสดังนี้แล้ว ทรงไหว้พระเถระ พาสุชาดากระทำประทักษิณ แล้วเหาะขึ้นสู่เวหาส พลาญเปล่งอุทานว่า

“โอ, ท่าน เป็นทานอันเยี่ยม เราได้ถวายดีแล้วแก่พระมหากัสสปะ” ดังนี้ ๓ ครั้ง

พระผู้มีพระภาคเจ้าประทับอยู่ในวิหาร ณ เวฬุวันาราม ทรงสดับเสียงของท้าวสักกะแล้ว จึงตรัสกับภิกษุทั้งหลายว่า “ฟังเถิด ภิกษุทั้งหลาย ฟังเสียงอุทานของท้าวสักกะผู้ถวายบิณฑบาตแก่กัสสปะ บุตรของเราแล้ว ภิกษุทั้งหลาย ทั้งเทพยดาและมนุษย์ย่อมพอใจภิกษุผู้ถือบิณฑบาตเป็นวัตร เช่น กัสสปะบุตรของเรา” ดังนี้แล้ว ทรงเปล่งพระอุทานเหมือนกันว่า

“เทวดาและมนุษย์ย่อมพอใจซึ่งภิกษุผู้ถือบิณฑบาตเป็นวัตร ผู้เลี้ยงเฉพาะตนเอง ไม่เลี้ยงผู้อื่น ผู้มันคง ผู้สงบ มีสติอยู่ทุกเมื่อ”

และว่า

“ภิกษุทั้งหลาย ท้าวสักกะจอมเทพเสด็จมาถวายบิณฑบาตแก่บุตรของเรา เพราะกลืนศีลโดยแท้” ดังนี้แล้ว ตรัสพระพุทธพจน์ว่า

“อปฺปมตฺโต อโย คนฺโห ยฺวายํ ตฺตฺรจนฺหนิ” เป็นอาทิ มีนัยดังพรรณนามาแล้วแต่ต้น.

ปฏิบัติ ๖SSM ทำไม

โดย สัมจก

เมื่อตอนที่ผู้เขียนเริ่มเข้าคอร์สปฏิบัติธรรมที่วัดผาณิตาราม (จังหวัดฉะเชิงเทรา) ใหม่ ๆ ก็อดสงสัยไม่ได้ว่า ถ้าชีวิตทางโลกหากมัวแต่มาเดินหนอ หนอ คงจะทำอะไรไม่ทันคนอื่นแน่ ๆ และยังสงสัยว่า จะนำวิถีการปฏิบัติธรรมมาใช้กับการดำรงชีวิตในทางโลกได้อย่างไร

หลวงพ่อบราโมทย์ บราโมชโช ได้อธิบายเรื่องการปฏิบัติธรรมไว้ว่า เป็นการยกระดับจิตใจของเราให้สูงขึ้น โดยแบ่งเป็น ๒ อย่างคือ ๑. การทำความสงบแห่งจิต ซึ่งเป็นสมถกรรมฐาน เป็นวิธีการฝึกจิตใจให้มีความสุข มีความสงบ ๒. การฝึกให้มีสติและมีปัญญาขึ้นมา เป็นการสร้างความเข้าใจของชีวิตและเข้าใจทางโลก เรียกว่า วิปัสสนากรรมฐาน หลวงพ่อบราโมทย์ท่านอธิบายต่อว่า ศาสนาพุทธไม่ได้หยุดอยู่แค่การทำสมาธิ เพราะส่วนมากจะคิดว่า การปฏิบัติธรรมเป็นการนั่งสมาธิ โดยไม่ได้ให้ความสำคัญในสิ่งที่ยิ่งกว่านั้นอีกก็คือ **“การเจริญปัญญา”**

ซึ่งการเจริญปัญญาตัวเอง จะทำอย่างไรให้ตัวปัญญาเจริญขึ้น ก็คงไม่พ้นที่จะต้องปฏิบัติธรรม เพื่อสำรวจกาย วาจา ใจ นอกจากนี้เป็นการสำรวจใจตัวเองด้วย จากที่เคยคิดว่าตัวเองเป็นคนดี เป็นคนเก่ง ก็จะเห็นอีกมุมมองกลับกันว่า ตัวเรายังมีขยะ มีความขุ่นมัวแอบแฝงฝังใจอยู่ ดังนั้นการที่เราได้ฝึกปฏิบัติธรรม จะสอนให้เราทำอะไรช้าลงกว่าปกติ โดยมีคำว่า **“หนอ”** เป็นตัวกำกับใน

ทุกอริยาบถ ก็เพื่อเป็นการสร้าง “ตัวรู้” ให้โตขึ้น เช่น เมื่อกำลังจะก้าวเดินกำหนดว่า ยืนหนอ ก่อนที่ย่างก้าวออกไป เราก็จะรู้ว่าตอนนี้กำลังยืนอยู่ สติบอกว่ายืนอยู่ พร้อมที่จะก้าว ซึ่งขณะที่ใจรู้ว่ายืน ก็ไม่มีเรื่องอะไรต้องคิดแทรกขึ้นมา สติก็จะ แข็งแรงขึ้น ทำให้เรารู้ตัวทั่วพร้อมไปในขณะนั้น

เมื่อฝึกจนชำนาญแล้ว จะไม่ใช่คำว่า “หนอ” เป็นตัวกำหนดก็ได้ แต่ให้รู้ใน ทุกอริยาบถที่ร่างกายได้เคลื่อนไหว นี้ก็คือเป็นการสร้างตัวรู้ในส่วนของร่างกาย ทำให้การยืน การเดิน การนั่ง การนอน ของเราก็จะมีสติมากขึ้น ไม่ทำให้หกล้ม หรือเดินสะดุดจนเกิดอุบัติเหตุเจ็บเล็กเจ็บน้อยแก่เราได้

ต่อมาก็ลองเรียนรู้การเจริญสติในส่วนของใจบ้าง ถือว่าส่วนนี้มีส่วนสำคัญ กับคนเมืองเป็นอย่างมาก เพราะคนเมืองเป็นคนช่างคิด หากฝึกหัดการเจริญสติ ในส่วนของใจแล้วจะรู้ว่า บางครั้งเราคิดมาก บางครั้งเราคิดฟุ้งซ่าน บางครั้งเรา คิดวอกวน บางครั้งก็ไม่แน่ว่าคิดเรื่องไร้สาระอะไรเลย การเจริญสติส่วนนี้จะทำให้ เราทราบว่ ความคิดของเรามีส่วนที่เป็นกุศล และอกุศลปะปนกันไป การเรียนรู้ ฝึกดูจิต ก็แค่ให้รู้ว่าตอนนี้กำลังคิดอยู่ เมื่อรู้ว่ามีคิด นั่นคือจุดเริ่มต้นของตัวสติ เพื่อ ไม่ให้เราคิดต่อยดฟุ้งซ่านออกไปเรื่อย ๆ จนเกิดความเครียดโดยไม่รู้ตัว ให้ ลองสังเกตความคิดของเราไปเรื่อย ๆ แต่ไม่ต้องไปรู้ในเรื่องที่คิดเป็นพอ ไม่ จำเป็นจะต้องรู้ว่าตอนนี้คิดเรื่องอะไร เพราะจะทำให้คิดไปเรื่อยไม่จบสิ้น เพียง แค่เฝ้ามองความเปลี่ยนแปลงของจิต เหมือนแมวที่เฝ้ามองจะตะครุบเหยื่อ แค่นี้ ก็เป็นการสร้างตัวสติแล้ว

จิตมีหน้าที่ รับ จำ คิด รู้ และจิตก็คิดได้ที่ละเรื่อง สุดท้ายก็ต้องจบลง ใน ที่สุด ก็ให้เห็นเป็นกฎไตรลักษณ์ว่า “เกิดขึ้น ตั้งอยู่ และดับไป” จะเห็นได้ว่า ไม่มี อะไรที่จะอยู่กับเราได้ยั่งยืนยาวนาน แม้แต่ความคิด ก็ไม่อยู่กับเรานาน

การฝึกดูจิต หากผู้ใดได้ฝึกดีแล้ว ผลที่เกิดขึ้นก็คือ ทำให้มีสติที่เข้มแข็ง เมื่อต้องพบกับสิ่งที่เข้ามากระทบกับอายตนะ (ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ) ก็จะ พิจารณาได้ว่า เรากำลังจะถูกดึงไปตามแรงแห่งกิเลส ตัณหา อุปาทาน หรือไม่ โดย ตัวสติจะเป็นยามคอยเฝ้าประตูเมือง คอยกั้นกรอง ความถูกต้องและความ ชอบธรรม เพื่อให้เราดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข ขยายความต่อไปได้ว่า เมื่อผู้

ฝึกดูจิตอยู่บ่อย ๆ จนมีกำลังสติที่เข้มแข็งระลึกขันธ์ได้ทันทุกสิ่งทีเข้ามาระทบ จนจิตไม่รับเอาสิ่งนั้นมาปรุงเป็นอารมณ์ จิตก็ยอมเป็นอิสระ อารมณ์ใด ๆ ก็ไม่สามารถเข้ามากล้ากรายใจเราได้ สุดท้ายก็จะเข้าถึงจิตที่เป็นอิสระได้ในที่สุด

ทั้งหมดที่ได้อธิบายไว้ข้างต้น ก็เป็นผลที่ถูกกลั่นกรองมาจากการปฏิบัติธรรม ซึ่งทำให้เรามีจิตใจ ที่สะอาด สว่าง สงบ ทำให้เรามีสภาพจิตใจที่เข้มแข็งพร้อมต่อสู้กับโลกภายนอกได้ ซึ่งก่อนที่พระพุทธเจ้าท่านจะบริณีพพาน ท่านก็ได้ตรัสไว้ในโอวาทปาติโมกข์ว่า **“จงชำระจิตของตนให้ผ่องใส”** ซึ่งการที่จะทำให้จิตผ่องใสขึ้นมาได้ ก็ต้องฝึกหัดการเจริญสติ ทั้งกายและใจตน เพื่อเรียนรู้สิ่งทีเข้ามาระทบ ทั้งยังสร้างสติให้เติบโตขึ้น พร้อมสู้กับสิ่งต่าง ๆ ได้ นี่คือนโยบายซันทีได้รับจากการปฏิบัติธรรม ที่จะทำให้ใจเราใสขึ้น ล้างอะไรทีล้างมาเยอะแล้ว ต่อไปนี่จึงฝึกทีจะล้างใจตนเองบ้าง แล้วคุณก็จะพบกับความสุขทีเป็นอิสระ และเป็นหนทางทีจะทำให้เราก้าวพ้นโลกนี้ไปได้ 🌀

ข่าวประชาสัมพันธ์งานแสดงธรรมของชมรมกัลยาณธรรม

๑. ขอเชิญร่วมเป็นเจ้าของสนับสนุนโรงทานอาหารมื้อเช้าหรือมื้อกลางวัน เพื่อให้บริการอาหารเพียงพอแก่ผู้ฟังธรรมประมาณ ๕,๐๐๐ คน ท่านผู้มีจิตศรัทธาสนใจร่วมเป็นแนวหลังทางธรรม กรุณาติดต่อ ๐ ๒๗๐๒ ๗๓๕๓ หรือ ๐ ๒๗๐๒ ๙๖๒๔
๒. ในงานแสดงธรรมของชมรมฯ ทุกครั้ง จะมีหน่วยพยาบาลจากโรงพยาบาลสมุทรปราการ มาออกตรวจสุขภาพและดูแลสุขภาพในกรณีเจ็บป่วยฉุกเฉินตลอดงาน
๓. รับเพื่อนผู้มีจิตอาสาร่วมช่วยเป็นพลังในการเตรียมงานแสดงธรรม ในวันเสาร์ที่ ๙ มีนาคม ไท ๐๒ ๗๐๒ ๗๓๕๓
๔. ในงานแสดงธรรมของชมรมฯ แต่ละครั้ง **ขอรับบริจาคสิ่งของที่ไม่ใช้แล้ว** เพื่อช่วยเหลือวัดพระบาทน้ำพุต่อไป และรับบริจาคปัจจัยช่วยเหลือวัดพระบาทน้ำพุ
๕. **รับสมัครเพื่อนร่วมอุดมการณ์ - แนวหลังทางธรรมร่วมใจสละแรงกายแรงใจ** เพื่อรับใช้พระศาสนาและพัฒนาลังคม ติดต่อ ไท ๐๒ ๗๐๒ ๗๓๕๓ หรือ ๐๒ ๗๐๒ ๙๖๒๔

ชีวิตเรา...เริ่มต้นได้ด้วยตนเอง

โดย อุทัยวรรณ วิมลจิตร

ป.๓ เริ่มต้น... ดิฉันเองก็คงเหมือนคนส่วนใหญ่ทั่วไปคนหนึ่ง ที่เมื่อจะหยิบจับทำอะไร ก็ต้องดูเสียก่อนว่าเขาอื่นเขาทำกันอย่างไร บางคนเริ่มต้นด้วยการทักทาย บางคนเริ่มต้นด้วยการแนะนำตัว บางคนเริ่มด้วยคำถามสะกิดใจ แล้วเมื่อเห็นว่าดี ก็ทำตาม ๆ เขาไป ตามระดับสติปัญญาของตนเอง

แต่...การเข้ามาช่วยเหลืองานเบื้องหลังให้กับชมรมกัลยาณธรรมนี้เป็นความคิดที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง (เป็นความคิดตัวเองนิตหนึ่ง ส่วนมากก็มาจากหลายปัจจัยค่ะ)

หลายคนก็คงจะสงสัยต่ออีกว่า แล้วอะไรทำให้เกิดความคิดเช่นนั้น

เรื่องก็มีอยู่ว่า มีความทุกข์ทางใจ (ที่ได้มีทุกข์ ที่นั่นมีธรรม : ท่าน ว.วชิรเมธี) และคิดว่ามาจากการงานที่ทำอยู่ จึงอยากจะเปลี่ยนงาน พี่คนหนึ่งแนะนำว่า ให้ลองอธิษฐานจิตดู แล้วทำเหตุให้ถูกต้อง ดิฉันจึงอธิษฐานว่า “ข้าพเจ้าขอตั้งใจ ปฏิบัติบูชาถวายแด่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ขอให้ข้าพเจ้าได้งานที่ถูกตรง ถูกใจ และถูกธรรม” วันที่คิดนั้นเป็นช่วงปลายเดือนสิงหาคม ก็คิดว่าจะปฏิบัติสัก ๓ เดือน หรือไม่ก็ปฏิบัติถึงวันออกพรรษา ดิฉันก็ปฏิบัติบูชาแบบเข้มข้นไประยะหนึ่ง พร้อมกับบอกคนที่รู้จักอภัยสัจย์ใจออกกันดี ๒-๓ คน เพื่อทราบข่าวงานที่เขาคิดว่าเหมาะกับดิฉัน เขาจะได้แนะนำให้

ต่อมาก็ได้พี่อีกคนหนึ่งแนะนำให้ถอดเทปเสียงครูบาอาจารย์ โดยให้ติดต่อกับคนที่พี่เขารู้จัก ดิฉันคิดว่าเป็นความคิดที่ดี แต่ดิฉันไม่รู้จกกับฝ่ายนั้นเป็นการส่วนตัวเลย แต่กลับนึกถึง “คุณหมอมัจจุ่ม” พี่เขาก็เลยว่า “งั้นก็ลองถามคุณหมอมัจจุ่ม

เพราะชมรมกัลยาณธรรมก็พิมพ์หนังสือเยอะ อาจมีเทปเสียงให้ถอด” ดิฉันจึงติดต่อขอความเมตตาจากคุณหมอม เพื่อจะมีงานถอดเทปให้ และก็สมความปรารถนาค่ะ คุณหมอให้ถอดเทปพระธรรมเทศนาของพระครูเกษมธรรมทัต (หลวงปู่สุรศักดิ์ เขมรังสี) ค่ะ ซึ่งตัวดิฉันเองศรัทธาท่านมากอยู่แล้ว เมื่อได้มีโอกาสถอดเทปของท่านก็รู้สึกอึ้งใจมาก และตั้งใจทำงานให้ดีค่ะ

ต่อมาคุณหมอก็ให้งานตรวจอักษร เป็นงานตรวจอักษรหนังสือธรรมชิ้นแรก ก็ตั้งใจทำอีกเหมือนกันค่ะ แต่เมื่อตรวจแล้วมีความเห็นว่าควรปรับแก้ในหลาย ๆ แห่ง ก็คิดในใจว่า “อาจารย์ลองใจเราหรือเปล่านะ งานนี้...อืมเอาเป็นว่า ควรจะมีหลัก เพื่อให้การอ่านเป็นไปได้ง่ายขึ้น จับประเด็นได้ง่ายขึ้น ถ้าจะเป็นงานสุดท้ายก็เอา ถ้าไม่บอก เราคงรู้สึกแยกับตัวเอง ส่วนอาจารย์จะปรับแก้หรือไม่ก็อยู่ในดุลยพินิจของท่าน เราทำหน้าที่ของเราให้ดีที่สุด” ด้วยความเกรงใจเป็นที่สุด ดิฉันจึงกล่าวขออนุญาตท่าน ก่อนจะแนะนำให้ท่านเปลี่ยนนั้น นี โนน เยอะไปหมด

แล้วก็ได้งานตรวจอักษรเล่มที่ ๒ และ ๓ ในวันนั้นเลย จริง ๆ ต้องบอกว่าหลังจากนั้นอีกประมาณ ๕ นาทีเท่านั้น ก็คิดว่า เราคงพอจะช่วยงานอาจารย์ได้บ้าง อาจารย์จึงให้เราทำต่อ

ครั้งหนึ่งขณะที่ตรวจอักษรหนังสือธรรมะอยู่นั้น มีอยู่คืนหนึ่ง เห็นว่า ๕ ทุ่มกว่าแล้ว สมควรจะเข้านอน แต่ก็รู้สึกว่าจะไม่เหนื่อย ไม่ล้า ไม่เพลีย และกลับรู้สึกจิตใจสบาย จึงพูดออกมาว่า “พอใจหนอ พอใจหนอ” แล้วก็เกิดความเข้าใจว่า (อาจเป็นการปรุงแต่งของดิฉันเอง โปรดพิจารณา) อ้อ ที่เคยได้ยินว่า ท่านหลวงตามหาบัว มักจะพูดว่า “พอใจ” ท่านคงรู้สึก และกำหนดบริกรรม แต่เอะ อะไรทำให้เราพอใจหนอ อืม... เพราะงานที่ทำนี่เอง งานที่ทำประกอบด้วยฉันทะ และสยัมมิมมีความเพียรพยายาม จึงมีจิตตะมีจิตจดจ่อ มีสมาธิในงานที่ทำ อืม... นี่เราทำงานด้วยอิทธิบาท ๔ นี่นา เพราะงานที่ทำ เรากลับมาตรวจดูซ้ำอีกครั้ง พิจารณาไตร่ตรอง ก็คือ วิมังสา

มาวันหนึ่ง ก็คิดว่า “อืม งานที่เราได้รับจากชมรมกัลยาณธรรมอยู่นี้ เป็นงานที่เราเคยอยากจะทำ เคยเดินไปสมัครงานที่สำนักพิมพ์ (แห่งหนึ่ง) เขาก็ไม่สนใจ จนเราล้มไปแล้วว่าเราอยากทำ แต่วันนี้เราก็ได้ทำแล้ว เป็นงานที่ถูกตรง ถูกใจ และถูกธรรม” ในใจรู้สึกเกิดความพอใจขึ้นมา คิดว่าจะทำต่อไปถ้าอาจารย์ยังให้งานมาทำค่ะ

การตาย และงานศพของฉัน

โดย ประทุมพร วัชรเสถียร

เมื่อชีวิตของฉันเดินทางมาถึงวันนี้ ฉันไม่มีความกลัวเรื่องความตายของตัวเองอีกต่อไปแล้ว ฉันไม่สนใจว่าฉันจะตายเมื่อไร เหตุใดจึงตาย ตายแล้วจะไปไหน ฉันไม่สนใจใครรู้ทั้งนั้น รู้อยู่แต่ว่าฉันอยากใช้ชีวิตที่ยังเหลืออยู่ (อีกนานเท่าไรไม่ทราบ) ให้เป็นประโยชน์ที่สุด และอย่างมีความสุขที่สุด

การทำชีวิตให้เป็นประโยชน์ที่สุด และมีความสุขที่สุดในทัศนะของฉัน น่าจะเป็นดังนี้คือ

๑. ปฏิบัติภารกิจในหน้าที่ให้ดีที่สุด สมบูรณ์ครบถ้วนที่สุด อย่างเต็มใจและอย่างสนุกที่สุด ภารกิจใดถ้าคิดว่าต้องฝืนใจทำ ทำแล้วไม่สนุก ทำแล้วเกิดความทุกข์ เกิดความกดดัน ทำให้เคร่งเครียด ฉันจะพยายามหลีกเลี่ยงให้ไกลที่สุด

ฉันมีวิธีเลือกภารกิจของฉันดังนี้คือ

- ๑.๑ ทำงานชนิดที่ชอบ ทำด้วยใจรัก ทำแล้วสนุก ทำแล้วมีความสุข
- ๑.๒ ทำงานที่ให้ประโยชน์แก่เพื่อนร่วมโลก
- ๑.๓ ทำงานที่ให้ค่าตอบแทนเป็นเงินตรา หากฉันยังคงมีความต้องการด้านนี้
- ๑.๔ ทำงานที่ให้ความสุขแก่ผู้อื่น แม้จะไม่ใช่ประโยชน์ใด ๆ ก็ตาม (แต่ต้องไม่ผิดกฎหมาย และศีลธรรม)

๒. คบคนที่คบแล้วทำให้จิตใจสบาย ไร้เรื่อง เบิกบาน เปิดสมองและโลกทัศน์ ฉันไม่กลัวว่าจะมีเพื่อนน้อย หากเพื่อนเพียง ๒-๓ คน ที่ฉันคบสนิทด้วยทำให้ฉันสบายใจ ผู้ใดที่ทำให้ฉันรกราดด้วยภาพ รกหูด้วยคำพูด รกใจด้วยเรื่องร้าย ฉันขออยู่ห่างที่สุด

๓. สิ่งใดที่ฉันคิดว่าเป็นสิ่งที่ดีที่ควรทำฉันจะไม่ผัดวันประกันพรุ่งอีกต่อไปเช่น
 - ๓.๑ เขียนจดหมายถึงเพื่อนรักที่ไม่ได้เจอกันมานาน หรือติดต่อกันไม่ได้ พบกับเขา หากทำได้
 - ๓.๒ ไปเยี่ยมผู้ใหญ่อันเป็นที่รักและเคารพ ซึ่งมีได้เยี่ยมเยียนมานาน โดยเฉพาะผู้สูงอายุที่ไม่มีใครเหลียวแล
 - ๓.๓ อ่านหนังสือที่เคยคิดอยากอ่าน หรือหยิบมาเตรียมไว้ แต่ยังไม่เคยมีเวลาเปิดอ่าน
 - ๓.๔ ตื่นแต่เช้าตรู่ เพื่อออกไปเดินเล่นท่ามกลางอากาศบริสุทธิ์ในสถานที่เหมาะสม เช่น สวนสาธารณะ หรือเดินชมกรุงกรุงเทพฯ ย่านที่ฉันเคยรู้จัก และอยากกลับไปฟื้นความหลังอีก หรือย่านที่ไม่รู้จัก ในฐานะที่ฉันเป็นชาวกรุงเทพฯ มาตั้งแต่เกิด
 - ๓.๕ ส่งเงินหรือสิ่งของไปช่วยเหลือผู้ที่ขาดแคลน โดยผ่านตัวแทนที่เชื่อถือได้ว่าจะนำความช่วยเหลือของฉันไปถึงตัวบุคคลที่ต้องการ (หากให้โดยตรงไม่ได้)

๓.๖ อ่านหนังสือธรรมะ หรือฟังข้อคิดทางธรรมะเป็นประจำ และปฏิบัติตามนั้น จะเป็นธรรมะของศาสนาใดก็ได้ ธรรมะที่ช่วยแก้ปัญหา อ่าน/ฟังแล้วหนักใจ ทำให้เป็นคนเห็นแก่ตัว เต็มไปด้วยโมหะ สร้างความแตกแยก นั้นมิใช่ธรรมะ

๔. หากร่างกายและจิตใจของฉันอ่อนวัย ฉันอยากมีอาชีพเป็นนักเขียนจนถึงวันสุดท้ายของชีวิตของฉัน ฉันอยากเขียนเรื่องทุกชนิดที่มีสื่อเผยแพร่ ไม่ว่าจะ เป็นนวนิยาย บทความ หรือเรื่องท่องเที่ยวจากประสบการณ์ คอลัมน์ประจำบทวิจารณ์ หรือการตอบจดหมายแนะแนวทางแก้ไขปัญหาชีวิต รวมทั้งเรื่องธรรมะและการอบรมกลุ่มเกลาจิตใจ และพฤติกรรมของมนุษย์

๕. ฉันจะรู้จักมี “มุขชีวิต” ของตัวเอง หมายความว่า ฉันจะต้องรู้ข้อจำกัดของบทบาทของฉันว่าควรยุ่งเกี่ยวกับชีวิตคนอื่นมากน้อยเพียงใด และควรพอใจบทบาทความเป็น “คนนอก” ของตัวเองเพียงใด ฉันจะต้องรู้ว่าไม่ว่าฉันจะเป็นภรรยา หรือแม่ หรือพี่ หรือย่า หรือยาย ของผู้ใด ฉันย่อมไม่มีสิทธิ์เข้าไปเกี่ยวข้องการตัดสินใจเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตของคนเหล่านั้น หากฉันถูกขอคำปรึกษาหรือ ฉันจะให้คำปรึกษาที่ดีที่สุดเท่าที่ฉันคิดว่าน่าจะเป็นเช่นนั้น แต่ฉันจะไม่โกรธเคือง หรือเก็บเอามาเป็นอารมณ์ หากบุคคลเหล่านั้นไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำของฉัน ฉันจะมีแค่ หูเปิด ตายิ้ม ปากปิด ต่อพวกเขาเหล่านั้น

๖. ฉันจะไม่ “แบกโลก” ฉันจะไม่เป็นคนเจ้าทุกข์ ฉันจะไม่ทุกข์เกินขนาดที่ควรทุกข์ ฉันจะต้องเตือนใจตัวเองว่า

- ฉันจะไม่ทุกข์ต่อเรื่องที่แก้ไขได้ เพราะหากฉันสามารถแก้ไขได้ ฉันก็ไม่จำเป็นต้องมีความทุกข์
- ฉันจะไม่ทุกข์ต่อเรื่องที่แก้ไขไม่ได้ เพราะต่อให้ฉันทุกข์จนหน้าไหม้ใจขมไปหมด ฉันก็ยังแก้ปัญหาไม่ได้ แล้วฉันจะปล่อยให้ความทุกข์มาครองใจฉันจนถึงวันสุดท้ายแห่งชีวิตของฉันด้วยประโยชน์อันใด

๗. ฉันจะไม่โกรธ ฉันจะไม่โมโห เพราะความโกรธคือความโง่ ความโมโหคือความบ้า ฉันจะไม่เตรียมตัวตายอย่าง คนโง่และคนบ้า

ก่อนฉันจะตาย

๑. หากฉันตายโดยกะทันหัน เช่นอุบัติเหตุใหญ่ หรือหัวใจวายเฉียบพลัน ก็แล้วไป โปรดจัดงานศพของฉัน ดังที่ฉันจะเขียนต่อไป

๒. หากฉันเจ็บไข้ด้วยโรคที่รักษาไม่ได้ ต้องนอนแหว่งอยู่บนเตียง หรือไม่รู้สึกร่าง ต้องมีชีวิตด้วยสายระโยงระยาง และเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ ฉันขอรับรองว่าอย่าเสียเวลาและเสียเงินเพื่อฉันมากมายอย่างนั้น ขอให้ใช้เวลารอดดูอาการของ ฉันไม่เกิน ๑ เดือน ต่อจากนั้นขอให้ยุติการต่อชีวิตฉันด้วยเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ โปรดอนุญาตให้ฉันจากไปด้วยวิถีธรรมชาติที่สงบที่สุดเถิด

๓. หากฉันมีโรคร้ายชนิดที่ทำให้ต้องเจ็บปวดทรมานทรมาย และร้องครวญคราง ขอให้บอกแพทย์ให้ใช้ระดับความเจ็บปวดแก่ฉัน ในอัตราที่ฉันจะสงบทั้งความเจ็บปวดและเสียงครวญครางของฉันให้ราบคาบ แม้ว่าวิธีนั้นจะทำให้ฉันตายเร็วขึ้น ก็ไม่เป็นไร ฉันคิดว่าชีวิตของฉันที่ผ่านมา ฉันใช้ทำประโยชน์ให้แก่สังคมและชีวิตมนุษย์รอบตัวฉันมากพอ ที่ฉันไม่ควรจะต้องได้รับความทรมานในบั้นปลายของชีวิตเช่นนั้น

๔. ก่อนฉันตาย ฉันอยากเห็นหน้าญาติมิตร และเพื่อนรักของฉัน และเพื่อนที่รักฉัน แต่ถ้าการมาหาฉันทำให้พวกเขาเสียเวลา หรือไม่สบายใจที่ต้องมาเห็นฉันในสภาพที่ผิดไปจากคนเดิมที่พวกเขาเคยเห็น เขาจึงไม่มาหาฉัน ฉันก็จะไม่โกรธ ไม่น้อยใจ จะไม่บ่นว่าแต่อย่างใดเลย ในสภาพและวาระสุดท้ายเช่นนั้น ฉันควรจะต้องรู้จักให้อภัย และมีความเข้าใจต่อทุกสิ่งที่ว่า สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ย่อมเกิดมาจาก “เหตุ” อันมี “ตรรกะที่เข้าใจได้” ทั้งสิ้น

งานศพของฉัน

ฉันได้อุทิศร่างกายและดวงตาให้แก่โรงพยาบาลที่มีวิทยาลัยแพทย์เรียบร้อยแล้ว ฉันไม่ขอการบวงษาศาสนา มิตร เพื่อนฝูงให้ต้องมาลำบากเพราะความตายของฉัน เช่น ลำบากเดินทางมางานของฉัน ลำบากเสียเงินซื้อพวงหรีด หรือดอกไม้ หรือเสียเงินใส่ซอง อย่างไรก็ตาม ฉันก็ไม่อยากจะทำร้ายไปจากโลกนี้อย่างเจ็บเขี้ยวจนเกินไปมันดูเหงามพิลึก!

ฉันอยากขอร้องผู้ที่อยู่ข้างหลัง ไม่ว่าจะป็นญาติสนิท หรือมิตรสหายที่รัก ชอบฉัน ให้ช่วยระลึกถึงการตายของฉัน ดังนี้

๑. ช่วยแจ้งแกวทิพยูที่มีบริการประกาศข่าวโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายถึงข่าวการตายของฉัน เพื่อคนรู้จัก เพื่อนฝูง ญาติที่ไม่เจอกันนาน ๆ จะได้ทราบว่าฉันไม่อยู่ในโลกนี้แล้ว

๒. หากญาติมิตรคิดจะจัดงานระลึกถึงฉัน อยากให้หาสถานที่มารวมกันสักครั้งหนึ่ง เพื่อพูดคุยถึงฉันและผลงานของฉัน ไม่ต้องแต่งดำ ฉันอยากให้คุณเหล่านั้นใส่เสื้อผ้าสีสวย ๆ และนึกถึงฉันอย่างมีความสุขที่สุด ไม่ต้องชมเชยฉัน (และผลงานของฉัน) ทروق ดำหนักก็ได้ แต่อยากให้มีมีการแลกเปลี่ยนความเห็นระหว่างผู้ที่เคยรู้จักฉันสักครั้งหนึ่ง ครั้งเดียวเท่านั้นก็พอ อย่าลืมว่าเมื่อฉันยังมีชีวิตอยู่ เราเคยมีความสุข สนุกรื่นเริงด้วยกัน ขอโอกาสอย่างนั้นให้แก่ฉันเป็นครั้งสุดท้ายเถิด

และถ้าไม่ “เวอร์” จนเกินไปฉันอยากให้มีเพลง In The Monastery Garden ของ A.Ketelbey เปิดคลอไปด้วย เพราะฉันชอบเพลงนี้มาก ทำนองเพลงนี้มีบรรยากาศเหมาะแก่การส่งดวงวิญญาณไปสู่สถานที่ใหม่ (ซึ่งน่าจะสวยสดและเย็นฉ่ำ แต่ถ้าไม่เป็นอย่างนั้นก็ไม่เป็นไร)

๓. ฉันคิดว่า เมื่อฉันตายไปแล้ว ผู้ที่อยู่ข้างหลังคงไม่เดือดร้อน เพราะฉันไม่มีหนี้สินอะไร และพินัยกรรมฉันก็ทำไว้แล้ว ผู้ที่ได้รับสิ่งของจากฉันตามพินัยกรรมนั้น หากไม่พอใจ (เพราะน้อยเกินไป) ฉันต้องขอโทษด้วย เพราะฉันไม่ใช่คนรวย ฉันรับราชการด้วยความสุจริต รับแต่เงินเดือนมาตลอดชีวิต รายได้พิเศษของฉันก็มีเพียงจำกัดจากการเขียนหนังสือเท่านั้น หวังว่าผู้ได้รับมรดกจากฉันคงเข้าใจ

๔. ฉันเตรียมบทความที่เขียนเอง (และเคยตีพิมพ์มาแล้ว) ไว้จำนวนหนึ่ง ถ้านำมารวมกันในเล่มเดียวจะเป็นการเล่าประวัติของฉัน และวาดภาพสังคมไทย (ในวงที่จำกัด) ช่วงหนึ่ง ฉันหวังว่าคนที่อ่านคงจะสนุกเพลิดเพลินและได้รับประโยชน์บ้าง หากเงินสวัสดิการต่าง ๆ ที่เป็นสิทธิ์ของฉันยังมีเหลืออยู่บ้าง ฉันอยากให้ญาติมิตรคนใดก็ตามช่วยจัดพิมพ์หนังสือนั้นให้ฉันด้วย ภายใต้ชื่อว่า “พาดผ่านกาลเวลา” คิดว่าพิมพ์เพียง ๒,๐๐๐ เล่มก็เกินพอแจกญาติมิตรและคนที่รู้จัก

ที่ต้องการอ่านหนังสือเล่มนี้ ขอให้จัดส่งไปยังห้องสมุดต่าง ๆ ลักจำนวนหนึ่งด้วย

ทั้งหมดที่ได้เขียนมา คงจะเพียงพอแล้วสำหรับที่ฉันจะบอกแก่คนใกล้ชิดว่า ฉันอยากให้วาระสุดท้ายของฉันมีการเตรียมการอย่างไรบ้าง ความจริงวิธีที่ดีที่สุดก็คือ ฉันไม่ควรกระทำการคล้ายกับ “เอาตนเองเป็นศูนย์กลาง” เช่นนี้เลย แต่ฉันเกรงว่าหากไม่บอกแจ้งไว้เช่นนี้แล้ว ผู้ที่หวังดีต่อฉัน อาจต้องเสียแรงเสียเวลา และเสียเงินทองเพื่อฉัน โดยที่มิได้เป็นความปรารถนาของฉันเลย ฉันจึงควรบอกไว้เช่นนี้จะดีกว่า

ท้ายที่สุดนี้ฉันขอให้ทุกคนที่เคยโกรธฉันหรือไม่พอใจฉันด้วยเรื่องอะไรก็ตามจงอโหสิให้แก่นฉัน และขอให้เข้าใจว่าฉันไม่เคยตั้งใจหรือวางแผน ทำให้ผู้ใดโกรธหรือเสียใจ หรือน้อยใจเลย หากสิ่งนั้นเกิดแก่ผู้ใดอันเนื่องมาจากฉัน ขอให้โปรดรับทราบว่ สิ่งเหล่านั้นเกิดจากความโง่เขลาของฉันโดยแท้จริง ที่ทำให้ฉันตาบอดและใจบอด จนไม่สามารถมองเห็นและหยั่งไม่ถึงความคิดและความรู้สึกของผู้อื่น ขออโหสิแก่นฉันด้วยเถิด...

คำสุดท้ายที่ฉันอยากจะทำกับใคร ๆ ก็คือ ขอให้ทุกท่านจงมีชีวิตที่ตั้งอยู่ใน “ธรรมะ” ไม่ว่าจะเป็นธรรมะของศาสนาใด หรือธรรมะจากธรรมชาติของโลก การเข้าถึงธรรมะได้อย่างแท้จริง คือการปฏิบัติตามธรรมะ จนธรรมะนั้นเกิดผลตรงตามเจตนารมณ์ของธรรมะนั้น ๆ ธรรมะทำให้จิตเป็นกุศลแล้ว เราจะมีความสุข และจะรู้จักแผ่สุขให้แก่ผู้อื่นอีกด้วย

ฉันดีใจที่ได้เกิดมา และได้รู้จักท่านทุกคน

ขอขอบใจทุกท่านที่ยินดีเป็นเพื่อนของฉัน และช่วยเหลือเกื้อกูลฉัน

ขอขอบพระคุณท่านที่เคยมีบุญคุณแก่ฉัน

ขอขอบคุณเป็นพิเศษสำหรับท่านที่คิดว่าเป็นเพื่อนกับฉันแล้วท่านสนุก และได้รับประโยชน์จากการพบปะ พูดคุย หรือปรึกษาหารือกับฉัน

ขอความสุขสวัสดิ์จงมีแด่ท่านทุกคน

มาสะสมอริยทรัพย์กันเถอะ

โดย สมเกียรติ ปิยะเวทนนท์

ผมเป็นสต๊าฟชาวกัลยาณธรรมคนหนึ่งที่ได้มีโอกาสร่วมลงเรือธรรมลำนี่ ผมรู้สึกเป็นเกียรติอย่างมากที่คุณหมोजุ่ม แม่ทัพธรรมของเรา ได้ขอให้ผมได้เขียนบทความลงวารสารของทางชมรมในครั้งนี้ ผมก็เป็นมนุษย์ธรรมดาคนหนึ่งที่มีชีวิตหมุนเวียนไปตามสายพานชีวิตแห่งวิถีทางโลกเหมือนปลูชนทั่ว ๆ ไป เกิดมาก็ได้มีโอกาสเรียนและพัฒนาแต่ความรู้แต่ทางโลก (สุดมยปัญญา จินตมยปัญญา) จนจบ ป.ตรี ป.โท ทำงาน หาเงิน สร้างฐานะ มีครอบครัว หาความสุขใส่ตัว หาได้มีความรู้และปัญญาทางธรรมที่จะนำพามาเป็นหลักในการดำเนินชีวิต(มรรคาปฏิบัติ) ในการทำงานและแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้กับตัวเองอย่างมีสติได้ไม่ เส้นทางธรรมก็มีแต่เพียงการทำบุญ ทำทาน ตามวาระเพียงเท่านั้น หาได้มีความรู้ในการฝึกหัดปฏิบัติขัดเกลาจิตใจให้มีสติรู้เท่าทันกิเลสмарได้เลย พุดง่าย ๆ ก็คือ กิเลสยังหนา ปัญญาอยู่ที่บนนั่นเอง

แล้วเข้ามาสู่เส้นทางธรรมนี้ได้อย่างไร? ก็ต้องถือโอกาสนี้กล่าวขอบคุณพี่สาวของผม คุณรัตนา เมธาพิรุฬห์โชค (ขออนุญาตเอ่ยนาม) หรือ เจิร์ตน์ ที่เพื่อน ๆ ชาวกัลยาณธรรมเรียกขานกัน ที่ได้พยายามชักจูงผมให้เข้ามาในเส้นทางนี้ สมัยนั้นผมลุ่มหลงอยู่ในเส้นทางอบายแห่งทางโลกมากมาย มาสะดุดจากคำพูด

ก่อนหนึ่งที่ว่า “น้องเอ๋ย ทรัพย์สินทางโลกจะตายไปก็เอาอะไรไปไม่ได้ จะชวนชวายนะอะไรมากมายนัก แค้นนี้ยังไม่พออีกหรือ หัดสะสม อริยทรัพย์ ไว้บ้างนะ เตรียมสะสมเสบียงไว้เดินทางต่อบ้างหรือยัง” โอ้โฮ แค่คำว่า “อริยทรัพย์” สั้น ๆ ง่าย ๆ สำหรับคนโง่ ๆ อย่างผมตอนนั้นยอมรับเลยว่าเพิ่งเคยได้ยินเป็นครั้งแรกในชีวิต แต่มั่นสะดุดได้ใจ แบบไม่ต้องอธิบายเลย จากนั้น ผมก็เริ่มมาทบทวนกับชีวิตตัวเอง จากที่เคยคิดแต่จะดิ้นรนหาเงิน ๆ ๆ ใช้จ่ายจะทำให้มีความสุขเสมอไป (ไม่ยั่งยืนนาน) บ่อยครั้งก็จะมีคนมาคุยร่วมมาด้วยแถมยังอยู่กับเรา (ในจิตใจ) นานอีก เพราะโง่ ไม่รู้เท่าทัน แถมยังสลัดออกไม่เป็นอีก สุดท้ายสักบาทก็เอาไปไม่ได้อย่างที่เจีสอนสั่งจริง ๆ แล้วเราพอหรือยัง เท่าไรละถึงจะพอ ความรับผิดชอบทางโลกก็ยังมีนะ คำถามต่าง ๆ เริ่มเข้ามาในหัว และเริ่มจัดสรรหาทางวางจุดลงตัวให้กับตนเอง ค่อยปล่อยวางงานทางโลกและเริ่มแบ่งเวลามานบนเส้นทางธรรมมากขึ้น ๆ

จากการที่เคยชอบทำแต่บุญ ทำทาน ตามวาระ ก็เริ่มติดตามจากการชักชวนของพี่สาวคนนี้แหละ ไปฟังธรรม อ่านหนังสือธรรม ฟังซีดีธรรมที่ได้มาจากพี่สาว และปฏิบัติธรรมกับครูบาอาจารย์หลาย ๆ ท่าน และก็มีส่วนร่วมมาช่วยงานแสดงธรรมของกลุ่มธรรมะรักษาที่จัดงานแสดงธรรมที่ รพ.ทหารเรือ แล้วก็ได้มาร่วมช่วยงานที่ชมรมกัลยาณธรรม รู้สึกว่าตอนนั้นจะประมาณปี ๕๑-๕๒ (ถ้าจำไม่ผิด) เป็นงานแสดงธรรมครั้งที่ประมาณ ๑๒-๑๓ เห็นจะได้ สมัยนั้นยังมีแสดงธรรมที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อยู่เลย ก็เป็นลูกทีมช่วยเจริญรัตน์นี้แหละ มีอะไรช่วยได้ผมทำหมด เริ่มรู้จักสะสมบุญกับเขาบ้างแล้วสิ ภายใต้อุดมการณ์ของทีมที่ว่า “**ทำเพื่อให้**” ปัจจุบันก็ยังช่วยงานในทีมลงทะเบียนนสติกเกอร์เลขที่หนึ่ง ลักษณะงานก็จะเป็นการให้บริการจัดสรรที่นั่งเป็นหลัก ส่วนงานรองลงมาจากนั้นก็ทำแต้มสมุนไพรรักษาจิตธรรม และช่วยแจกหนังสือธรรมทานในตอนท้าย เนื่องจากเป็นงานที่ต้องบริหารจัดการกับคนหมู่มาก จึงต้องมีกฎกติกาบ้างเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย ซึ่งอาจจะทำให้หัดใจหรือไม่ถูกใจใครบ้างก็ต้องขอขมากรรมมา ณ ที่นี้ด้วย ผมรู้สึกว่าผมโชคดีมากที่ได้มาอยู่ในทีมนี้ ซึ่งเพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ กัลยาณมิตรทุกท่านในทีมก็น่ารัก ทุกคนมากันด้วยใจและมีความสมัครสมานสามัคคีกันดี แถมยังได้มีโอกาสฝึกธรรมภาคปฏิบัติมากมาย เช่น การลดอัตตาตัวตน มีเมตตา มีขันติ ฯลฯ ทุก ๆ จุดสอนธรรมเราได้หมด เพราะต้องรองรับกับปัจเจกชนมากมายหลากหลายอารมณ์ หากเปลืองไม่มีสติรู้เท่าทันที่ไร ก็อาจพ่ายแพ้แก่

พญามารที่จะคอยมาทดสอบบตะบอยู่เสมอ ญาติธรรมมากมายนี้แหละเป็นครูทดสอบที่ดีเลยที่จะฝึกหัดเราได้เป็นอย่างดี

ความเปลี่ยนแปลงในตัวผมเอง ยอมรับว่าตัวเองนั้นความเพียรและภูมิธรรมยังมีน้อย ก็หวังจะทำให้ดียิ่ง ๆ ขึ้น สิ่งไม่ดีต่าง ๆ ก็พยายามลด ละ เลิก ฝึกหัดตัดกาย วาจา ใจ และให้รู้เท่าทันกิเลสต่าง ๆ ไม่ว่าจะ เป็น โลภะ โทสะ โมหะ ซึ่งได้ฝังสะสมมานานเหลือคณานับ หากเมื่อไรที่อ่อนล้าก็จะหาโอกาสไปเติมพลังโดยชอบที่จะไปฝึกปฏิบัติธรรม หรือบวชเนกขัมมะ กับองค์หลวงปู่พุทธะอิสระ ซึ่งเป็นครูผู้ประเสริฐของข้าพเจ้า

ในแง่ของชมรมฯ ก็ได้เห็นความเปลี่ยนแปลงมากมายในทางที่ดีขึ้น ยินดีที่ได้มีโอกาสร่วมงานกับคนเก่ง ๆ ทั้งคนเก่าคนใหม่ที่มีความรู้ความสามารถมากมายที่ได้เข้ามาร่วมด้วยช่วยกันนำเรือแห่งธรรมลำนี้ให้ขับเคลื่อนไปได้อย่างเป็นระบบ สำเร็จประโยชน์ ทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผล

สุดท้ายก็อยากบอกว่าดีใจมากที่ได้มีโอกาสร่วมงานสะสมบารมีธรรมร่วมกับทางกัลยาณธรรมทุกท่านและมีความสุขเกิดปีติทุกครั้งที่มาร่วมงานได้เจอเพื่อน ๆ กัลยาณมิตรที่ดีมากมาย เวลาทุกวินาทีมีค่าครับ หากยังมีบุญได้มีโอกาสร่วมในการทำความดีกับทางชมรมฯ ผมจะพยายามเตือนตนให้ใช้เวลาสั้น ๆ ในเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมและตนเองให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ครับ ©

คุณสมบัติของน้ำ... ที่ควรเอามาเป็นคุณสมบัติของคน

โดย อ. วศิน อินทสระ

๑. ชำระสิ่งสกปรก (ช่วยกันทำคนไม่ดีให้เป็นคนดี)
๒. ตัดไม่ขาด เมื่อเอาสิ่งกีดขวางออกแล้ว น้ำจะไหลเข้าหากันอีก (สามัคคี ไม่แตกแยกง่าย)
๓. ทำกิจเสร็จแล้ว..ไหลลงต่ำ (อ่อนน้อมถ่อมตน)
๔. ปรับตัวได้ดี มีรูปเดียวกับภาชนะที่ใส่ (สมานัตตตา)
๕. เมื่อถูกเผาขึ้นไป จากแหล่งที่สะอาดบ้าง ไม่สะอาดบ้าง เมื่อกลับมาเป็นหยาดฝน จะสะอาดเสมอ (เราได้รับสิ่งดีบ้าง ไม่ดีบ้างจากผู้อื่น แต่ควรตั้งใจให้สิ่งดี ๆ แก่ผู้อื่นเสมอ)
๖. ให้ความชุ่มเย็นแก่ผู้เข้าใกล้ใช้สอยดับร้อนผ่อนกระหาย(นิ่งให้ดูอยู่ให้เห็น เย็นให้รู้สึก)
๗. หล่อเลี้ยงพืชและสัตว์ทุกชนิดอย่างเสมอหน้ากัน (ควรมีความยุติธรรม เมตตากรุณา เมตตาไม่มีประมาณ)

จดหมายจากชั้นวางสื่อธรรมะ ของชมรมกัลยาณธรรม

เรียน คุณหม่อจุ่ม และคุณเอกชัย

จุดแจกจ่ายนี้ ผมได้รับความกรุณาจากชมรมกัลยาณธรรมมาวางที่สำนักงานมาประมาณ ๑ ปีแล้ว จุดแจกจ่ายที่ผมรับผิดชอบนี้ได้รับความ สนใจจากข้าราชการ เจ้าหน้าที่ และประชาชนทั่วไปที่มาใช้บริการ (ส่วนใหญ่เกิดปัญหาทางคดีต่าง ๆ) ที่สำคัญที่สุดคือ คนใกล้ตัวที่ทำงานและญาติ ๆ หลายคนสนใจจากใช้ชีวิตทางโลกมาก้าวเดินในเส้นทางธรรมไปพร้อมกันด้วย

หลายคนไม่เคยได้รับธรรมะที่น่าเสนอในลักษณะอย่างนี้ เพราะเคยชินกับวัดหรือพระในเชิงพิธีกรรม ก็ได้เข้าใจว่าธรรมะเป็นเรื่องง่าย ๆ ในชีวิตประจำวัน แม้แต่ผมเองก็เพิ่งสนใจศึกษาและลงมือปฏิบัติธรรมอย่างจริงจังได้ประมาณปีเศษเท่านั้น โดยศึกษาธรรมะจากหลวงพ่อเทียน หลวงพ่อปราโมทย์ ปราโมช, พระอาจารย์ไพศาล วิสาโล, พระอาจารย์สุรศักดิ์, อาจารย์สุภีร์ ทุมทอง, อาจารย์ประเสริฐ อุทัยเฉลิม, อาจารย์ก่าพล ทองบุญน่อม, ดร.สนอง วรอุไร และครูบาอาจารย์อื่น ๆ ที่กล่าวมานี้ได้ไม่หมด ซึ่งส่วนใหญ่ก็ได้อันสืบจากสื่อธรรมะที่ทางชมรมฯ กรุณาส่งมาให้ทุกเดือน

ส่วนการปฏิบัติผมได้รับผลการปฏิบัติที่ดีเป็นลำดับ ๆ ผมก็เลยคิดว่า การเป็นผู้รับผิดชอบจุดแจกจ่ายสื่อธรรมะของชมรมนั้น ผู้รับประโยชน์สูงสุดคนแรกเลย

ก็คือเจ้าตัวนั่นเอง ถ้าผู้รับผิดชอบทำหน้าที่ได้แข็งแรง ปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างที่ดีของตัวแทนชมรมฯ ผู้คนรอบข้างก็จะได้รับประโยชน์ตามไปด้วย

ผมดีใจที่ได้เป็นแขนขาของชมรมฯ ในอีกทางหนึ่งที่จะร่วมสร้างบารมีกับสมาชิกทุกท่าน แม้ไม่สะดวกร่วมแรงกายแรงใจในงานแสดงธรรมแต่ละครั้ง แต่ก็ขอเป็นแรงกายแรงใจในภูมิภาค ในส่วนที่ทำได้

ขอขอบคุณทั้งสองท่านอีกครั้งหนึ่งครับ

(อัยการ) ชัยภัทร ทังทอง

สำนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัวจังหวัดกาฬสินธุ์

สวัสดีค่ะ คุณเอกชัย

ที่ตลาดโรรสนี้จะเป็นศูนย์กลางรถประจำทางจากอำเภอรอบนอกค่ะ ที่ร้านจะใกล้กับโรงพยาบาลเทศบาลนครเชียงใหม่ ไปรษณีย์ และโรงเรียนคำเที่ยงอนุสรณ์ค่ะ

ชั้นวางสื่อธรรมะเลยได้ให้บริการทั้งพยาบาลนำไปเปิดในโรงพยาบาล, ร้านค้าใกล้เคียง, คุณครูรอบนอกที่มาหาซื้อของในเมือง, หาซื้อยาใส่ห้องยาในโรงเรียน, ลูกค้าย่านตลาด, เด็กนักเรียนที่มาซื้อของ, มาเดินกล่องขอรับบริจาค, ทั้งบรรดาคณะคนแก่รอบนอกที่มาเดินสะหลุง ชวนทำบุญผ้าป่ากฐินทั้งหลายก็จะได้รับชักชวนให้มาเลือกชมค่ะ

พี่และเพื่อน ๆ ญาติที่เปิดร้านยามาใช้บริการด้วยค่ะ ดิฉันยังได้แบ่งหนังสือบางส่วนให้กับห้องสมุดโรงเรียนด้วยค่ะ

นอกจากนี้ก็มีเพื่อนกัลยาณมิตรทั้งหลายที่ทราบว่ามีมุมหนังสือธรรมะที่ร้าน กรุณาส่งหนังสือธรรมะและซีดีธรรมะมาให้แจกเพิ่มเติมค่ะ

กราบขอพระคุณชมรมกัลยาณธรรมที่จัดสรรหนังสือธรรมะดีดีมาเป็นธรรมทานค่ะ

วารุณี เจือสันติกุลชัย

ร้านขายยาวิชยานนท์เภสัช เชียงใหม่

๔ พ.ย. ๒๕๕๕

สวัสดีครับพี่ ๆ ชมรมกัลยาณธรรม ผมชื่อ [REDACTED]
 ชื่อเล่น [REDACTED] ก่อนที่ผมจะส่งจดหมายมาหาพี่ ๆ ผมได้อ่าน
 หนังสือเล่มหนึ่ง ชื่อว่าหนังสือ “ทางสายเอก” ของอาจารย์
 ดร.สนอง วรอุไร หลังจากที่ผมได้อ่าน ทำให้ผมศรัทธาใน
 พระพุทธศาสนา

ก่อนหน้านี้ผมไม่เคยคิดจะทำบุญ ไม่เคยคิดจะเข้าวัด และไม่เคยม
 คิดด้วยซ้ำว่านรกและบาปบุญคุณโทษมีจริง จนผมมาถูกจับ
 ในคดียาเสพติด และผมได้เจอหนังสือ “ทางสายเอก” ที่สถาน
 พินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดศรีสะเกษ ทำให้ผมคิด
 และผมอยากจะบวชทดแทนคุณพ่อแม่ และอยากจะชดใช้บาป
 ที่ผมทำมาทั้งหมด ที่ผมส่งจดหมายมาครั้งนี้ ผมอยากให้พี่ ๆ
 กัลยาณธรรมช่วยบริจาคหนังสือธรรมะให้ผมศึกษา ก่อนที่ผมจะ
 ปล่อยตัวและออกไปบวชสัก ๓ - ๔ เล่ม ตอนนี้ผมฝึกอบรมอยู่ที่
 ศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชน เขต ๕

สุดท้ายนี้ ขอให้พี่ ๆ กัลยาณธรรม มีแต่ความสุข
 อธิฐานสิ่งใด ขอให้ได้สมปรารถนา เทอญ

ธรรมะจัดสรร วันแสดงธรรม

งานแสดงธรรมมหาจุฬาลงกรณนี้ผ่านพ้นไปด้วยความสุขเบิกบานใจ แม้ว่า จะชงงานกฐินประจำปีของวัดใหญ่หลายวัดอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ แต่เนื่องจาก หลังจากสัปดาห์นี้ไป ทางมหาวิทยาลัยต้องเตรียมพื้นที่พร้อมเพื่อต้อนรับพิธี พระราชทานปริญญาบัตร งานใหญ่ของมหาวิทยาลัย ดังนั้น งานแสดงธรรมจึง จำเป็นต้องจัดในอาทิตย์ที่ ๔ พฤศจิกายน ใจก็ลุ้นกันอยู่ว่า คนฟังธรรมจะมามาก น้อยแค่ไหน แต่ทุกอย่างทุกเรื่อง พวกเราก็ตั้งใจจัดเตรียมมาอย่างเต็มกำลัง ครัทธาเหมือนเดิม

แต่เช้าตรู่ ผู้คนก็ทยอยกันมาเรื่อย ๆ โรงทานและจุดลงทะเบียนเริ่มเปิดบริการแต่ตีห้า ประธานชมรมยังไฟแรง มาถึงงานตอนตี ๔ ลิปห้านาที ต้องลงมาเปิดประตูรั้วเองเพราะนายทวารน้อยใหญ่ยังไม่ถึง ทุกอย่างดำเนินไปตามระบบที่คุ้นเคย **ท่านอาจารย์ ดร.สนอง วรอุไร** มาถึงตอน ๗ โมงเช้า ได้กราบขอพรท่านให้งานใหญ่สำเร็จลุล่วง หลังจากวันเสาร์วันจัดสถานที่เตรียมพร้อม เราทุกคนได้เดินตามท่านไปกราบพระและไหว้**ศาลพ่อปู่** สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ชาวบพิตรพิมุขมหาเมฆศรัทธาเคารพนับถือ ตามด้วยการฟังธรรมจากพ่อสนองแบบใกล้ชิดเฉพาะที่งานท่านมีเมตตาตามอายุให้กำลังใจพวกเราตั้งแต่สาย ๆ วันเสาร์ และยังวันอาทิตย์อีกทั้งวัน เป็นขวัญเป็นกำลังใจให้พี่น้องลูกหลานชาวกัลยาณธรรมอย่างอบอุ่นเปี่ยมด้วยเมตตาเสมอ

หลวงพ่อเอี้ยน และอาจารย์ประเสริฐ มาถึง ๗ โมงกว่า ท่านมาสำรวจทดลองนั่งที่ธรรมาสน์ และลองอุปกรณ์เทคนิคต่าง ๆ อย่างตั้งอกตั้งใจ แล้วมานั่งพักอยู่หลังเวที มีโอกาสได้สนทนาธรรมกับหลวงพ่อ ซึ่งมีเมตตาดีมาก **คุณแม่ยินดี** (คุณแม่ของ อ.ประเสริฐ อุทัยเฉลิม) ท่านผู้ก่อตั้งสถานปฏิบัติธรรมที่แสนสบาย สบายๆ คือ สวนยินดีธรรมและสวนยินดีทะเล ที่ จ.สุราษฎร์ธานี ก็ให้เกียรติมา

ร่วมฟังธรรมในช่วงเช้าด้วย กราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้ ส่วนท่านอาจารย์สุภีร์มาถึงก็แวะมาทานข้างต้มเงียบ ๆ หลังเวที และอยู่กับพวกเราตลอดวัน วันนี้นับเป็นวันพบญาติของชาวภัลยาณธรรม ท่านที่หายหน้าไปไม่มาวันนี้ ก็คงไปทำบุญทำกุศลอยู่วัดไหนสำนักไหนสักแห่ง ขออนุโมทนาทุกบุญทุกกุศลของทุกท่าน ส่วนท่านที่มาวันนี้ ท่านคือแฟนพันธุ์แท้ภัลยาณธรรมตัวจริง

การแสดงธรรมเริ่มตามกำหนดเวลา หลังจากพิธีเปิดงานโดยท่านอธิการบดี ดร.สาธิต พุทธชัยยงค์แล้ว หลวงพ่อเอี่ยม วิโนทโก ขึ้นธรรมาสน์แสดงธรรมเรื่อง “อิทัปปัจจยตา” ๒ ชั่วโมงเต็มไม่มีพัก ธรรมะตั้งแต่ ก ไก่ ถึง ฮ นกฮูก สมบูรณ์ด้วยสาระแห่งหลักธรรม ท่านอาจารย์ประเสริฐ คอยนั่งฉาย power point ประกอบการเทศนาธรรมของหลวงพ่อย่างใส่ใจ เมื่อหลวงพ่อเทศน์จบ ท่านอาจารย์ประเสริฐ อุทัยเฉลิม ก็ขึ้นบรรยายต่อ ในหัวข้อเรื่อง “พันทุกข์ชั่วพริบตา” ขยายความธรรมที่หลวงพ่อบอกให้เข้าใจได้ชัดเจนขึ้น ฉายาของอาจารย์ประเสริฐคือ “ลามของพระพุทธรองค์” ด้วยเหตุที่ท่านมีความตั้งใจและเตรียมสื่อการสอนได้น่าตื่นตาตื่นใจช่วยให้เราไม่เบื่อฟังธรรม สามารถช่วยให้เข้าใจนามธรรมได้อย่างเป็นรูปธรรม

วันนี้ท่านเอา “รีเบคก้า” มาเป็นสื่อ อธิบายถึงวงจรของปฏิจจสมุพบาท อย่างไม่อาจกะพริบตา เวลาที่ยังวันมาถึงแน่ และมันผ่านไปอย่างรวดเร็วเกินไป หลายท่านบ่นเสียดาย เพราะอยากฟังอาจารย์ประเสริฐมาบรรยายอีกและขอให้มีส่วนเวลานานกว่านี้ (ก็ไปเข้าคอร์สอาจารย์ประเสริฐสิ!)

ช่วงพักกลางวัน ทุกท่านทยอยลงไปรับประทานอาหาร บริการตนเอง และเดินชมบู๊ทธรรมะต่าง ๆ รวมทั้งสินค้าน่าสนใจที่มาก่อร้านในงานนี้มีมากมาย เสียดายที่หลายท่านไม่มา อาหารการกินจึงเกินอุดมสมบูรณ์ ต้องแจกกันทั่วไปจนกรอกร่วมมหาวิทยาลัย ไม่มีเจ้าภาพท่านใดยอมเหลือกลับ บางครอบครัวยกกันมาทั้งบ้านเพื่อมาแจกทานด้วยมือตนเอง สนุกทั้งผู้ให้ อิ่มใจทั้งผู้รับ อากาศวันนี้ไม่ร้อนนัก ลับปายะและเอื้ออำนวยให้ทุกท่านเดินกันทั่วงานอย่างสบายกายใจ แถวยาว ๒ แถวตอนพักกลางวัน คือแถวรอรับหนังสือแจก “ไม่ใช่กู” จากมือหลวงพ่อเอี่ยม และแถวต่อชอลายเซ็น ดร.สนอง วรอุไร ที่ร้านหนังสือชมรมฯ หากจะเข้าสู่ ก็มีรถสุขาติดแอร์อย่างดีมาให้บริการถึง ๕ คัน ธรรมะจัดสรรทุกอย่างให้ทุกท่านผู้มีบุญ มารับ “นิพนธ์สมบัติ” ในงานแสดงธรรมวันนี้

รอบนี้เป็นครั้งแรกที่เพิ่มเวลาพักกลางวันให้ทุกท่าน อีก ๑๕ นาที ช่วงบ่าย การแสดงธรรมต่อเนื่องด้วยการบรรยายธรรมเรื่อง “กายคตาสติ” ของท่าน **อาจารย์สุภีร์ ทุมทอง** ซึ่งมีองค์ความรู้ถึงพร้อมทั้งปฏิบัติและปริยัติ การแสดงธรรมเรื่องนี้เมื่อใช้เวลาอย่างรวบรัดแค่ชั่วโมงเดียว ก็นับว่าได้จุดประกายเส้นทางเดินแห่งสติปัญญาฐานสี่ในใจทุกท่าน ให้ไปต่อยอดทั้งเนื้อหาและภาคปฏิบัติกันต่อไป และสอดคล้องต่อเนื่องกับเรื่องในภาคเช้าด้วย จากนั้นท่าน**อาจารย์ ดร. สนอง วรอุไร** ผู้อุทิศตนพิสูจน์สังฆธรรม ก็เมตตาตามบรรยายเรื่อง “**แว่นส่องธรรม**” ตามด้วยการเจริญสติสังฆกรรมร่วมกัน จากนั้น**ทันตแพทย์หญิงอัจฉราภรณ์ สุวรรณ** ประธานชมรมฯ จึงขึ้นมากล่าวอนุโมทนาขอบคุณทุกท่าน ขอขอบคุณมหาวิทยาลัย ขอขอบคุณทีมงาน และเจ้าภาพทั้งหลาย แล้วมอบปัจจัยร่วมสมทบกฐินพระราชทานของ มทร.กรุงเทพ แก่ท่านอธิการบดี รวมยอดได้เกือบแสนบาท ขออนุโมทนาทุกท่าน

นอกจากนี้ยังแบ่งปัจจัยส่วนหนึ่งที่ชมรมกัลยาณธรรมได้รับบริจาคมา เพื่อซื้อไม้เท้าขาว ๙๙ อันมอบแก่นักเรียนโรงเรียนสอนคนตาบอดแห่งประเทศไทย (ในพระบรมราชูปถัมภ์) เพื่อน้อมถวายเป็นพระราชกุศลแด่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และก็เหมือนทุกครั้งที่ผ่านมา เราได้รับบริจาคเงินและสิ่งของ (ได้ครั้งละหนึ่งคันรถบรรทุก) เพื่อถวายวัดพระบาทน้ำพุ และยังร่วมสมทบทุนมูลนิธิ

ราชประชานุเคราะห์ (ในพระบรมราชูปถัมภ์) เพื่อช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยากต่อไป
 ทำานี้ เรายังมอบหนังสือธรรมะและซีดีธรรมะที่น่าอ่านน่าฟัง ร่วมเป็นบวรารกฐิน
 กับทางมหาวิทยาลัยอีก ๒๙ ลัง หนังสือและซีดีนี้จะเดินทางไปถึงจังหวัดเลย
 มาอนุโมทนาพร้อมกัน

เลิกงานประมาณ ๔ โมงเย็นกว่า ๆ ทุกท่านทยอยมารับของที่ระลึกธรรม
 ทานในถุ้งร้านนายอินทร์ ที่ชมรมเตรียมไว้บรรณาการทุกท่านจากใจกว่า ๒๐ รายการ
 แล้วพวกเราแยกย้ายจากกัน ใครมีหน้าที่เก็บข้าวของก็ช่วยกันทำต่อ ไม่มีท้อ
 ไม่มีหนี เพราะมีเพื่อนมาช่วยพอให้อุ่นใจ มีข้าวห่ออร่อย ๆ ของร้าน**ภัตตาคารบุญ
 คุณดาว**เตรียมไว้เป็นเสบียงยามค่ำ ๑๕๐ ห่ออ้วน ๆ จนจบภารกิจจำลาจาก
 บพิตรพิมุขจริง ๆ เมื่อเวลาหุ้มครึ่ง เหลือไว้แต่เต็นท์ของพรโไพศาลใจดีในสนาม
 ซึ่งจะมาเก็บวันจันทร์ทั้งหมด การเก็บงานเสร็จหุ้มกว่า วันนี้นับว่าเร็วทีเดียว สำหรับ
 ทีมงานโยธา ซึ่งปกติจะเสร็จเกือบสามหุ้ม **ต้องขอบคุณ** น้อง ๆ ทหาร ทั้งทหาร
อากาศและทหารเรือ อีกทั้ง**วินมอเตอร์ไซด์** และ**แรงงานชาวปากน้ำ** ที่มาช่วย
 ลงแรงอย่างขยันขันแข็ง จนสามารถเก็บงานได้อย่างรวดเร็ว ยอมรับว่าเหนื่อย
 แต่ภูมิใจที่เป็นผู้ให้สิ่งที่ดีเสมอมา

แล้วพบกันใหม่ ในงานแสดงธรรมครั้งที่ ๒๕ วันอาทิตย์ที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๖ ที่เก่าเวลาเดิมค่ะ (แต่รับรองว่า คราวหน้า แยกตรีม...)

มาร่วมใจอนุโมทนา ยอดปัจจัยรับในงานแสดงธรรม ครั้งที่ ๒๕ ค่ะ

๑. น้อมถวาย หลวงพ่อเอี้ยน วิโนทโก	๑๐๙,๘๖๕.๐๐ บาท
๒. ร่วมเผยแพร่ธรรมกับ อ.ประเสริฐ อุทัยเนลิม	๘๐,๐๗๘.๐๐ บาท
๓. ร่วมเผยแพร่ธรรมกับ อ.สุภีร์ ทุมทอง	๖๒,๐๕๗.๐๐ บาท
๔. ร่วมเผยแพร่ธรรมกับ อ.ดร. สอนง วรอุไร
(ท่าน อ.ดร. สอนง มอบให้ชมรมกัลยาณธรรมทั้งหมด...
กราบอนุโมทนาสาธุ)	๑๔๒,๙๙๔.๒๕ บาท
๕. บริจาคให้ มูลนิธิราชประชานุเคราะห์	๖๙,๘๗๐.๐๐ บาท
๖. บริจาคให้ วัดพระบาทน้ำพุ	๑๐๘,๙๒๕.๗๕ บาท
๗. เงินบริจาคร่วมกฐินพระราชทาน มทร.	๙๖,๔๕๕.๕๐ บาท
๘. ร่วมเผยแพร่ธรรมกับชมรมกัลยาณธรรม
(รับจากตู้บริจาคและซอง ๒๓๐,๒๖๘.๐๐ บาท และ
รายได้จากร้านเดคูปาส ๓๐,๖๖๐.๐๐ บาท)	๒๖๐,๙๒๘.๐๐ บาท

เงินบริจาคของชมรมกัลยาณธรรม จะแบ่งไปซื้อไม้เท้าขาให้นักเรียน โรงเรียนสอนคนตาบอดแห่งประเทศไทย จำนวน ๙๙ อัน อันละ ๔๖๐ บาท เป็นเงิน ๔๕,๕๔๐ บาท

เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

อนุโมทนาสาธุ สาธุ สาธุ

คลื่นศรัทธามหาชน

ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพมหานคร นวัตกรรมมนุษย์ เมกาเนกซ์

ภาพแห่งความทรงจำและประทับใจ

วันอาทิตย์ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

